စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ
mgyoe.com

THE CASTLE

FRANZ KAFKA

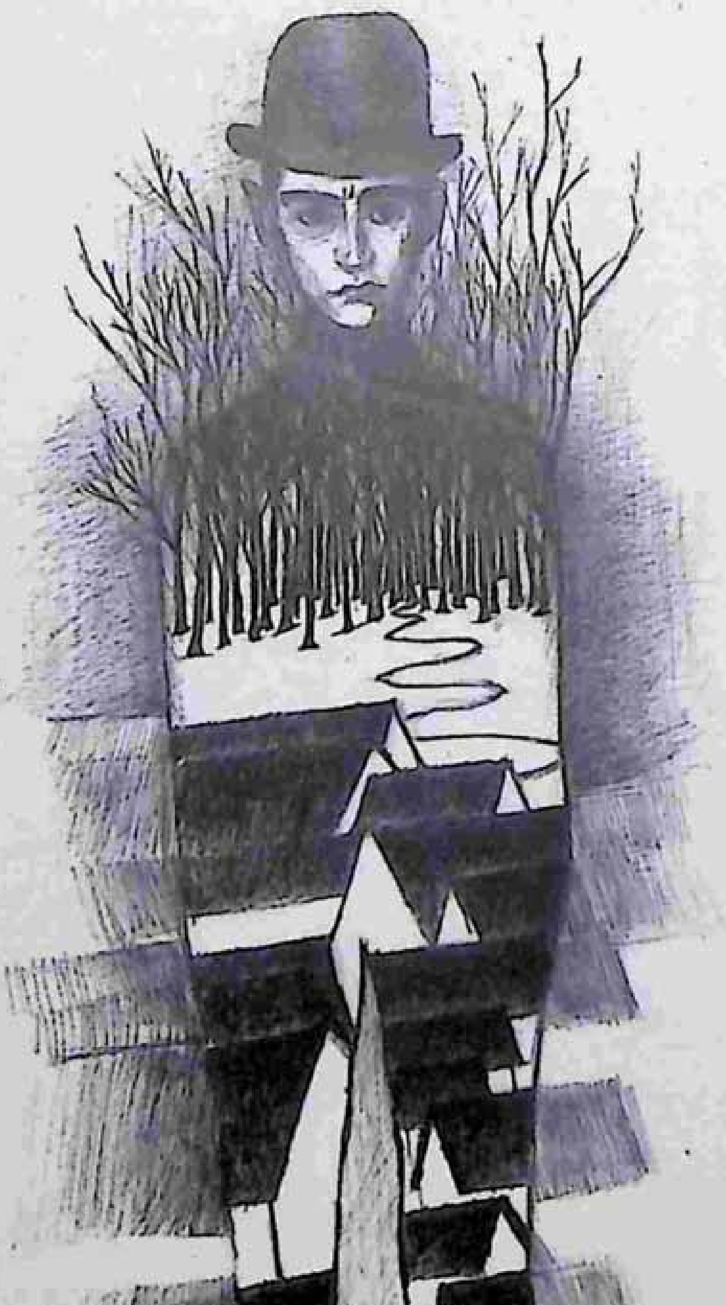

နတ်နွယ် မြန်မာပြန်

ရဲတိုက်ကြီး

mgyoe.com

တာဝီယအကြိမ်

mgyoe.com

နတ်နွယ်ရဲ့ တိုက်ကြီး

THE CASTLE

FRANZ KAFKA

1926

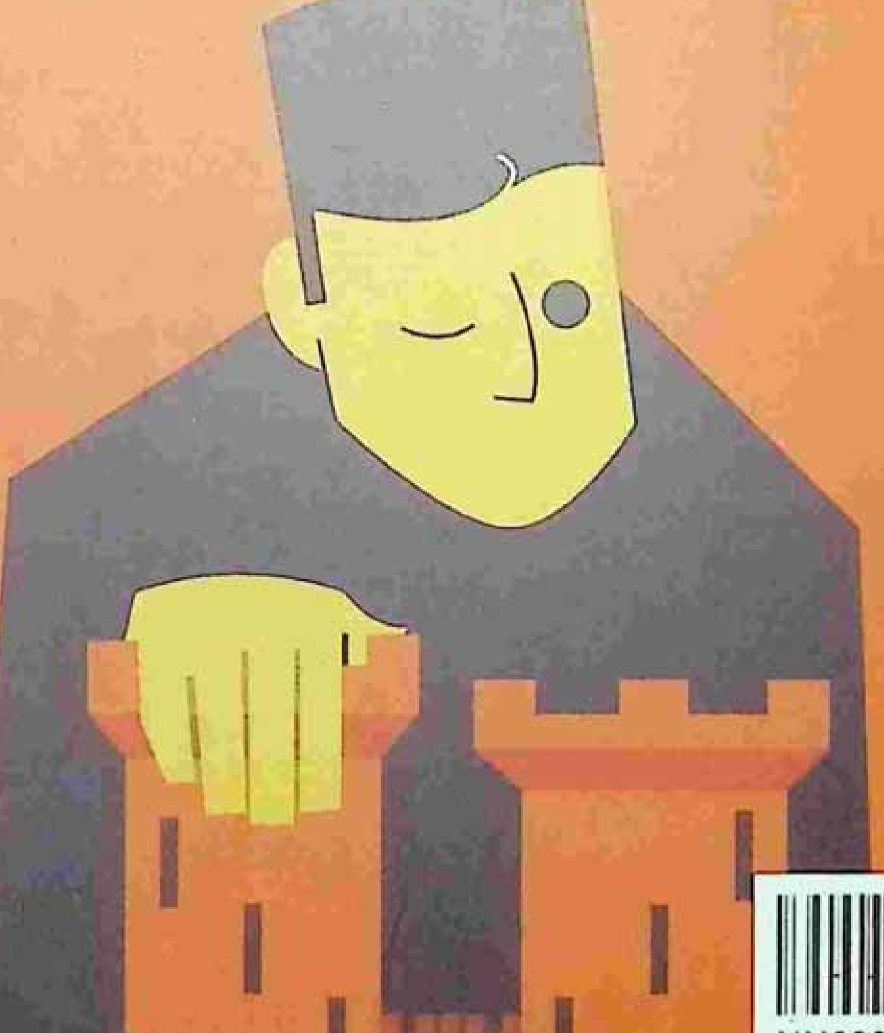

NN0005
3,500.00 KS

mgyoe.com

mgyoe.com

ရဲတိုက်ကြီး၊ နတ်နွယ်
စာမျက်နှာ ၂၆၄ မျက်နှာ၊ ၁၃ စင်တီ× ၂၀.၅ စင်တီ

ဆရာနတ်နွယ်၏စာမူစာအုပ်များမူပိုင် - စိတ်ကူးချိုချို

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၈၉၊ မဇိုးရိပ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၂၀၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ တတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊
၂၀၁၅ စိတ်ကူးချိုချို၏ဒုတိယအကြိမ်မူ။

ရောင်းဈေး ၃၅၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

mgyoe.com

mgyoe.com

[၁]

ကော ရောက်ရှိသွားသောအခါ မိုးချုပ်နေပြီ။ ရွာသည် နှင်းမြူထဲတွင် မြုပ်ဝင်နေသည်။ အမှောင်နှင့် နှင်းမြူများ ဖုံးကွယ်ထားသဖြင့် ရဲတိုက်ကြီးတည်ရှိရာ တောင်ကို မတွေ့မြင်ရပါ။ ထိုအရပ်တွင် ရဲတိုက်ကြီးတစ်ခုရှိကြောင်း ပြသသည့် အလင်းရောင်ပင် မရှိပါ။ ကေသည် ရွာသို့သွားရာလမ်းမကြီးပေါ်ရှိ သစ်သားတံတားပေါ်တွင်ရပ်ကာ သူ့အထက်ဘက်ရှိ လှည့်ဖြားတတ်သော လဟာပြင်ကြီးကို အတန်ကြာငေးမောလျက်ရှိတော့သည်။

ထို့နောက် သူသည် ထိုညအဖို့ အိပ်စက်ရန်နေရာရှာဖွေဖို့ ထွက်ခွာသွားသည်။ တည်းခိုခန်းသည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားဆဲဖြစ်သည်။ ညအချိန်မတော်တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်ရှိလာသော ဧည့်သည်အတွက် အခန်းတစ်နေရာ ပေးစရာမရှိသဖြင့် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင် ကသိကအောက်ဖြစ်နေရသော်လည်း သူ့ကို ဧည့်ခန်းတွင် ကောက်ရိုးအိတ်တစ်လုံးပေါ်၌ အိပ်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ လယ်သမားအချို့သည် ဘီယာသောက်နေကြဆဲဖြစ်သော်လည်း ကေသည် ၎င်းတို့နှင့် စကားပြောလိုစိတ်မရှိသဖြင့် ကောက်ရိုးအိတ်တစ်လုံးကို အပေါ်ထပ်မှ သူကိုယ်တိုင် သယ်ယူခဲ့ပြီး မီးဖိုနံဘေးတွင် လဲလျောင်းလိုက်တော့သည်။ နေရာက ပူနွေးပြီး လယ်သမားများက တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ရှိကြသဖြင့် သူသည် နွမ်းနယ်သော မျက်လုံးများဖြင့် ၎င်းတို့ကို ကြည့်နေရင်းမှာပင် အိပ်ပျော်သွားတော့သည်။

သို့သော် သိပ်မကြာခင်မှာပင် သူ နိုးလာသည်။ မျက်ခုံးထူထူ၊ မျက်ပေါက်ကျဉ်းကျဉ်း၊ သရုပ်ဆောင်တစ်ဦး၏ မျက်နှာဖြင့် မြို့သားတစ်ယောက်လို ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်တစ်ဦးသည် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်နှင့်အတူ သူ့နံဘေးတွင် မတ်တတ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ရပ်လျက်ရှိသည်။ လယ်သမားများသည် အခန်းထဲတွင်ရှိနေကြဆဲဖြစ်ပြီး တချို့က ပိုပြီး ကြားသာ မြင်သာအောင် သူတို့၏ကုလားထိုင်များကို လှည့်လိုက်ကြသည်။

လူရွယ်သည် ကေကို နှုတ်ဆက်ရသည့်အတွက် အထူးပင် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ တောင်းပန်လိုက်ပြီးနောက် သူသည် ရဲတိုက်မှူးကြီး၏ သားဖြစ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်ပါသည်။ ထို့နောက် သူက ပြောဆိုသည်မှာ

"ဒီရွာကို ရဲတိုက်ကြီးက ပိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီရွာမှာ နေရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဒီရွာမှာ ညအိပ်ရင်ဖြစ်ဖြစ် ပြောရမယ်ဆိုရင် ရဲတိုက်ကြီးမှာ နေတာနဲ့ အတူတူပဲ။ မင်းကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက် မရဘဲ ဘယ်သူမှ အဲဒီလိုမျိုး နေခွင့်မရှိဘူး။ ခင်ဗျားမှာလည်း အဲဒီလိုမျိုး ခွင့်ပြုချက်မရှိဘူး။ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘာခွင့်ပြုချက်ကိုမှ မတင်ပြနိုင်ဘူး"

ကေသည် အိပ်နေရာမှ အနည်းငယ်ထလိုက်ပြီး ဆံပင်ကို လက်ဖြင့်သပ်ကာ သူ့ဘေးတွင် ရပ်နေသူ နှစ်ဦးကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက်

"အခု ကျွန်တော်ရောက်နေတာ ဘာရွာလဲ။ ဒီရွာမှာ ရဲတိုက်ကြီးတစ်လုံး ရှိသလား"

"အသေအချာရှိတာပေါ့။ ကျွန်တော့်ရဲ့သခင် မင်းကြီး ဝက်စ်ဝက်စ် ရဲ့ ရဲတိုက်ကြီးပဲပေါ့"

ကေ၏စကားကြောင့် ဟိုနေရာ သည်နေရာမှ ခေါင်းများ လှုပ်ယမ်းလိုက်ကြစဉ်တွင် လူရွယ်က ဖြည်းလေးစွာ ပြန်လည်ပြောဆိုသည်။

"လူတစ်ယောက်ဟာ ဒီမှာအိပ်ဖို့ ခွင့်ပြုချက်လိုသလား"

သူကြားလိုက်ရသည်မှာ အိပ်မက်တစ်ခုမဟုတ်ကြောင်း သေချာစေလိုသည့် သဘောဖြင့် ကေက မေးလိုက်သည်။

"လူတစ်ယောက်မှာ ခွင့်ပြုချက် လက်မှတ်တစ်ခုရှိရမယ်"

လူရွယ်က ယင်းသို့ ဖြေကြားလိုက်ပြီးနောက် ကေကို မထီတရီ လှောင်ထေ့သည့် အမူအရာမျိုး ပြလိုက်ပြီးနောက် အခန်းတွင်းရှိ လူများကို မေးလိုက်သည်။

"ခွင့်ပြုချက်တစ်ခု မရှိရဘူးတဲ့လား"

"ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် ခွင့်ပြုချက်တစ်ခု သွားယူမယ်"

ကေက အိပ်ရာမှထရန် စောင်ကို တွန်းဖယ်လိုက်ပြီး သမ်းဝေရင်း ပြောသည်။

"ဘယ်သူ့ဆီက သွားယူမှာလဲ"

လူရွယ်က မေးသည်။

"မင်းကြီးဆီကပေါ့။ ဒီနည်းပဲ လုပ်စရာရှိတာပဲ"

mgyoe.com

mgyoe.com

ကေက ပြန်ဖြေသည်။

"ညလယ်ကောင်ကြီးမှာ မင်းကြီးဆီက ခွင့်ပြုချက် သွားယူမယ်တဲ့လား"

လူရွယ်က နောက်တစ်လှမ်းဆုတ်ရင်း ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

"အဲဒါ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

ကေက ခပ်အေးအေးပင် မေးလိုက်သည်။

"ဒါဖြင့်ရင် ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ဘာဖြစ်လို့ နှိုးရတာလဲ"

ဤတွင် လူရွယ် အမျက်ဒေါသ ချောင်းချောင်းထသွားသည်။

"ကလေကချေအပေါက်တွေ လာလုပ်မနေနဲ့။ မင်းကြီးရဲ့ အမိန့်အာဏာကို လေးစားပါ။ ခင်ဗျားကို ကျုပ် နှိုးတာက မင်းကြီးရဲ့နယ်ထဲကနေ ခင်ဗျား အခုချက်ချင်း ထွက်သွားဖို့ပဲ"

သူက အော်ပြောသည်။

"ဒီအချိုးမျိုးတွေ မလုပ်ပါနဲ့"

ကေက လေသံအေးအေးဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် ပြန်လည် လဲလျောင်းကာ စောင်ကို ဆွဲခြုံလိုက်ပြီး

"ဒီမယ် ကိုယ့်လူ၊ ခင်ဗျားပြောတာ နည်းနည်းတော့ လွန်တယ်။ မနက်ဖြန် ကျမှ ခင်ဗျားအပြုအမူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောဦးမယ်။ လိုအပ်ရင် ဒီက တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်နဲ့ ဟောဟိုလူကြီးမင်းတွေက ကျုပ်ကို ထောက်ခံကြလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ပြောမယ်။ ကျုပ်ဟာ မင်းကြီးမျှော်နေတဲ့ မြေတိုင်းစာရေး ပဲ။ ကျုပ်ရဲ့လက်ထောက်နှစ်ယောက်ဟာ မနက်ဖြန်ကျရင် ပစ္စည်းကိရိယာတွေနဲ့အတူ မြင်းရထားနဲ့ ရောက်လာကြလိမ့်မယ်။ ကျုပ်က နှင်းတောထဲမှာ လမ်းလျှောက်ချင်လို့ လျှောက်လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကံမကောင်းချင်တော့ ခဏခဏလမ်းပျောက်ပြီး အခုလို အများကြီးနောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာရတာပဲ။ ရဲတိုက်ကြီးမှာ သတင်းပို့ဖို့ အများကြီး နောက်ကျနေပြီဆိုတာ ခင်ဗျား မပြောခင်ကတည်းက ကျုပ်သိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီမှာ ကျုပ် အိပ်နေရတာပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်ကို အခုလို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှုမရှိဘဲ နှောင့်ယှက်ခွင့် ရတာပဲ။ ကျုပ်ပြောစရာ ဒါအကုန်ပဲ။ ကောင်းသောညပါ လူကြီးမင်း"

ယင်းသို့ပြောပြီး ကေက မီးဖိုဘက်သို့ စောင်းလိုက်သည်။

"မြေတိုင်းစာရေးတဲ့လား"

သူ၏ကျောဘက်မှ ဆုတ်ဆိုင်းသော မေးခွန်းသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ထို့နောက် အားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ သို့ရာတွင် လူရွယ်သည် များမကြာမီမှာပင် သတိပြန်ဝင်လာပြီး ကေ အိပ်နေသည်ကို သတိထားပုံနှင့် အသံကို တိုးပြီး သို့သော်

mgyoe.com

mgyoe.com

ကောင်းစွာကြားသာသော အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ကို ပြောလိုက်သည်။

"ကျုပ် ဖုန်းဆက်ပြီး စုံစမ်းမယ်"

ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဤရွာတည်းခိုခန်းတွင် တယ်လီဖုန်းရှိချေသလား။ သူတို့မှာ ရှိရသည့် အရာများအားလုံး ရှိသည်ပဲ။ တစ်ခဏတော့ ကေ အံ့အားသင့်သွားသည်။ သို့သော် ခြုံလိုက်လျှင်မူ ဤအတိုင်းပဲ သူ မျှော်လင့်ထားသည်။ တယ်လီဖုန်းက သူ့ခေါင်းပေါ်လောက်မှာပင် ရှိနေသည်။ သူ အိပ်ချင်မူးတူးနှင့်မို့ မမြင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍ လူရွယ်သည် ဖုန်းဆက်ရမည်ဆိုလျှင် သူ့တွင် အဘယ်မျှ စိတ်ကောင်း ရှိစေကာမူ ကေကို အနှောင့်အယှက်မပေးဘဲ မနေနိုင်ပါ။ ပြဿနာက ကေအနေနှင့် သူ့ကို ဖုန်းဆက်ခွင့် ပြု မပြုပင် ဖြစ်သည်။ ကေက ခွင့်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် သူ့အနေနှင့် အိပ်ချင်ယောင် ဆောင်နေရန်မလိုပါ။ ယင်းကြောင့် သူက နောက်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

လယ်သမားကြီးများ ခေါင်းချင်းဆိုင်နေကြသည်ကို သူ မြင်ရသည်။ မြေတိုင်း စာရေးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာခြင်းသည် သေးငယ်သောကိစ္စမဟုတ်ပါ။ မီးဖိုဆောင် တံခါး ပွင့်လာသည်၊ အပေါက်ဝတွင်ရပ်နေသော တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ကတော်၏ ဧရာမ ကိုယ်လုံးကြီးက တံခါးပေါက်တစ်ခုလုံးကို ပိတ်နေသည်။ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က ဘာတွေ ဖြစ်နေသည်ကိုပြောပြရန် အမျိုးသမီးကြီးထံသို့ ခြေဖျားထောက်ပြီး လျှောက်သွားသည်။

ယခုအခါ တယ်လီဖုန်းတွင် စကားပြောနေသံ ကြားရသည်။ ရဲတိုက်မှူးကြီး အိပ်နေသည်။ လက်ထောက်ရဲတိုက်မှူးတွေရှိသည့်အနက် ဟာဖရစ် အမည်ရှိသော လက်ထောက်ရဲတိုက်မှူးတစ်ယောက်နှင့်အဆက်အသွယ်ရသည်။ လူရွယ်က သူ့ကိုယ်သူ ရှဝါဇာ ဟု ပြောသည်။ ကေကို တွေ့ရှိကြောင်း သတင်းပို့သည်။ သုံးဆယ်ကျော်အရွယ် ဖြစ်ကြောင်း၊ ကောက်ရိုးအိတ်တစ်လုံးပေါ်တွင် ငြိမ်သက်စွာ အိပ်နေကြောင်း၊ ခေါင်းအုံး အဖြစ် သုံးရန် ပခုံးလွယ်အိတ် ပါသည်ကို မတွေ့ရကြောင်း၊ အနီးအနားတွင် လက်ကိုင် တုတ်တစ်ချောင်းကိုလည်း မတွေ့ရကြောင်း၊ ထိုသတ္တဝါကို သူ့အနေနှင့် မသင်္ကာ ကြောင်း၊ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က ၎င်း၏အလုပ်ကို ပျက်ကွက်ခဲ့သဖြင့် သူ (ရှဝါဇာ)က မေးမြန်းစုံစမ်းရကြောင်း၊ ထိုလူကို သူက နှိုးပြီး မေးမြန်းကြောင်း၊ ဤဒေသသည် မင်းကြီး၏နယ်ပယ်ဖြစ်သည်ကို သတိပေးရကြောင်း၊ ယင်းကို ထိုလူက ကောင်းမွန်စွာ လက်ခံပုံ မရကြောင်း၊ နောက်ဆုံးတွင် ထိုလူက သူသည် မင်းကြီးက ငှားထားသော မြေတိုင်းစာရေးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုကြောင်း၊ ယင်းကြောင့် ယင်းပြောဆိုချက်ကို တရားဝင် အတည်ပြုချက်ရယူဖို့လိုကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မြေတိုင်းစာရေးကို မျှော်လင့် စောင့်စားနေခြင်း ရှိ မရှိကို ဗဟိုဌာနကြီးသို့ စုံစမ်းမေးမြန်းပေးရန် ဟာဖရစ်ကို ရှဝါဇာ

mgyoe.com

mgyoe.com

တောင်းခံသည်။ ချက်ချင်း တယ်လီဖုန်းပြန်ဆက်ရန် ပြောဆိုသည်။

ဖရစ်က စုံစမ်းမေးမြန်းမှု ပြုလုပ်ပြီး လူရွယ်က အဖြေကို စောင့်စားနေချိန်တွင် တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသည်။ ကေက အနေအထား မပြောင်းပါ။ တစ်ကြိမ်မျှ လှည့်ကြည့်ခြင်း မရှိပါ။ ဥပေက္ခာပြုထားဟန်ဖြင့် လေဟာပြင်ထဲကိုသာ ငေးစိုက်လျက်ရှိသည်။ ရှဝါဇာ၏ သတင်းပို့မှုတွင် အာဃာတနှင့် လိမ္မာပါးနပ်မှု ရောယှက်နေသဖြင့် ရဲတိုက်ကြီးရှိ ရှဝါဇာ တို့လို လက်အောက်ငယ်သားများပင်လျှင် သံတမန်အတတ်ပညာ ကြွယ်ဝကြောင်း ကေ သဘောပေါက်မိသည်။ ထိုမျှသာမက ၎င်းတို့သည် လုံ့လဝီရိယအမှုတွင် ပေါ့ဆ ခြင်းလည်း မရှိကြချေ။ ဗဟိုဌာနကြီးတွင် ညဆိုင်းတာဝန်ချထားသည်။ စုံစမ်းမေးမြန်း သည်များကိုလည်း ချက်ချင်းပင် ဖြေကြားဟန်ရှိသည်။ ဖရစ်က ဖုန်းပြန်ဆက်သည်။ သူ၏ဖြေကြားချက်က တိုတိုတုတ်တုတ်ပင် ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ ရှဝါဇာက တယ်လီဖုန်းကို ချက်ချင်းပင် ချထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဒေါသတကြီးဖြင့် ...

"ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ။ မြေတိုင်းစာရေးအကြောင်း ဘာအစအနမှ မရှိဘူး။ သာမန်လူတစ်ယောက်ပဲ။ ကလေကချေ လူလိမ်ပါ။ ဒါ့ထက်တောင် ဆိုးနိုင်သေးတယ်"

ကေ၏စိတ်ထဲတွင် သူတို့အားလုံးကို တွေးလိုက်မိသည်။ ရှဝါဇာ၊ လယ်သမား ကြီးများ၊ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်၊ ပိုင်ရှင်ကတော်။ သူတို့အားလုံး တစုတဝေးကြီး သူ့ကို ဝိုင်းပြီး တိုက်ကြပေတော့မည်။ ၎င်းတို့၏ ပထမအသုတ် တိုက်ခိုက်မှုမှ လွတ်မြောက် စေရန် ကေသည် စောင်အောက်သို့ တိုးဝင်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် တယ်လီဖုန်းသံ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ အထူးတလည် ထပ်ဆက်ခြင်းဟု ကေ ထင်မိသည်။ ဖြည်းလေးစွာ ခေါင်းဖော်လိုက်သည်။ ဤဖုန်းသည် ကေနှင့် ပတ်သက်ဖွယ်ရာ မဖြစ်နိုင် သော်လည်း အားလုံးပင် တုံ့ဆိုင်းသွားကြသည်။ ရှဝါဇာက တယ်လီဖုန်းခွက်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြန်သည်။ တစ်ဖက်က တော်တော်ရှည်ရှည်ကလေး ပြောနေသည်ကို သူ နားထောင်သည်။ ထို့နောက် ခပ်တိုးတိုးကလေး ပြောသည်။

"မှားယွင်းမှုတစ်ခု ဟုတ်လား။ အဲဒီလိုကြားရတာ ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းဘူး။ ဌာနကြီးမှူးကိုယ်တိုင် အဲဒီလိုပြောသလား။ သိပ်ထူးဆန်းတာပဲ။ သိပ်ထူးဆန်းတာပဲ။ ဒီအကြောင်းတွေအားလုံးကို မြေတိုင်းစာရေးကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုရှင်းပြရမလဲ"

ကေ နားစွင့်လိုက်သည်။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ရဲတိုက်ကြီးက သူ့ကို မြေတိုင်း စာရေးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုချေပြီ။ သို့သော် တစ်နည်းအားဖြင့် ဤအချက်သည် သူ့အဖို့ အတိတ်နိမိတ်ကောင်း မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမှာ ဤအချက်သည် ရဲတိုက် ကြီးက သူ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိနေသည်ဟု ဖြစ်သည်။ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည့် အခြေအနေများကို မှန်းဆပြီးနောက် သူက စိန်ခေါ်မှုကို အပြုံးဖြင့် လက်ခံလိုက်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

သို့သော် နောက်တစ်နည်းပြောရလျှင်တော့ ဤအချက်သည် သူ့အဖို့ အတိတ်နိမိတ်ကောင်း ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့က သူ၏စွမ်းပကားကို လျှော့တွက်နေကြသည် ဟူသော သူ၏ယူဆချက် မှန်နေသည်။ သူ၏လုပ်ဆောင်မှုများကို သူ မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပိုပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်ဆောင်ရသည်။ ၎င်းတို့၏ ကြီးမြင့်မှုဖြင့် သူ့အား မြေတိုင်းစာရေးတစ်ယောက်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလိုက်ခြင်းသည် သူ့ကို ခြောက်လှန့်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆလျှင် ၎င်းတို့ အမှားကြီး မှားပေမည်။ ဤအသိကြောင့် သူ အနည်းငယ် ကြက်သီးမွေးညင်း ထသွားသည်။

သူ့ထံသို့ စိုးရွံ့စွာ ချဉ်းကပ်လာသော ရှဝါဇာကို သူက လက်ယမ်းပြလိုက်သည်။ ၎င်းက သူ့အား တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်၏အခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ရန် အရေးတကြီး ပြောဆိုသည်ကို သူက ငြင်းလိုက်သည်။ သူက တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ထံမှ ပူပူနွေးနွေး သောက်စရာ တစ်ခွက်နှင့် ပိုင်ရှင်ကတော်ထံမှ ရေဇလုံတစ်လုံး၊ ဆပ်ပြာတစ်ခဲနှင့် မျက်နှာသုတ်ပဝါတစ်ထည်တို့ကိုသာ လက်ခံသည်။ သူက အခန်းကို ရှင်းပေးဖို့ပင် မတောင်းဆိုရပါ။ အကြောင်းမှာ လူအားလုံးသည် မနက်ဖြန်ကျလျှင် မှတ်မိစရာ မရှိနိုင်လောက်အောင်ပင် ၎င်းတို့၏ မျက်နှာများကို လွှဲဖယ်ကာ အစုလိုက် အပြုံလိုက်ကြီးပင် ထွက်သွားကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မှန်အိမ်ကို ငြိမ်းလိုက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ငြိမ်းချမ်းစွာ ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။ တစ်ခါ နှစ်ခါတွင် ကြွက်များ ဖြတ်လျှောက်သွားသည်မှအပ သူသည် နံနက်မိုးလင်းသည်အထိ အိပ်မောကျသွားရသည်။

နံနက်စာ စားပြီးသောအခါ(ယင်းနံနက်စာနှင့်တကွ အခြားသော စားသောက်မှုနှင့် တည်းခိုခ စသည့် ကုန်ကျစရိတ်အားလုံးကို ရဲတိုက်က ကျခံမည်ဖြစ်ကြောင်း တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က ပြောသည်) ကေသည် ရွာထဲသို့သွားရန် ချက်ချင်းပင်ပြင်ဆင်သည်။ သို့သော် ယမန်နေ့ညက ၎င်း၏အပြုအမူများကြောင့် စိတ်တိုခဲ့ရသော တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်သည် ယခုအခါ တောင်းပန်တိုးလျှိုးသည့်အမူအရာဖြင့် သူ၏အနီးတွင် တရစ်ဝဲဝဲ လုပ်နေသဖြင့် ၎င်းအား သနားသွားပြီး ကေက ၎င်းအား ခဏထိုင်ရန် ပြောလိုက်သည်။

"မင်းကြီးကို ကျွန်တော် အခုအထိ မတွေ့ရသေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ လခကောင်းကောင်းပေးတတ်တယ် မဟုတ်လား။ ကျွန်တော့်လို အဝေးကြီးက လာရတဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ ပြန်တဲ့အခါ အိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုပါသွားဖို့ကောင်းတယ်မဟုတ်လား"

ကေက ပြောလိုက်သည်။

"ဒါအတွက်တော့ လူကြီးမင်း ဘာမှ ပူပန်စရာ မရှိပါဘူး။ လခပေးတာနည်းတယ်လို့ ဘယ်သူကမှ မတိုင်တန်းဖူးပါဘူး"

"ကောင်းတယ်။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားတို့လို ကြောက်တတ်တဲ့သူတစ်ယောက်

mgyoe.com

mgyee.com

မဟုတ်ဘူး။ ပြောစရာရှိရင် မြို့စားကြီးပဲဖြစ်စေ၊ ဘွင်းဘွင်းရှင်းရှင်း ပြောတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာပြဿနာမှမရှိဘဲ အားလုံးပြေလည်သွားတယ်ဆိုရင်တော့ ပိုကောင်းတာပေါ့"

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်သည် ကေနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ ပြတင်းပေါက် ပေါင်စွန်းတွင် ထိုင်နေသည်။ သူက ပို၍သက်သောင့်သက်သာရှိသောနေရာသို့ မရွှေ့ရဲဘဲ သူ၏ ကြီးမားသော မျက်လုံးညိုညိုကြီးများဖြင့် ကေအား စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ ပထမတွင် သူသည် ကေနှင့် အဖော်ပြုလိုဟန်ရှိသည်။ သို့သော် ယခုမူ ကေ့အပါးမှ လွတ်မြောက်သွားလိုဟန် ရှိနေသည်။ မင်းကြီးအကြောင်း မေးမြန်း မည်ကို သူက စိုးရွံ့နေသည်လော၊ သို့မဟုတ် ကေဟု သူယူဆထားသော လူကြီးမင်း၏ အချင့်အချိန်မရှိ ပြုလုပ်မည်ကို ကြောက်လန့်နေသည်လော။ ၎င်း၏စိတ်အာရုံကို ကေက လွှဲပြောင်းပစ်ရမည်။ သို့ဖြင့် ကေက တိုင်ကပ်နာရီကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"ကျုပ်လက်ထောက်တွေ မကြာခင် ရောက်လာကြလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျား သူတို့ကို ဒီမှာ နေရာပေးနိုင်မလား"

"ပေးနိုင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က ဆရာနဲ့အတူ ရဲတိုက်ကြီးမှာ မနေကြဘူးလား"

ယင်းသို့ဆိုလျှင် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်သည် အကျိုးရှိသော ဖောက်သည်များကို တကယ်ပင် လက်လွှတ်လိုက်ပြီလော၊ အထူးသဖြင့် ကေကို ရဲတိုက်ကြီးသို့ မလွဲမသွေ ပြောင်းပေးလိုက်ပြီလော။

"အဲဒါက အခုအထိတော့ မသေချာသေးပါဘူး"

ကေ ပြောလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်လုပ်ရမယ့်အလုပ်က ဘယ်လိုအလုပ်မျိုးဆိုတာ ကျွန်တော် ပထမဆုံး သိဖို့လိုသေးတယ်။ ဆိုကြပါစို့၊ ကျွန်တော့်အလုပ်က ဒီမှာဆိုရင် ဒီမှာ တည်းတာက ပိုပြီး အဓိပ္ပာယ်ရှိလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်က ကိုယ့်နေရာမှာ ကိုယ် လူကြီးပဲ ဖြစ်ချင်တယ်"

"ရဲတိုက်ကြီးအကြောင်း ဆရာ မသိဘူးပေါ့"

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် မသိဘူး။ သေသေချာချာမသိဘဲနဲ့ ဘာမှကြိုမပြောသင့်ဘူး။ ရဲတိုက်ကြီးအကြောင်း လောလောဆယ် ကျွန်တော်သိတာတော့ အဲဒီကလူတွေက မြေတိုင်းစာရေး ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်တတ်တယ် ဆိုတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တခြားကိစ္စတွေလည်း ရှိနိုင်သေးတယ်"

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ကို သူ့အနီးမှ လွတ်ကင်းစေလိုပြီဖြစ်သဖြင့် သူ ထိုင်ရာမှ

mgyee.com

mgyoe.com

တစ်ခုခု သူ ထင်မှတ်မိပေမည်။ သူမြင်ရသလောက်တော့ မျှော်စင်တစ်ခုသာ ရှိသည်။ နေအိမ်တစ်အိမ်၏ မျှော်စင်လော သို့မဟုတ် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ခုလော ဆိုသည်ကိုမူ သူ မခွဲခြားနိုင်ပါ။ မျှော်စင်ပတ်ပတ်လည် ကျီးတွေ ဝဲပျံနေကြသည်။

ကေသည် ရဲတိုက်ကိုကြည့်ရင်း အခြား ဘာကိုမျှမကြည့်ဘဲ ဆက်လျှောက်သွားနေသည်။ သို့သော် အနီးသို့ရောက်ရှိလာသောအခါ ကေသည် ရဲတိုက်ကြီးကို စိတ်ပျက်ရတော့သည်။ လက်စသတ်တော့ ရဲတိုက်ကြီးဆိုသည်မှာ အကျည်းတန်သော မြို့ကလေးတစ်မြို့သာဖြစ်သည်။ စုထားသော ကျေးလက်အိမ်များသာဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ပြောမည်ဆိုလျှင် ပြောစရာ ဂုဏ်ပုဒ်တစ်ခုသာ ရှိသည်။ ကျောက်တုံးများဖြင့် ဆောက်ထားကြခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် အင်္ဂတေများ ကိုင်ထားသည်မှာ ကြာမြင့်လှပြီ ဖြစ်၍ အလွှာများ ကွာကျနေပြီး ကျောက်တုံးတွေက ကြေမွနေကြပြီဖြစ်သည်။

ကေက သူ၏ဇာတိမြို့ကလေးကို အမှတ်ရလိုက်မိသည်။ သူ၏မြို့ကလေးသည် ရဲတိုက်ကြီးဆိုသည်ထက် အဆင့် မနိမ့်ကျပါ။ အကယ်၍ မြင်ကွင်းတစ်ခုကို ကြည့်ရှုခံစားဖို့ရန်သာဆိုလျှင် ဤမျှခရီးအဝေးကြီး လာစရာမလိုပါ။ ကေ အနေနှင့် သူ မရောက်ဖြစ်သော သူ၏ဇာတိမြို့ကလေးသို့သာ ပြန်သွားပေလိမ့်မည်။ သူ့အထက်ဘက်တွင် မြင်တွေ့နေရသော မျှော်စင်နှင့် အုတ်မြို့ကလေးမှ ဘုရားကျောင်း မျှော်စင်တို့ကို ကေ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်နေမိသည်။ ဘုရားကျောင်းမျှော်စင်က ပုံသဏ္ဌာန် ပီသသည်။ ယင်း၏ အထွတ်အထိပ်ဆီသို့ သွေဖည်ခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ ငွားငွားစွင့်စွင့် မြင့်တက်သွားနေသည်။ အမိုးမှာ အပြန့်ကျယ်ပြီး အုတ်ကြွပ်နီနီ မိုးထားသည်။ မြေကမ္ဘာဆန်သော အဆောက်အအုံတစ်ခုဖြစ်သည်။ သို့သော် သာမန် လူနေအိမ်များထက် မြင့်မြတ်သော ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ရှိသည်။ ရှုပ်ပွေသော လောကီဘဝထက် ရှင်းလင်းထင်ရှားသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။

ယခု ဤမှာ သူ့အထက်တွင် မြင်တွေ့နေရသော တစ်ခုတည်းသော မျှော်စင်က အိမ်တစ်အိမ်၏ မျှော်စင်ဖြစ်ကြောင်း ယခုအခါ သိသာထင်ရှားလာပြီဖြစ်သည်။ ပင်မ အဆောက်အအုံကြီး၏ မျှော်စင်ဖြစ်နိုင်သည်။ တစ်ပြေးညီညီ လုံးလုံးဝန်းဝန်းကြီး ဖြစ်သည်။ အချို့နေရာများတွင် တိုက်ကပ်နွယ်ပန်းများ ယဉ်ယဉ်ကြော့ကြော့ကလေး ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသည်။ လေသာပြတင်းပေါက်ကလေးများရှိသည်။ ယင်းပြတင်းပေါက်ကလေးများက နေရောင်တွင် လင်းလက်နေကြသည်။ အထိန်းအချုပ်မရှိသော လင်းလက်မှုမျိုးဖြစ်သည်။ အပေါ်ဆုံးမှာ ခေါင်မိုးခန်းလိုမျိုး အခန်းတစ်ခန်းရှိသည်။ သူ့ရဲခို အုတ်တံတိုင်းနှင့်ဖြစ်သည်။ ပုံသဏ္ဌာန်က မညီမညာ မသေမသပ်ဖြစ်သည်။ ကလေးတစ်ယောက်၏ ကရော်ကမည် လက်ရာမျိုးဖြစ်သည်။ အပြာရောင်နောက်ခံတွင် ထင်းထင်း

mgyoe.com

mgyoe.com

ရှင်းရှင်းကြီး ရှိနေသည်။ ညှိုးငယ်နေသော စိတ္တဇအိမ်ရှင်တစ်ဦးအနေနှင့် သူ၏အိမ်အပေါ် ဆုံးထပ်တွင် သော့ခတ်ပိတ်လှောင်နေပြီး ခေါင်မိုးမှဖောက်ထွက်ကာ ကမ္ဘာကြီး၏ ငေးမောခြင်းကိုခံယူရန် သူ့ကိုယ်သူ မြှောက်တင်ထားသည့်သဘောမျိုး ဖြစ်သည်။

ကေ ရပ်တန့်လိုက်ပြန်သည်။ ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေခြင်းက သူ၏ ပိုင်းခြား ချင့်ချိန်နိုင်စွမ်း ပိုမိုအားကောင်းလာသည့်အလားဖြစ်သည်။ သူရပ်လိုက်သည့်နေရာက ကျေးရွာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၏ နောက်ဘက်တွင်ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းငယ်ကလေးသာဖြစ်သည်။ ကျေးရွာ သာသနာနယ်ပယ်အတွင်းရှိ ဘုရား ဝတ်ပြုလာသူများ စုဝေးနိုင်ရန် ဘုရားကျောင်းကလေးကို စပါးကျီလို အဆောက်အအုံ များဖြင့် တိုးချဲ့ထားသည်။ ဤအဆောက်အအုံများက တကယ်တော့ စာသင်ကျောင်း တစ်ကျောင်း ဖြစ်သည်။ နိမ့်နိမ့်ရှည်ရှည် အဆောက်အအုံကလေးဖြစ်သည်။ ရှေးခေတ်နှင့် ကျေးလက်အသွင် ပေါင်းစပ်ထားသည်။ ဝင်းခတ်ထားသော ပန်းခြံနောက်ကွယ်တွင် တည်ရှိသည်။ ပန်းခြံက ယခုအခါ ရေခဲပြင်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

ကလေးများသည် ၎င်းတို့၏ဆရာနှင့်အတူ ကျောင်းထဲမှ ထွက်လာနေ ကြသည်။ ကလေးများသည် ဆရာကို ဘေးထားပြီး အားလုံးပင် ဆရာကိုကြည့်ကာ တရစပ် ပြောဆိုနေကြသည်။ စကားပြောပုံက မြန်လွန်းသဖြင့် သူတို့ ဘာတွေပြောနေ ကြသည်ကို ကေ လိုက်မမီပါ။ ကျောင်းဆရာမှာ အသက်ငယ်ငယ် လူ့ဖလံကလေး ဖြစ်သည်။ ရင်အုပ်သေးသေးနှင့်ဖြစ်သည်။ အမူအရာ တည်ငြိမ်သဖြင့် ရယ်ရွှင်ဖွယ် မဖြစ်ချေ။ သူ့မျက်လုံးများက အဝေးမှပင် ကေကို စူးစိုက်ပြီးကြည့်နေသည်။ ကလေး များမှလွဲပြီး အခြားသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိပါ။

သူစိမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်နေသည့်အလျောက် ကေ ကပင် စကားစတင်သည်။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာလည်း ဩဇာအာဏာရှိသူတစ်ဦးဟန်ပန်မျိုး ဖြစ်သည်။

"မင်္ဂလာနံနက်ခင်းပါခင်ဗျာ"

ကလေးများ တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။ ဆရာက စကားပြောရန် ရုတ်တရက် ငြိမ်သက်သွားပုံမျိုးဖြစ်သည်။

"ရဲတိုက်ကြီးကို ခင်ဗျား ကြည့်နေတာလား"

သူက ကေ ထင်ထားသည်ထက် ပိုမိုယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာဖြင့် မေးသည်။ သို့သော် ကေ ရှိနေသည်ကို မကျေနပ်သည့် လေသံမျိုးဖြစ်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်က ဒီမှာ လူစိမ်းတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော် ရွာကို မနေ့ညကမှ ရောက်ပါတယ်"

"ရဲတိုက်ကြီးကို ခင်ဗျား သဘောမကျဘူး မဟုတ်လား"

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဘာပြောတယ်"

ကေ အနည်းငယ် အံ့အားသင့်သွားသည်။ ထို့နောက် သူ့မေးခွန်းကို ပြင်ပြီး မေးလိုက်သည်။

"ရဲတိုက်ကြီးကို သဘောကျသလား၊ ဟုတ်လား။ ရဲတိုက်ကြီးကို ကျွန်တော် မကြိုက်ဘူးလို့ ခင်ဗျား ဘယ်လိုတွက်သလဲ"

"သူစိမ်းတွေဟာ ဘယ်တုန်းကမှ မကြိုက်ကြဘူး"

ကျောင်းဆရာက ပြန်ပြောသည်။

အမှားအယွင်း မပြောမိရန် ရှောင်ရှားသည့်အနေဖြင့် ကေက အကြောင်းအရာ ပြောင်းလိုက်ပြီး မေးသည်။

"မင်းကြီးနဲ့ ခင်ဗျား သိသလား"

"မသိဘူး"

ကျောင်းဆရာ တစ်ဖက်သို့လှည့်ရင်းဖြေသည်။ သို့သော် ကေကို ဖယ်ထုတ်၍ မရနိုင်ပါ။ ကေက ထပ်မေးလိုက်သည်။

"ဘာပြောတယ်၊ မင်းကြီးကို ခင်ဗျား မသိဘူး ဟုတ်လား"

"ကျွန်တော်က ဘာဖြစ်လို့ သိရမှာလဲ"

ကျောင်းဆရာက အသံတိုးတိုးဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ ထို့နောက် အသံကို မြှင့်လျက် ပြင်သစ်လို ပြောသည်။

"ဘာမှ မသိနားမလည်တဲ့ ကလေးတွေ ရှိနေတယ်ဆိုတာ သတိထားပါ"

ကေက ထိုစကားကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး

"ဒါဆိုရင် တစ်နေ့မှာ ဆရာ့အိမ်ကို လာလည်ရမလား။ ကျွန်တော် ဒီမှာ အတော်ကြာကြာကလေး နေရဦးမယ်။ အခုကိုပဲ အတော်ကလေးပျင်းနေပြီ။ ကျွန်တော်က လယ်သမားတွေနဲ့ သိပ်ခွင်မကျဘူး။ ရဲတိုက်ကြီးနဲ့လည်း ခွင်ကျမယ် မထင်ဘူး"

"လယ်သမားတွေနဲ့ ရဲတိုက်ကြီးက ဘာမှခြားနားမှုမရှိပါဘူး"

ကျောင်းဆရာက ပြန်ပြောသည်။

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော့်အခြေအနေကို ဘာမှ မပြောင်းလဲနိုင်ပါဘူး။ တစ်နေ့နေ့မှာ ကျွန်တော် လာလည်ရမလား"

"ဘဲငန်းလမ်းက အမဲသားဆိုင်မှာ ကျွန်တော် နေတယ်"

ကျောင်းဆရာပြောလိုက်သည်က ဖိတ်ခေါ်သည်ထက် ထုတ်ဖော်ကြေညာသည့် သဘောမျိုး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကေက

"ဟုတ်ပြီ ကျွန်တော် လာခဲ့မယ်"

mgyoe.com

 e.com

ကျောင်းဆရာ ခေါင်းညိတ်ပြီး ကလေးတစ်သိုက်နှင့် ထွက်သွားသည်။ ကလေးတွေ ပြန်လည်ဆူညံသွားကြသည်။ မကြာမီမှာပင် ၎င်းတို့သည် နိမ့်ဆင်းသွားသော လမ်းကြားတစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

ကေ ကသိကအောက်ဖြစ်ပြီး ကျန်ရစ်သည်။ စကားပြောရသည့်အဖြစ်ကို ဒေါသဖြစ်နေသည်။ ဤအရပ်သို့ရောက်ရှိပြီးနောက် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေမိသည်။ သူ လျှောက်လှမ်းခဲ့ရသော ခရီးရှည်ကြီးက ပထမတော့ သူ့အပေါ် ဘာမျှဖိစီးခြင်းမရှိပါ။ သူက တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက်၊ တဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်လှမ်းခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုအခါ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရမှု၏ အကျိုးဆက်များက သူ့အလိုလို ဖိစီးလာနေတော့သည်။ သူက အသိအကျွမ်းသစ်များ ရရှိလိုစိတ် ပြင်းပြခဲ့ရသည်။ သို့သော် တစ်ယောက်တည်းသော အသိအကျွမ်းသစ်က သူ၏ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုကို တိုးမြှင့်စေတော့သည်။ သို့ဖြင့် လက်ရှိအခြေအနေတွင် သူ့အနေနှင့် ရဲတိုက်ကြီးတံခါးဝအထိ လျှောက်သွားသည်ဆိုမျှပင် သူ၏လုပ်ဆောင်ချက်သည် လိုအပ်သည်ထက်ပင် ပိုနေလေပြီ။

သို့ဖြင့် သူ ဆက်ပြီး လျှောက်သည်။ သို့သော် လမ်းက ရှည်လျား ထွေပြားနေတော့သည်။ သူ လက်ရှိလျှောက်နေသော ရွာလယ်လမ်းက ရဲတိုက်တည်ရှိရာ တောင်ကုန်းသို့ မရောက်ပါ။ ယင်းက ရဲတိုက်ကြီးဆီသို့သာ ဦးတည်လျက်ရှိသည်။ ထို့နောက် တမင်တကာကြီးဆိုသလို ဘေးသို့ရောက်သွားသည်။ သို့သော် ရဲတိုက်ကြီးနှင့် နီးမသွားသလို ရဲတိုက်ကြီးနှင့် ဝေးရာသို့လည်း မဟုတ်ပါချေ။ အကွေ့တစ်ခုသို့ ရောက်တိုင်း ရဲတိုက်ကြီးဆီသို့ ပြန်ကွေ့သွားလိမ့်မည်ဟု ကေ ထင်ခဲ့သည်။ ယင်းထင်မြင်ချက်ကြောင့်လည်း သူ ဆက်ပြီး လျှောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သူက ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပြီဖြစ်သော်လည်း ဤလမ်းကို ဖဲကြဉ်သွားလိုစိတ်လည်း လုံးလုံးမရှိပါချေ။ ထို့နောက် သူက ရွာကြီး ရှည်လျားနေသည်ကိုလည်း အံ့သြနေမိသည်။ ရွာက အဆုံးမရှိသလိုပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ပုံစံတည်းသော အိမ်ကလေးများ၊ နှင်းဖုံးနေသော ပြတင်းပေါက်များ၊ နှင်းပွင့်များနှင့် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရှိရခြင်းတို့ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ရွာလယ်လမ်းမှ ဖဲကြဉ်ကာ လမ်းသွယ်လေးတစ်ခုသို့ ရောက်သွားသည်။ လမ်းမှာလည်း နှင်းများ သိပ်သည်းစွာ ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသည်။ သူ့ခြေတစ်လှမ်းတစ်လှမ်းက ပင်ပန်းလှတော့သည်။ သူ ချွေးတွေပြန်လာပြီး ရုတ်ခြည်းဆိုသလို ရပ်သွားသည်။ ဆက်မလျှောက်နိုင်တော့ပါ။

တကယ်တော့ သူက လူသူမရှိသော ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်တွင် ရောက်နေသည် မဟုတ်ပါ။ သူ၏ဝဲယာတွင် အိမ်ကလေးများ ရှိပါသည်။ သူက နှင်းတွေကို ဘောလုံး

mgyoe.com

mgyoe.com

တစ်လုံးလို လုံးပြီး ပြတင်းပေါက် တစ်ပေါက်ကို ပစ်လိုက်သည်။ ရုတ်ခြည်းပင် တံခါး ပွင့်သွားသည်။ ရွာရိုးတစ်လျှောက်တွင် ပထမဆုံးပွင့်လာသော ပြတင်းပေါက်ဖြစ်သည်။ အညိုရောင်သားမွေးဂျက်ကက်ဝတ်ထားသော လယ်သမားကြီးတစ်ယောက် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ခေါင်းကို တစ်ဖက်သို့ စောင်းငဲ့ထားသည်။ သနားကြင်နာတတ်ပုံရှိသည်။

"အိမ်ထဲကို ကျွန်တော် ခဏဝင်လာလို့ရမလား။ ကျွန်တော် သိပ်ကိုပင်ပန်းနေလို့ပါ"

ကေက ပြောလိုက်သည်။

အဘိုးကြီးပြန်ပြောသည့်စကားကို သူ မကြားလိုက်ရပါ။ သို့သော် ပျဉ်ချပ်တစ်ချပ် ပွင့်လာသည်ကို ကျေးဇူးတင်ရှိစွာ သူ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ သူ့ကို နှင်းတောထဲမှ ကယ်တင်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ခြေလှမ်းအနည်းငယ် လျှောက်မိသောအခါ မီးဖိုချောင်ထဲသို့ သူ ရောက်ရှိသွားသည်။

ဧရာမ မီးဖိုချောင်ကြီးဖြစ်သည်။ မီးမှိန်မှိန်ကလေး လင်းနေသည်။ အပြင်မှ ဝင်လာသူတစ်ယောက်အနေနှင့် ပထမ ဘာမှမမြင်ရပါ။ အဝတ်လျှော်ခွက်တစ်ခုကို ကေ ဝင်တိုက်မိသည်။ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က သူ့ကို ထိန်းမတ်ပေးလိုက်သည်။ အခန်းထောင့်တစ်နေရာမှ ကလေးငိုသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အခြားတစ်နေရာမှ ရေနွေးငွေ့များ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် အလင်းရောင်မှိန်မှိန်ကလေး ပိန်းပိန်းပိတ် မှောင်သွားသည်။ ကေသည် တိမ်တိုက်တွေထဲတွင် ရပ်နေရသည့်အလား ဖြစ်သည်။

"သူ မူးနေပုံရတယ်၊ မင်း ဘယ်သူလဲ"

တစ်စုံတစ်ယောက်က မေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် အဘိုးကြီးကို ပြောသည့်အနေဖြင့်

"ရှင် ဘာလို့ သူ့ကို အဝင်ခိုင်းရတာလဲ။ လမ်းပေါ်မှာ လျှောက်သွားနေတဲ့ လူတွေအားလုံးကို ကျုပ်တို့ လက်ခံရမှာလား"

"ကျွန်တော် မြို့စားကြီးရဲ့ မြေတိုင်းစာရေးပါ"

ကေ ပြောလိုက်သည်။

"အို သူက မြေတိုင်းစာရေးလား"

မိန်းမကြီး၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် ပကတိ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

"ဒါဆိုရင် အဒေါ်ကြီး ကျွန်တော့်ကို သိသလား"

"သိတယ်"

ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောသံ။ သူက ထောက်ခံချက် မရရှိသူတစ်ဦးအဖြစ်။

နောက်ဆုံးတွင် ရေနွေးငွေ့များ ပါးသွားသဖြင့် ကေသည် အရာဝတ္ထုများကို တဖြည်းဖြည်းချင်း ကွဲပြားလာရသည်။ ပုံမှန် အဝတ်လျှော်သည့်နေ့ ဖြစ်ပုံရသည်။

mgyoe.com

mgyee.com

အဝတ်တွေကို တံခါးအနီးမှာ လျှော်သည်။ သို့သော် ရေနွေးငွေ့တွေက တခြားထောင့် တစ်ထောင့်မှ လာနေသည်။ ထိုနေရာတွင် ယခင် ကေ မြင်ဖူးသော စည်ပိုင်းတွေထက် ကြီးသော သစ်သားစည်ပိုင်းကြီးတစ်လုံး ရှိသည်။ ခုတင်နှစ်လုံးစာလောက် ကျယ်သည်။ ရေနွေးငွေ့ထဲတွင် လူနှစ်ယောက် ရေချိုးနေသည်။ သို့သော် ပိုပြီးအံ့ဩစရာကောင်းသည် ကတော့ (အံ့ဩစရာကောင်းလှသည်ဟု တစ်စုံတစ်ယောက်က ပြောမည် မဟုတ် သော်လည်း) ညာဘက်ထောင့်က မြင်ကွင်းပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ဘက်နံရံရှိ တစ်ခု တည်းသော အပေါက်မှ အလင်းရောင်ဖျော့ဖျော့ ဝင်ရောက်နေသည်။ ခြံဝင်းထဲမှ ဝင်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ပက်လက်ကုလားထိုင်မြင့်မြင့်ကြီးပေါ်တွင် လဲလျောင်း နေသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်၏ ပိုးဝတ်စုံဖြစ်သည်။ သူမက ကလေးလေး တစ်ယောက်ကို နို့တိုက်နေသည်။ သူမ၏ပတ်ပတ်လည်တွင် တောသားကလေးတွေ ကစားနေကြသည်။ သို့သော် သူမက အခြားလူတန်းစား အလွှာတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားသည်။ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ကြပုံမရသော်လည်း လယ်သမားသား သမီးကလေးများပင်၊ ကြည့်ပျော်ရှုပျော် ရှိနေကြသည်။

"ထိုင်ပါ"

မုတ်ဆိတ်မွေးထူလပျစ်နှင့်လူက အသက်ပြင်းပြင်းရှူရင်း ရေစိုနေသော လက်တစ်ဖက်ဖြင့် စည်ပိုင်းတစ်ဖက်ရှိ နောက်မှီမြင့် လက်တင်ခုံတန်းရှည်ကို ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။ သူ့လက်မှရေစက်များက ကေ၏မျက်နှာကို စဉ်ကုန်သည်။ ထိုင်ခုံ ပေါ်တွင် ကေအား ဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သော အဘိုးကြီး ထိုင်နေသည်။ နေရာလပ်မကျန်တော့ သလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် ကေ တစ်နေရာစာ ထိုင်ဖို့ ရသွား သည်။ မည်သူကမျှ သူ့ကို နောက်ထပ် ဂရုမပြုကြတော့။ အဝတ်လျှော်သည့် စည်ပိုင်းရှိ ချောမောသော မိန်းကလေးသည် အလုပ်လုပ်ရင်း သီချင်းတိုးတိုးဆိုနေသည်။ အမျိုး သားတွေက အဝတ်လျှော်စည်ပိုင်းတွင် ခြေထောက်ဖြင့် နင်းသူက နင်း၊ ညှစ်သူကညှစ် လုပ်နေကြသည်။ ကလေးတွေက စည်ပိုင်းအနီးသို့ ကပ်ရန် ကြိုးစားနေကြသည်။ သို့သော် ရေနှင့်ပက်ပြီး မောင်းထုတ်ပစ်နေကြသည်။ ထိုရေများက ကေ၏ ကိုယ်ပေါ် သို့လည်း ကျရောက်သည်။

ပက်လက်ကုလားထိုင်မှ အမျိုးသမီးသည် သူမ၏ ရင်ခွင်ထဲမှ ကလေးကို တစ်ချက်ကလေးမှ မကြည့်ဘဲ ခေါင်မိုးကို အသက်မရှိသလို ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။

သူမက လှပသော မြင်ကွင်းတစ်ခုဖြစ်နေသဖြင့် ကေ အတန်ကြာကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူ အိပ်ပျော်သွားသည်။

အသံကျယ်ကျယ်တစ်ခုကြောင့် သူ နိုးလာသောအခါ သူ၏ခေါင်းသည်

mgyee.com

mgyoe.com

အဘိုးကြီး၏ပခုံးပေါ်မှာ ရောက်နေသည်။ အမျိုးသားနှစ်ယောက်သည် အဝတ်လျှော်၍ ပြီးစီးသွားကြပြီဖြစ်သည်။ အဝတ်အစားအပြည့်အစုံဖြင့် ကေ၏ရှေ့တွင် ရပ်နေကြသည်။ စည်ပိုင်းထဲတွင်ကား လုပသောမိန်းမငယ်၏ကြီးကြပ်မှုဖြင့် ကလေးတွေ ရေချိုးနေကြသည်။ သူ့ကို စကားပြောသူနှစ်ဦးအနက် မုတ်ဆိတ်မွေး ထူလပျစ်နှင့်လူက အရေးမပါလှပေ။ နောက်တစ်ယောက်က သူ့အဖော်ထက် အရပ်ပိုမမြင့်သော်လည်း ရင်အုပ်ကျယ်သည်။ မျက်နှာပြဲသည်။ နှုတ်ခမ်းမွေးပါးပါးနှင့်ဖြစ်သည်။ ထိုသူက ပြောသည်။

"ခင်ဗျား ဒီမှာနေလို့မရဘူး။ ဖော်ရွေမှုမရှိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ"

"ကျွန်တော် ဒီမှာ မနေချင်ပါဘူး။ ခဏကလေး နားချင်တာပါ။ ကျွန်တော် နားလို့ ပြီးသွားပြီ။ ကျွန်တော် အခု သွားတော့မယ်"

ကေက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့မှာ ယဉ်ကျေးဖော်ရွေမှု မရှိတာကို ခင်ဗျား အံ့သြကောင်း အံ့သြလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအရပ်မှာ ယဉ်ကျေးဖော်ရွေမှုဆိုတာ ဓလေ့ထုံးတမ်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဧည့်သည်တွေက အသုံးမဝင်ပါဘူး"

ကေက အိပ်လိုက်ရသဖြင့် လန်းဆန်းသွားသည်။ အသိဉာဏ် ကောင်းမွန်လာသည်။ ထိုလူ၏ပွင့်လင်းမှုကို သဘောကျသွားသည်။ သူ့တွင် ကျဉ်းကျပ်မှုလည်း လျော့နည်းသွားသည်။ သူက လက်ထဲမှ တုတ်ဖြင့် ဟိုစမ်းသည်စမ်းလုပ်ရင်း ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်မှ အမျိုးသမီးထံသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဤအခန်းထဲတွင် သူက ကိုယ်ခန္ဓာအကြီးမားဆုံးဆိုသည်ကို သတိပြုမိသည်။

"သေချာအောင်ပြောရရင် ခင်ဗျားတို့အတွက် ဧည့်သည်တွေက ဘယ်လို အသုံးဝင်သလဲ။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့မှာ ရံဖန်ရံခါ ဧည့်သည်တွေ ရှိနေတယ်။ ဥပမာ ဆိုပါတော့၊ ကျွန်တော် မြေတိုင်းစာရေး"

ကေက ပြောလိုက်သည်။

"အဲဒါ ကျွန်တော် မသိဘူး။ ခင်ဗျားကို လာဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ရင် ခင်ဗျားဟာ လိုအပ်လို့ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါဟာ ခြွင်းချက်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်ဓလေ့ထုံးစံနဲ့ ကျွန်တော်တို့ပဲ။ ဒါအတွက် ခင်ဗျား အပြစ်တင်လို့မရဘူး"

"အပြစ်မတင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားနဲ့ ဒီမှာရှိတဲ့လူတွေကို ကျေးဇူးတင်တာပါ"

ထို့နောက် ကေက လဲလျောင်းနေသော အမျိုးသမီးဘက်ကို ရုတ်တရက် လှည့်လိုက်သဖြင့် သူတို့အားလုံး အံ့အားသင့်သွားကြရသည်။ သူမက မျက်လုံးပြာပြာနှင့် ကေ့ကို ကြည့်နေသည်။ သူမ၏နဖူးပေါ်တွင် ပိုးပဝါပါးပါးရှိနေသည်။

mgyoe.com

mgyo . com
ကလေးငယ်က သူမ၏ရင်ခွင်ထဲတွင် အိပ်ပျော်နေသည်။
"မင်း ဘယ်သူလဲ"
ကေက မေးလိုက်သည်။
"ရဲတိုက်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ"
တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်အတွင်းမှာပင် အမျိုးသားနှစ်ယောက် ကေ၏ ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်သို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ကေကို တံခါးပေါက်ဆီသို့ တွန်းထုတ်ကြသည်။ အဘိုးကြီးက သည်အဖြစ်ကို သဘောကျသွားဟန်ဖြင့် လက်ခုပ်လက်ဝါး တီးသည်။ စည်ပိုင်းတွင် ရေချိုးနေသော အမျိုးသမီးကလည်း ရယ်မောသည်။ ကလေး တွေက ရုတ်ခြည်းဆိုသလို အရူးအမူး အော်ဟစ်ကြသည်။
ကေက ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် လမ်းမပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ယောကျ်ား နှစ်ယောက်က တံခါးပေါက်မှနေ၍ သူ့ကို ကြည့်နေကြသည်။ နှင်းတွေ ပြန်ကျလာ သည်။ သို့သော် ကောင်းကင်က အနည်းငယ် ကြည်လင်နေသည်။
"ခင်ဗျား ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ။ ဒါက ရဲတိုက်ကြီးကို သွားတဲ့လမ်း၊ ဟိုဟာ က ရွာထဲကို သွားတဲ့လမ်း"
မုတ်ဆိတ်မွေး ထူလပျစ်နဲ့လူက စိတ်မရှည်စွာ အော်ပြောသည်။
ကေက သူ့ကို ပြန်မဖြေပါ။ နောက်တစ်ယောက်ကို လှည့်လိုက်သည်။ ထိုလူက ရှက်ရွံ့ဟန်ရှိပြီး နှစ်ယောက်အနက် သဘောကောင်းသူဖြစ်သည်။
"ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ။ နားနေခွင့်ပေးတဲ့ ဘယ်သူ့ကို ကျွန်တော် ကျေးဇူး တင်ရမှာလဲ"
"ကျွန်တော်က ဆေးဆိုးသမား လက်ဆိမန်းပါ။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူး"
"ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြသေးတာပေါ့"
"ကျွန်တော်ကတော့ ပြန်တွေ့ကြမယ် မထင်ပါဘူး"
"ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ အာသာ၊ ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ ဂျာရီမီယာ"
"ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ"
မုတ်ဆိတ်မွေး ထူလပျစ်၏အသံကြောင့် ကေ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ရွာလမ်း ပေါ်မှာ လူတွေ တကယ်ရှိနေတာပဲ။ ရဲတိုက်ကြီးဆီမှ လူငယ်နှစ်ယောက် လာနေသည်။ အရပ် မနိမ့်မမြင့်။ နှစ်ယောက်စလုံး သေးသေးသွယ်သွယ်၊ အဝတ်အစား သပ်သပ်ရပ်ရပ် နှင့်။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ခပ်ဆင်ဆင်။ သူတို့၏အသားအရေက ညိုသော်လည်း သူတို့၏ မုတ်ဆိတ်မွေး သေးသေးချွန်ချွန်ကလေးတွေနှင့် တခြားစီဖြစ်သည်။ လမ်း
mgyo . com

mgyoe.com

၏ အခြေအနေအရ သူတို့သည် ခပ်သွက်သွက်ကလေး လျှောက်လာနေကြသည်။

"မင်းတို့ ဘယ်သွားကြမလို့လဲ"

မုတ်ဆိတ်မွေး ထူလပျစ်က မေးလိုက်သည်။

သူတို့ကို လှမ်းအော်ပြီး ပြောမှဖြစ်မည်။ သူတို့က မြန်မြန်ကြီး လျှောက်နေကြသည်။ ရပ်တန့်ခြင်း မပြုကြပါ။

"အလုပ်ကိစ္စနဲ့ပဲ"

သူတို့က ရယ်မောရင်း ပြန်အော်ပြောသည်။

"ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ"

"တည်းခိုခန်း"

"ကျွန်တော်လည်း အဲဒီကို သွားမှာပဲ"

ကေ က ရုတ်တရက်ဆိုသလို သူတို့တွေထက် ကျယ်ကျယ်ကြီး အော်ပြောလိုက်သည်။ သူက သူတို့နှင့်အတူ သွားလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သူတို့နှင့် သိကျွမ်းရခြင်းအတွက် ဘာမျှမမျှော်လင့်သော်လည်း သူတို့က နှစ်လိုဖွယ်ရာ အဖော်ကောင်းများဖြစ်ကြသည်။ သူ့စကားကို သူတို့ ကြားကြသည်။ သို့သော် ခေါင်းညိတ်ရုံပဲ ညိတ်ကြသည်။ ပြောရင်းဆိုရင်းပင် မြင်ကွင်းမှ သူတို့ ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီ။

ကေသည် နှင်းတောထဲတွင် ရပ်နေဆဲဖြစ်သည်။ သူ၏ခြေထောက်ကို နုတ်သိမ်းလိုက်သည်။ နောက်တစ်လှမ်း လှမ်းရန်အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ ဆေးဆိုးသမားနှင့် သူ၏အဖော်သည် သူတို့လက်မှ ကေ လွတ်သွားပြီဖြစ်၍ ယခုအခါ ခပ်ဟဟကလေးသာ ဟထားသော တံခါးအတိုင်း အိမ်ထဲကို ပြန်ဝင်သွားကြသည်။ ကေကို နောက်ဆုံးအနေနှင့် ပြန်စောင်းကြည့်လိုက်ကြသည်။ ကေက နှင်းတောထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရှိသည်။

"အင်မတန် စိတ်ပျက်ဖို့ကောင်းတဲ့ နေရာပဲ။ ငါက ဒီမှာ မတော်တဆ ရောက်နေတာပဲ"

ကေ တွေးလိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ကေ၏ဘယ်ဘက်ရှိ တဲတစ်လုံး၏ ပြတင်းပေါက်ကလေး တစ်ပေါက် ပွင့်လာသည်။ ပြတင်းပေါက်ကို ပိတ်ထားစဉ်က နှင်းပွင့်များ၏ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုကြောင့် ဖြာနေသည်။ ထို့ပြင် ပြတင်းပေါက်ကလေးက သေးငယ်လွန်းသဖြင့် ဖွင့်လိုက်စဉ်တွင် အတွင်းဘက်မှလူ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးကို မမြင်ရပါ။ ၎င်း၏မျက်လုံးများကိုသာ မြင်ရသည်။

"အဲဒါ သူပဲ"

mgyoe.com

 e.com

မိန်းမတစ်ယောက်၏ တုန်ယင်သော အသံကို ကေ ကြားရသည်။

"အဲဒါ မြေတိုင်းစာရေးပဲ"

ယောကျ်ားတစ်ယောက်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူသည် ပြတင်းပေါက်သို့ ရောက်လာပြီး မေးသည်။ မဖော်မရွေတော့ မဟုတ်။ သို့သော် သူ့အိမ်ရှေ့တွင် ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်မည်ကိုတော့ စိုးရိမ်ပုံနှင့်ဖြစ်သည်။

"ခင်ဗျား တစ်ယောက်ယောက်ကို စောင့်နေတာလား"

"ကျွန်တော့်ကို တင်သွားမယ့် စွတ်ဖားတစ်စီးကိုပဲ"

ကေက ဖြေလိုက်သည်။

"ဒီနေရာကို ဘယ်စွတ်ဖားမှ ဖြတ်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီမှာ ယာဉ် အသွား အလာ မရှိဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ဒီလမ်းက ရဲတိုက်ကြီးကို သွားတဲ့လမ်းပဲ"

ကေ အတွန့်တက်လိုက်သည်။

"အတူတူပဲ၊ အတူတူပဲ။ ဒီမှာ ယာဉ်အသွားအလာမရှိဘူး"

ထိုလူက သေချာပေါက်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ငြိမ်သက်နေသည်။ သို့သော် ထိုလူက တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးတောနေဟန်ရှိသည်။ ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်ထားဆဲ ဖြစ်သည်။

"လမ်းက မကောင်းဘူး"

ကေက စကားခေါ်လိုက်သည်။ သူရရှိသော အဖြေက

"အင်း ဟုတ်တယ်"

သို့သော် ခဏနေသောအခါ ထိုလူက သူ့ဘာသာသူ ဆန္ဒပြုလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားသဘောကျရင်တော့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော့်စွတ်ဖားနဲ့ လိုက်ပို့မယ်"

"လုပ်ပါ ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ"

"တစ်ပြားမှ မပေးရဘူး"

ကေ အံ့အားသင့်သွားသည်။

"ခင်ဗျားက မြေတိုင်းစာရေးပဲ။ ခင်ဗျားက ရဲတိုက်ကြီးနဲ့ ဆိုင်တယ်။ ခင်ဗျားကို ဘယ်ပို့ပေးရမလဲ"

ထိုလူက ရှင်းပြပြီး မေးသည်။

"ရဲတိုက်ကြီးကို"

ကေက လျင်မြန်စွာ ပြောလိုက်သည်။

"အဲဒီကိုတော့ ကျွန်တော် ပို့မပေးဘူး"

mgyoe.com

mgyoe.com

ထိုလူက အဆုတ်အဆိုင်းမရှိ ပြန်ပြောသည်။

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က ရဲတိုက်ကြီးနဲ့ ဆိုင်တယ်"

ကေက သူ့စကားကို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

ထိုလူက ပြန်ပြောသည်။

"အင်း ဒါဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို တည်းခိုခန်း ပို့ပေးပါ"

"ကောင်းပြီ၊ ခဏနေရင် ကျွန်တော် စွတ်ဖားနဲ့ ထွက်ခဲ့မယ်"

သူ၏အမူအရာက မိတ်ဆွေသဘောအရ မဟုတ်ပါ။ စိုးရိမ်ပူပန်မှုကြောင့် ကေကို သူ့အိမ်ရှေ့မှ ရွှေ့ပြောင်းပေးလိုခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ခြံဝင်းတံခါး ပွင့်သွားပြီး ထိုင်စရာနေရာ မပါသော စွတ်ဖား သေးသေးပြားပြားကလေးကို အားနည်းပြီး ခါးကုန်းသော အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ဆွဲပြီး ထွက်လာသည်။ သူက မျက်နှာနီနီနှင့် ဖြစ်သည်။ သိုးမွေးလည်စည်းတစ်ခုကို ခေါင်းတွင် တင်းကျပ်စွာ စည်းထားသဖြင့် သူ့မျက်နှာက ပိုပြီးသေးငယ်နေသည်။ သူက ကျန်းမာရေး မကောင်းသည်မှာ သိသာထင်ရှားလှသော်လည်း ကေကို လိုက်ပို့ရန်အတွက် စွတ်ဖားကို ဆွဲထုတ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ကေက ယင်းအချက်ကို ပြောမည်ပြုစဉ် သူက ကေအား ဘေးဖယ်ရန် လက်ဟန့်ယမ်းပြလိုက်သည်။

ကေသိရသမျှကတော့ သူသည် ဂါစတက်ကာဟုခေါ်သော စွတ်ဖားမောင်းသူ ဖြစ်သည်။ သူက အချိုးအစား မကျလှသော စွတ်ဖားကလေး ကိုင်ဆွဲထုတ်လာခြင်းမှာ လမ်းမှာ အရန်သင့်ရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်ပြီး အခြားသူတစ်ယောက် အချိန်တွေ သိပ်မကုန်စေရန် ပို့ဆောင်ပေးလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

"ထိုင်"

သူက စွတ်ဖားကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောသည်။

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားဘေးက ထိုင်မယ်"

ကေက ပြောလိုက်သည်။

"ကျုပ် လမ်းလျှောက်သွားမယ်"

ဂါစတက်ကာ က ပြောသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကျုပ် လမ်းလျှောက်သွားမယ်"

ဂါစတက်ကာ က ထပ်ပြောသည်။

ထို့နောက် သူသည် ချောင်း တဟွပ်ဟွပ်ဆိုးလာသဖြင့် သူ့ခြေထောက်ကို

mgyoe.com

mgyoe.com

နှင်းထုထဲတွင် မြဲအောင်လုပ်ပြီး စွတ်ဖားဘီးကို ကိုင်ထားလိုက်ရသည်။ ကေ ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ စွတ်ဖားပေါ် တက်ထိုင်လိုက်သည်။ အဘိုးကြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် ချောင်းဆိုး သက်သာသွားသည်။ သူတို့ စွတ်ဖားကို မောင်းပြီး ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ကေအနေနဲ့ ယနေ့ရောက်ရန် မျှော်လင့်ထားသော သူတို့အထက်မှ ရဲတိုက်ကြီးသည် မှိုင်းညို့ပြီး အဝေးသို့ရောက်ရှိသွားပြန်တော့သည်။ သို့သော် နောက်တစ်ကြိမ် သူတို့ ပြန်တွေ့သည့်အချိန်အထိ ခွဲခွာသည့်အထိမ်းအမှတ် အမည် ခေါင်းလောင်းထိုးသံ မြူးကြွစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထို့အတူ ခေါင်းလောင်းသံသည် ခြိမ်းခြောက်သည့် သဘောလည်း ပါနေသဖြင့် သူသည် တစ်စက္ကန့်လောက် ရင်တထိတ်ထိတ် ခုန်ရတော့သည်။ ဤခေါင်းလောင်းထိုးသံသည် ခဏအကြာတွင် ပျောက်သွားတော့သည်။ သို့သော် ယင်းအစား ဆည်းလည်းသံကလေးများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဆည်းလည်းသံကလေးများသည် ရဲတိုက်ကြီးမှ ထွက်ပေါ်လာဟန်ရှိသော်လည်း ရွာထဲ တစ်နေရာရာမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဤဆည်းလည်းသံကလေးသည် နွေးထွေးစွာ သွားနေသော အဘိုးနှင့်တော့ လိုက်ဖက်ပါသည်။

"ဒီမှာ ကျွန်တော် အံ့ဩတာက ခင်ဗျားသဘောနဲ့ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့တာပဲ။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ အဲဒီလိုလုပ်လို့ ရလို့လား"

ကေက ရုတ်တရက် အော်ပြောလိုက်သည်။ ယခုအခါ သူတို့သည် ဘုရားကျောင်းအနီးသို့ ရောက်ရှိနေကြပြီ။ တည်းခိုခန်းသည် သိပ်မဝေးတော့။ သို့ဖြင့် ကေက တစ်ခုခုလုပ်သင့်သည်ဟု ယူဆပြီး မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဂါစတက်ကာသည် ဂရုမပြုဟန်ဖြင့် မြင်းကလေးဘေးက ဆက်ပြီး လျှောက်သွားနေသည်။

"ဟေး"

ကေ အော်လိုက်ပြီး စွတ်ဖားမှ နှင်းပွင့်တွေကို ယူကာ နှင်းဘောလုံးပြုလုပ်ကာ ဂါစတက်ကာကို ပေါက်လိုက်သည်။ နားရွက်ကို တည့်တည့်ကြီး ထိမှန်သည်။ သည်တော့မှ သူ ရပ်လိုက်ပြီး လှည့်ကြည့်သည်။ စွတ်ဖား အနည်းငယ်လျှောသွားသည်။ ခါးကုန်းကုန်း၊ အသားနီစပ်စပ်နှင့် အဘိုးကြီးကို အနီးကပ် တွေ့မြင်ရသည်။ သူက ပါးစပ်ကြီးဟပြီး ကေ ပြောတာကို နားထောင်နေသည်။ ကေက သူ့မေးခွန်းကို ထပ်ပြီး မေးလိုက်သည်။ ကေအား စွတ်ဖားနှင့် လိုက်ပို့သည့်အတွက် အရေးယူမခံရဘူးလား။

"ခင်ဗျား ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ"

ဂါစတက်က မေးလိုက်သည်။ သို့သော် အဖြေကို စောင့်မနေတော့ဘဲ မြင်းကို မောင်းလိုက်သည်။ သူတို့ ဆက်ပြီး ထွက်ခဲ့ကြသည်။

၀

mgyoe.com

mgyoe.com

[၂]

လမ်းကွေ့တစ်ခုသို့ရောက်သောအခါ သူတို့သည် တည်းခိုခန်းအနီးသို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကေ မှက်မိသည်။ မှောင်နေပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ကေ အံ့သြရသည်။ သူ ဒါလောက်အကြာကြီး သွားခဲ့သလား။ သူမှတ်မိသလောက်တော့ တစ်နာရီ နှစ်နာရီကလေးပဲ သွားခဲ့သည်။ သူထွက်လာတုန်းက မနက်ပိုင်းဖြစ်သည်။ သူ လုံးဝ မဆာလောင်ခဲ့ပါ။ ခုနကလေးကလည်း အလင်းရောင်ရှိသေးသည်။ ယခု မည်းမည်း မှောင်နေပြီ။

"နေ့တာ တိုတယ်၊ နေ့တာ တိုတယ်"

သူ့ကိုယ်သူ ပြောပြီး စွတ်ဖားပေါ်မှ ဆင်းကာ တည်းခိုခန်းဆီသို့ လျှောက် သွားသည်။

အိမ်ထဲသို့ဝင်သော အိမ်ရှေ့ အပေါ်ဆုံး လှေကားထစ်တွင် တည်းခိုခန်း ပိုင်ရှင်သည် မှန်အိမ်တစ်လုံးကို ကိုင်လျက် စောင့်ကြိုလျက်ရှိသည်။ ကေသည် သူ့အား လိုက်ပို့သူကို အမှတ်ရလိုက်သဖြင့် ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေလိုက်သည်။ သူ့နောက်ဘက် အမှောင်ထဲမှ ချောင်းဆိုးသံ ကြားရသည်။ လိုက်ပို့သူပင် ဖြစ်သည်။ သူနှင့် မကြာမီ ပြန်တွေ့ရပေဦးမည်။ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်နှင့် ဘေးချင်းယှဉ်မိသောအခါ တံခါးပေါက် တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် လူနှစ်ယောက် ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ကေက အိမ်ရှင် လက်မှ မှန်အိမ်ကို ယူပြီး သူတို့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူ စောစောက တွေ့လိုက်သူ နှစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ အာသာနှင့် ဂျာရီမီယာ။ သူတို့က ယခုအခါ သူ့ကို အလေးပြု ကြသည်။ ယင်းက သူ၏စစ်သားဘဝကို သတိရစေသည်။ သူ့အတွက် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ

mgyoe.com

mgyoe.com

နေ့ရက်များ ဖြစ်သည်။ သူ ရယ်မောလိုက်သည်။

"မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ"

ကေက တစ်ယောက်မျက်နှာမှ တစ်ယောက်မျက်နှာသို့ကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

"ဆရာ့ရဲ့ လက်ထောက်တွေပါ"

သူတို့ ပြောသည်။

"သူတို့က ဆရာ့ရဲ့ လက်ထောက်တွေပါ"

အိမ်ရှင်က လေသံ တိုးတိုးလေးပြင်လိုက်ပြီး ပြောသည်။

"ဘာပြောတယ်။ မင်းတို့က ငါရဲ့လက်ထောက်ဟောင်းတွေဖြစ်ပြီး ငါ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့ဖို့ ငါမှာထားတဲ့လူတွေ၊ ငါစောင့်နေတဲ့ လူတွေလား"

သူတို့က ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဖြေကြသည်။

"ကောင်းတယ်"

ကေက မှတ်ချက်ပေးလိုက်သည်။ ခေတ္တမျှ နှုတ်ဆိတ်နေပြီးနောက်

"မင်းတို့လာတဲ့အတွက် ငါ ဝမ်းသာတယ်"

နောက်တစ်ကြိမ် နှုတ်ဆိတ်နေပြီးနောက်

"အင်း... မင်းတို့ရောက်လာတာ သိပ်ပြီးနောက်ကျတယ်။ မင်းတို့ ပျော့စိပျော့နဲ့ ဖြစ်နေကြတယ်"

"အဝေးကြီးက လာရတာ ဆရာ"

တစ်ယောက်က ပြောသည်။

"အဝေးကြီး ဟုတ်လား"

ကေက ခွန်းဆင့်လိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ အခု ရဲတိုက်ကြီးက လာကြတာကို ငါ တွေ့ရတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ"

သူတို့က ဘာမျှရှင်းလင်းချက်မပေးဘဲ ပြောသည်။

"လုပ်ငန်းသုံးတွေကော"

"ကျွန်တော်တို့မှာ ဘာမှမရှိပါဘူး"

"ငါပေးထားတဲ့ လုပ်ငန်းသုံးပစ္စည်းတွေလေ"

"ကျွန်တော်တို့မှာ ဘာမျှမရှိပါဘူး"

သူတို့က ထပ်ဖြေသည်။

"ဟား မင်းတို့ဟာ တကယ့်လူတွေပဲ။ မြေတိုင်းတာကော မင်းတို့ နားလည်လား"

mgyoe.com

mgyoe.com

"မလည်ပါဘူး"

သူတို့ဖြေသည်။

"ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ဟာ ငါ့ရဲ့လက်ထောက်ဟောင်းတွေဆိုရင် မင်းတို့ နည်းနည်းပါးပါးတော့ နားလည်ရမယ်"

သူတို့ ဘာမှပြန်မဖြေပါ။

"ကောင်းပြီ ဝင်ကြ"

ကေက သူတို့ကို အိမ်ထဲသို့ တွန်းသွင်းလိုက်သည်။

သူတို့သုံးယောက် စားပွဲကလေးတစ်လုံးတွင် ဘီယာသောက်ကြသည်။ စကားနည်းနည်းပဲ ပြောကြသည်။ ကေက အလယ်တွင်ဖြစ်သည်။ လက်ထောက်တွေက တစ်ဖက်စီတွင်ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နေ့ ညနေတွင်တော့ အခြားဝိုင်း တစ်ဝိုင်းသာ ရှိသည်။ လယ်သမားအချို့ ထိုင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

"မင်းတို့နှစ်ယောက်က မလွယ်ကူတဲ့ ပြဿနာပဲ"

ကေက သူတို့နှစ်ယောက်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

"မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ငါ ဘယ်လိုခွဲခြားသိနိုင်မလဲ။ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ ခြားနားတာက နာမည်တွေပဲ။ အဲဒါကလွဲရင်တော့ မင်းတို့ဟာ အတူတူပဲ"

သူ ခေတ္တရပ်ပြီး "မင်းတို့ဟာ မြွေနှစ်ကောင်နဲ့ တူတယ်"

သူတို့ ပြုံးလိုက်ကြသည်။

"လူတွေက ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို ကောင်းကောင်းခွဲခြားနိုင်ပါတယ်"

ကေက

"သူတို့ ခွဲခြားနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ငါလည်း ခွဲခြားနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကို ငါ့မျက်လုံးတွေကသာ မြင်တယ်။ အဲဒီမျက်လုံးတွေနဲ့တော့ မင်းတို့ကို ငါ မကွဲပြားဘူး။ အဲဒီတော့ မင်းတို့ကို ငါ လူတစ်ယောက်တည်းအနေနဲ့ ဆက်ဆံမယ်။ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို အာသာ လို့ပဲ ခေါ်မယ်။ အဲဒါ မင်းတို့ထဲက တစ်ယောက်ရဲ့နာမည်ပဲ။ မင်းတို့နာမည်ပဲ ဟုတ်ပြီလား"

သူက သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ကို မေးလိုက်သည်။

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်နာမည် ဂျာရီမီယာ ပါ"

"ဒါ အရေးမကြီးပါဘူး။ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို ငါ အာသာလို့ပဲ ခေါ်မယ်။ ငါက အာသာကို တစ်နေရာသွားဖို့ပြောရင် မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး သွားရမယ်။ ငါက အာသာကို တစ်ခုခုလုပ်ခိုင်းရင် မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး လုပ်ရမယ်။ ငါ့အတွက် မင်းတို့ကို တစ်ယောက်ကို အလုပ်တစ်ခုစီ မခိုင်းရတဲ့အတွက် အကျိုးမရှိ

mgyoe.com

mgyoe.com

ဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အကျိုးရှိတာကတော့ ငါခိုင်းတဲ့အလုပ်အတွက် နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အညီအမျှတာဝန်ရှိတာပဲ။ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ အလုပ်ကို ဘယ်လိုခွဲဝေကြမလဲ ဆိုတာ ငါ့အတွက် ပြဿနာမဟုတ်ဘူး။ အရေးကြီးတာက မင်းတို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အပြစ်တင်မနေကြဖို့ပဲ။ ငါ့အဖို့ကတော့ မင်းတို့ဟာ လူတစ်ယောက်တည်းပဲ"

သူတို့စဉ်းစားသည်။ ထို့နောက်

"ဒါကို ကျွန်တော်တို့ သဘောမကျဘူး"

"ငါကတော့ ဒီလိုမထင်ဘူး။ မင်းတို့ ဒါကို သဘောမကျဘူးဆိုတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေက ဒီအတိုင်းဖြစ်နေတာပဲ"

လယ်သမားတစ်ယောက်သည် သူတို့စားပွဲအနီးတွင် ရစ်သီရစ်သီလုပ်နေသည်။ ကေ သတိပြုမိသွားသည်။ ထိုလူသည် ယခုအခါ အရဲစွန့်ပြီး လက်ထောက်တစ်ဦးအနားသို့သွားကာ တီးတိုးစကားပြောသည်။

"တစ်ဆိတ်ခင်ဗျာ"

ကေက စားပွဲပေါ် လက်ထောက်လိုက်ပြီး မတ်တတ်ထရပ်ကာ "သူတို့က ကျုပ်ရဲ့လက်ထောက်တွေဖြစ်ပြီး ကျုပ်တို့ဟာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအလုပ်ကိစ္စတစ်ခုကို ဆွေးနွေးနေကြတယ်။ ကျုပ်တို့ကို ဘယ်သူမှ နှောင့်ယှက်စရာမရှိဘူး"

"တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ တောင်းပန်ပါတယ်"

လယ်သမား ရေရွတ်လိုက်ပြီး သူ့လူများရှိရာသို့ နောက်ပြန်ဆုတ်သွားသည်။

"မင်းတို့ကို ငါ အရေးအကြီးဆုံးတစ်ခု ပြောမယ်။ မင်းတို့ဟာ ငါ့ရဲ့ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဘယ်သူနဲ့မှ စကားမပြောရဘူး"

ကေ ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

"ငါဟာ ဒီမှာ သူစိမ်းတစ်ယောက်ပဲ။ မင်းတို့ဟာ ငါ့ရဲ့လက်ထောက်ဟောင်းတွေဆိုရင် မင်းတို့လည်း သူစိမ်းတွေပဲ။ ဒါကြောင့် ငါတို့သုံးယောက်ဟာ သူစိမ်းတွေအဖြစ် အတူတကွ ရပ်တည်ကြရမယ်။ ဒါအတွက် ငါ့ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြပါ"

သူတို့က စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် ကေ့ထံ လက်ဆန့်တန်းပေးကြသည်။

"ချုပ်စစ်လိုက်တာကို ဘယ်လိုမှ သဘောမထားကြနဲ့။ ဒါပေမဲ့ ငါလုပ်တာဟာ ကောင်းတယ်ဆိုတာ မှတ်ထားကြ။ ငါ အခု အိပ်တော့မယ်။ မင်းတို့လည်း အိပ်ကြဖို့ ငါ ပြောမယ်။ ကနေ့ နေ့ခင်း ငါတို့ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်လိုက်ကြရဘူး။ မနက်ဖြန်ကျရင် ငါတို့ အစောကြီး အလုပ်စကြမယ်။ ရဲတိုက်ကိုသွားဖို့ ငါ့အတွက် စွတ်ဖားတစ်စီး စီစဉ်ကြ။ မနက် ၆ နာရီ တိတိမှာ အိမ်ရှေ့မှာ စွတ်ဖား အသင့်ရှိပါစေ"

mgyoe.com

mgyoe.com

"ကောင်းပါပြီ"

တစ်ယောက်က ပြောသည်။ သို့သော် တစ်ယောက်က ကြားဖြတ်ပြီး

"ဒါ မဖြစ်နိုင်မှန်းသိရက်သားနဲ့ မင်းက 'ကောင်းပါပြီ' လို့ ပြောတယ်"

"တိတ်၊ မင်းတို့ဟာ အခုပဲ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ခွဲခြားဖို့ လုပ်နေကြတယ်"

ကေ က အော်လိုက်သည်။

သို့သော် ပထမလူက ပြောသည်။

"သူပြောတာ မှန်တယ်၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘယ် သူစိမ်းတစ်ယောက်မှ ခွင့်ပြုချက်လက်မှတ်မပါဘဲနဲ့ ရဲတိုက်ကြီးထဲကို မဝင်နိုင်ဘူး"

"ခွင့်ပြုချက်လက်မှတ်ကို ဘယ်မှာလျှောက်ရမှာလဲ"

"ကျွန်တော် မသိဘူး။ ရဲတိုက်မှူးဆီကို ဖြစ်မယ်နဲ့တူတယ်"

"ဒါဆိုရင် တို့ တယ်လီဖုန်းနဲ့ လျှောက်ကြမယ်။ သွား၊ ရဲတိုက်မှူးဆီကို ချက်ချင်းဖုန်းဆက်။ နှစ်ယောက်စလုံးသွား"

တယ်လီဖုန်းဆီကို သူတို့ အပြေးသွားကြသည်။ ဖုန်းဆက်သွယ်ပေးရန် ပြောကြသည်။ သူတို့ ဘယ်လောက်စိတ်အားထက်သန်ကြသလဲ။ အပြင်ပန်းအရတော့ သူတို့ အင်မတန်ကျိုးနွံကြသည်။ မနက်ဖြန်ကျရင် သူတို့နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ရဲတိုက်ကြီးကို ကေ လာနိုင်သလားဟု မေးကြသည်။

"ဟင့်အင်း" ဟူသော အဖြေကို ကေ၏ စားပွဲမှပင် ကြားရသည်။ သို့သော် တစ်ဖက်က ဆက်ပြီးပြောသည်။ အခြေအနေကို ရှင်းပြသည်။ ယင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

"မနက်ဖြန်လည်း မလာရဘူး။ နောက်လည်း ဘယ်တော့မှ မလာရဘူး"

"ငါကိုယ်တိုင်ဆက်မယ်"

ကေ ပြောလိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

စောစောကအထိတော့ ကေနှင့် သူ့လက်ထောက်တို့သည် ဘာသိဘာသာပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ နောက်ဆုံးပြောလိုက်သောစကားကြောင့် အားလုံး သတိပြုမိသွားကြသည်။ ကေ မတ်တတ်ထလိုက်သည့်အချိန်တွင် သူတို့လည်း ထလိုက်ကြသည်။ တယ်လီဖုန်းအနီးရှိ ကေကို သူတို့ လခြမ်းသဏ္ဍာန်ကပ်ပြီး ဝိုင်းထားကြသည်။ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က သူတို့ကို မောင်းထုတ်ရန် ကြိုးစားသည်။ ကေအနေနဲ့ ဘာအဖြေမှ ရမှာမဟုတ်ဟု သူတို့က ပြောကြသည်။ ကေက သူတို့ကို တိတ်ကြရန်နှင့် သူတို့၏ သဘောထားကို မလိုချင်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

mgyoe.com

mgyee.com

လက်ကိုင်ခွက်ထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသော စီစီညံညံအသံများသည် တယ်လီဖုန်းတွင် ကေ ဘယ်တုန်းကမှ မကြားဖူးသော အသံများဖြစ်သည်။ မရေမတွက်နိုင်သော ကလေးတွေ၏ အသံဖြစ်သည်။ အဝေးတစ်နေရာဆီမှ သီချင်းဆိုနေသံမျိုး ဖြစ်သည်။ ထိုအသံတွေထဲတွင် အသံကြီးတစ်ခုက ထိုးဖောက်ပြီး ဝင်လာနေသည်။ ကေသည် လက်တစ်ဖက်ကို တယ်လီဖုန်းပေါ်တွင် ထောက်ရင်း နားထောင်နေသည်။

သူ ဘယ်လောက်ကြာအောင် ထိုနေရာတွင် ရပ်နေမိသည်မသိ၊ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က သူ၏ကုတ်အင်္ကျီကို ဆွဲပြီး ဆက်သားတစ်ယောက် ရောက်နေကြောင်း ပြောသည်အထိဖြစ်သည်။

"သွားစမ်းပါ"

ကေ ဒေါသတကြီးဖြင့် အော်လိုက်သည်။ စကားပြောခွက်ထဲကို အော်လိုက်ဟန်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်က ရုတ်ခြည်းဆိုသလို တစ်ဖက်မှ ဝင်ပြောနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

"အေ့စဝဲ ပြောနေတယ်။ အခုပြောနေတာ ဘယ်သူလဲ"

ရန်လိုသောအသံဖြစ်သည်။ အသံရှင်က တမင်လုပ်ပြောနေဟန်ရှိသည်။

ကေ ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ တစ်ဖက်လူက သူ့ကို အော်ငေါက်ပြီး ဖုန်းကို ချလိုက်မှာ စိုးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ယင်းက ဆက်သွယ်မှုကို ရပ်တန့်သွားစေနိုင်သည်။

"အခုပြောနေတာ ဘယ်သူလဲ"

ကေ တုံ့ဆိုင်းနေသည်ကို တစ်ဖက်လူက စိတ်မရှည်ဟန်ရှိသည်။ သူက ဆက်ပြီး ပြောသည်။

"အဲဒီကနေ ဖုန်း သိပ်မဆက်စေချင်ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်မိနစ်လောက်ကပဲ အဲဒီက လူတစ်ယောက် ဖုန်းဆက်သေးတယ်"

ကေက သူ့စကားကို အလေးမထားဘဲ သူ ရုတ်ခြည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်မှုကို ပြောလိုက်သည်။

"မြေတိုင်းစာရေးရဲ့လက်ထောက် ပြောနေပါတယ်"

"ဘယ်ကမြေတိုင်းစာရေးလဲ၊ ဘယ်က လက်ထောက်လဲ"

ကေက မနေ့က တယ်လီဖုန်းပြောသည်ကို အမှတ်ရပြီး ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"ဖရစ် ကို မေးကြည့်"

ယင်းစကားက အောင်မြင်မှုရရှိသည်။ ကေပင် အံ့သြသွားသည်။ သို့သော်

mgyee.com

mgyoe.com

သူ၏အောင်မြင်မှုအတွက် အံ့သြရသည်ထက် ရဲတိုက်ကြီး၏ဖွဲ့စည်းမှုကို ပို၍ အံ့သြရသည်။

"အို ဟုတ်ပြီ၊ အဆုံးမသတ်နိုင်တဲ့ မြေတိုင်းစာရေးပဲ။ ဒါဆိုရင် ဘာကိစ္စလဲ၊ ဘယ်က လက်ထောက်လဲ"

"ဂျူးဆက် ပါ"

ကေက ပြောလိုက်သည်။ သူ့နောက်ဘက်မှ လယ်သမားတွေ၏ တီးတိုးသံများကြောင့် ကေ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရသည်။ သူတို့က သူ၏ခက်ထန်မှုကို မကျေနပ်ကြပုံရှိသည်။ သို့သော် သူ့မှာ သူတို့အတွက် စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်နေချိန် မရှိပါ။ တယ်လီဖုန်းပြောနေရသည်က သူ၏ဂရုပြုမှုကို ထိန်းချုပ်ထားသည်။

"ဂျူးဆက် ဟုတ်လား"

တစ်ဖက်မှ မေးလိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ လက်ထောက်တွေရဲ့နာမည်က ဟို..."

ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ တစ်ယောက်ယောက်ထံမှ နာမည်များကို မေးနေပုံရှိသည်။ ဟို အာသာနဲ့ ဂျာရီမိယာ။

"သူတို့က လက်ထောက်အသစ်တွေပါ"

ကေက ပြောလိုက်သည်။

"မဟုတ်ဘူး။ သူတို့က လက်ထောက်ဟောင်းတွေပဲ"

"သူတို့က လူသစ်တွေပဲ။ ကျွန်တော်က လူဟောင်း။ ကျွန်တော် ကနေ့မှ၊ မြေတိုင်းစာရေးနောက်မှ ရောက်လာတာ"

"မဟုတ်ဘူး"

တစ်ဖက်က အော်ပြောသည်။

"ဒါဖြင့်ရင် ကျွန်တော်က ဘယ်သူလဲ"

ကေက တည်ငြိမ်စွာမေးလိုက်သည်။

ခဏနေသောအခါ စောစောကအသံ၊ စောစောကလေသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ပို၍ အထက်စီးကျသော လေသံဖြင့်ဖြစ်သည်။

"ခင်ဗျားဟာ လက်ထောက်ဟောင်းပဲ"

ကေက ဖုန်းကို နားထောင်ရင်း တစ်ဖက်မှ မေးခွန်းကို သတိမပြုမိဘဲ ရှိသည်။

"ခင်ဗျား ဘာလိုချင်လဲ"

ကေက ဖုန်းကို ချလိုက်ချင်သည်။ ယခုပြောနေခြင်းမှ ဘာမှ ရလိမ့်မည်ဟု

mgyoe.com

mgyoe.com

သူ မမျှော်လင့်ပါ။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"ကျွန်တော့်ဆရာ ရဲတိုက်ကြီးကို ဘယ်တော့လာရမလဲ"

"ဘယ်တော့မှ မလာနဲ့"

"ကောင်းပြီ"

ကေ ပြောလိုက်ပြီး ဖုန်းကို ပြန်ချိတ်ထားလိုက်သည်။

သူ၏နောက်ဘက်တွင် လယ်သမားတွေ ကပ်ပြီး ပြည့်ကျပ်နေသည်။ သူ၏ လက်ထောက်များသည် သူ့ထံသို့ လှမ်းကြည့်ကြသည်။ လယ်သမားတွေကို နောက်ဆုတ်ခိုင်းနေသည်။ သို့သော် သူတို့သည် သည်လုပ်ငန်းကို သိပ်ပြီးအလေးထားကြဟန် မတူချေ။ နောက်ပြီးတော့ လယ်သမားတွေကလည်း တယ်လီဖုန်းမှ အပြန်အလှန် ပြောဆိုကြသည်ကို ကျေနပ်သွားကြပြီး လမ်းဖွင့်ပေးသွားကြပြီဖြစ်သည်။

လူတစ်ယောက်သည် လူအုပ်ကိုဖြတ်လျက် ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် လျှောက်လာပြီး ကေ၏ရှေ့ဘက်တွင် ခေါင်းညွှတ်ပြီး တရိုတသေ ပြုလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကေအား စာတစ်စောင်ပေးလိုက်သည်။ ကေက စာကိုယူပြီး စာပေးသူကို ကြည့်လိုက်သည်။ လောလောဆယ်တွင် ထိုသူက သူ့အတွက် ပိုပြီးအရေးကြီးနေသည်။ ယခုလာရောက်သူနှင့် လက်ထောက်နှစ်ယောက်တို့သည် အတော်ကလေး ဆင်တူကြသည်။ လူသစ်သည် လက်ထောက်များလိုပင် သွယ်သွယ်လျလျပင် ဖြစ်သည်။ ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်ရှိသော ဝတ်စုံကိုပင် ဝတ်ထားသည်။ သွက်သွက်လက်လက် ချက်ချက်ချာချာဖြစ်သည်။ သို့တစေ သူက သိသိသာသာကြီး ခြားနားသည်။ သူ့ကို လက်ထောက်တစ်ယောက်အဖြစ် ကေ သဘောကျမိသည်။ သူက ကေ့ကို ဆေးဆိုးသမားအိမ်တွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ကလေးနှင့် မိန်းကလေးကို အမှတ်ရစေသည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးလောက် အဖြူဝတ်ထားသည်။ ပိုး မဟုတ်ပါ။ သူက အခြားသူများကဲ့သို့ပင် ဆောင်းဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။ သို့သော် သူဝတ်ထားသော အဝတ်တွေက နူးညံ့ပြီး ပိုးသားကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ သူ့မျက်နှာက ကြည်လင်ပြီး ပွင့်လင်းသည်။ သူ့မျက်လုံးများက သာမန်ထက် ကြီးသည်။ သူ့အပြုံးက ထူးထူးခြားခြားပင် ရွှင်ပျသည်။ အပြုံးကို ကွယ်သည့်အနေဖြင့် မျက်နှာပေါ်တွင် လက်တင်ထားသည်။ သို့သော် အချည်းနှီးပင်။

"ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ"

ကေ မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော့်နာမည် ဗာနေဗက် ပါ။ ကျွန်တော်က ဆက်သားတစ်ယောက်ပါ"

သူ့နှုတ်ခမ်းတွေက ပြည့်ဖြိုးသည်။ သို့သော် စကားပြောသောအခါ နူးညံ့သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဒီလိုမြင်ကွင်းမျိုးကို ခင်ဗျား သဘောကျသလား"

ကေက လယ်သမားများကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး မေးလိုက်သည်။ သူက လယ်သမားတွေအတွက် အခုအထိ စပ်စုစရာဖြစ်နေသည်။ သူတို့က ပါးစပ်ကြီးတွေ ဟပြီး သူ့ကို ငေးကြည့်နေကြသည်။ နှုတ်ခမ်းထူထူကြီးတွေနှင့်ဖြစ်သည်။ အညှဉ်းပန်း ခံထားရသော မျက်နှာတွေနှင့်ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ဦးခေါင်းများသည် ပြားချပ်သွား အောင် ထိပ်ကို အထုခံထားရသည့် ပုံစံဖြစ်သည်။ နာကြည်းမှုကြောင့် ဤပုံစံမျိုး ဖြစ်သွားပုံရသည်။ သို့တစေ သူတို့သည် သူ့ကို ငေးကြည့်နေကြခြင်း မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမှာ သူတို့၏မျက်လုံးများသည် အခြားအရာများကို ကြည့်လိုက်၊ သူ့ထံကို ပြန်ကြည့်လိုက်နှင့် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ကေသည် သူ၏လက်ထောက်များကိုလည်း ညွှန်ပြလိုက်သည်။ သူတို့က ပူးကပ်ပြီး ပါးချင်း ကပ်ထားကြသည်။ ပြီးတော့ ပြုံးနေကြသည်။ သို့သော် တကယ်ပဲ ပြုံးနေကြသည်လား၊ လှောင်ပြောင်နေကြသည်လား ဆိုသည်ကိုတော့ ကေ ခွဲခြားရခက်သည်။ ဤအခြင်းအရာများအားလုံးကို သူ ညွှန်ပြ နေသည်က အခြေအနေအရ ဖြစ်ပေါ်လာသော သူ၏နောက်လိုက်များကို ပြသသည့် သဘောဖြစ်သည်။ သူက ဗာနေဗက်ကို အထူးပင်ရင်းနှီးပြီး သူနှင့် သူတို့ကို ခွဲခြားသည့် သဘောဖြစ်သည်။

သို့သော် ဗာနေဗက်သည် တကယ်ပင် ရိုးသားစွာဖြင့် ကေ၏မေးခွန်းကို မသိကျိုးကျွံပြုသည်။ ကောင်းမွန်သော အစေအပါးတစ်ဦးက သူ့သခင်ပြောလိုက်သည့် စကားကို မသိကျိုးကျွံပြုသည့်အလားဖြစ်သည်။ သူက ကေ ညွှန်ပြလိုက်သောအခန်းကို ကြည့်ရှုံ့မှုသာကြည့်ပြီး လယ်သမားတွေထဲက သူနှင့် သိကျွမ်းသူများကို လက်ဖြင့် ဖိကာ နှုတ်ဆက်ပြီး လက်ထောက်များနှင့် စကားအနည်းငယ်ပြောသည်။ သူက အခြားသူများနှင့် ခြားနားသောအားဖြင့် လွတ်လပ်စွာ လုပ်ဆောင်ခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ငြင်းဆန်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကလန်ကဆန်လုပ်ခြင်းမျိုးတော့ မဟုတ်။

ကေက သူ့လက်ထဲမှစာအိတ်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်ပြီး ဖောက်လိုက်သည်။ စာထဲတွင် ပါရှိသည်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

"ခင်မင်သော လူကြီးမင်းခင်ဗျား၊ သင်သိပြီးဖြစ်သည့် အတိုင်း သင့်ကို မင်းကြီးရဲ့အလုပ်မှာ ခန့်အပ်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ သင့်ရဲ့ လတ်တလော အထက်လူကြီးဟာ ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။ သူက သင့်လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်သော အချက်အလက်များနှင့် လုပ်ငန်းအခြေအနေများကို ပြောပြပါမည်။ သူ့လက်အောက်တွင် သင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်အနေနှင့် သင့်ကို

mgyoe.com

mgyoe.com

ပစ်မထားပါ။ ယခု ဤစာကို ယူလာသော ဗာနေဗက်သည်
ကျွန်ုပ်နှင့်ဆက်သွယ်ရန် သင့်ထံသို့ မကြာခဏလာရောက်လိမ့်မည်။
သူလုပ်ဆောင်ပေးနိုင်သော အရာအားလုံးကို သင့်အတွက် ကျွန်ုပ်
လုပ်ဆောင်ပေးပါမည်။ ကျွန်ုပ်၏အလုပ်သမားများ ကျေနပ်
နှစ်သက်စေရန် ကျွန်ုပ် ဆန္ဒရှိပါသည်"

ရေးထိုးထားသော လက်မှတ်ကို ဖတ်၍မရပါ။ သို့သော် လက်မှတ်၏ဘေးတွင် အိပ်ကက်စ်ဌာနကြီးမှူး ဟု တံဆိပ်ရိုက်ထားသည်။

"ခဏနေဦး"

ကေက ဗာနေဗက်ကို ပြောလိုက်သည်။ ၎င်းက သူ့ရှေ့တွင် ခေါင်းညွှတ်ပြီး နေသည်။ ထို့နောက် ကေက တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်အား သူ့အခန်းကို လိုက်ပြရန် ပြောသည်။ သူက ကေနှင့်အတူ နှစ်ယောက်တည်းရှိနေချင်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဗာနေဗက်သည် နှစ်လိုဖွယ်ရာရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းသည် တပ်သား တစ်ဦးမျှသာဖြစ်သည်။ ယင်းကြောင့် ၎င်းအတွက် ဘီယာတစ်ခွက် မှာပေးလိုက်သည်။ ဗာနေဗက် ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မည်နည်းဟု ကေ ကြည့်နေသည်။ ဗာနေဗက်သည် အထူးပင် ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ဘီယာကို ချက်ချင်းပင် စ၍သောက်တော့သည်။

ထို့နောက် ကေသည် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်နှင့် ထွက်သွားသည်။ အိမ်ကလေးမှာ သေးငယ်လှသဖြင့် ကေအတွက် ခေါင်မိုးခန်းမှလွဲ၍ အခြားအခန်း မရှိပါ။ ယင်းအခန်းကိုပင် လွယ်လွယ်နှင့် ရသည် မဟုတ်ပါ။ ယင်းအခန်းတွင် လောလောဆယ် အိမ်ဖော် နှစ်ယောက် နေသဖြင့် ၎င်းတို့ကို တစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပေးရသည်။ သူ့အတွက် ဘာမျှ အထူးအထွေ စီစဉ်မပေးပါ။ အိမ်ဖော်နှစ်ယောက်ကို အခန်းထဲမှ ရှင်းလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သည့်အပြင်ကား ပြင်ဆင်ထားခြင်း မရှိပါ။ တစ်ယောက်အိပ်ခုတင်ပေါ်တွင် အိပ်ရာခင်းများ မရှိပါ။ ခေါင်းအုံး တစ်လုံးနှင့် စောင်ကြမ်းကြီးတစ်ထည်သာ ရှိသည်။ မနက်ကအတိုင်း တွန့်တွန့် ကြေကြေကြီးဖြစ်သည်။ နံရံများသာရှိသည်။ လေမဝင်ပါ။ သူတို့က ဧည့်သစ်သည် အကြာကြီးနေမည်မဟုတ်ကြောင်း ယူဆထားကြမည်မှာ ထင်ရှားလှ၏။ ကေအတွက် ဘာမှ အားရကျေနပ်စရာ မရှိပါ။ သို့သော် ကေသည် စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိဘဲ စောင်ကို ခြုံလိုက်ပြီး စားပွဲမှာ ထိုင်လိုက်သည်။ ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်၏ အလင်းရောင်တွင် စာကို ပြန်ဖတ်နေသည်။

တစ်သမတ်တည်းရှိသော စာတစ်စောင်မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမှာ တစ်ပိုင်းက သူ့ကို လွတ်လပ်သောလူတစ်ယောက်အဖြစ် ဆက်ဆံထားသည်။ သူ၏လွတ်လပ်မှုကို အသိအမှတ်ပြုထားသည်။ ဥပမာ သူ့ကို လိပ်မူထားပုံနှင့် သူ၏အလိုဆန္ဒကို ရည်ညွှန်း

mgyoe.com

ထားခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် သူ့ကို သွယ်ဝိုက်၍သော်လည်းကောင်း၊ တိုက်ရိုက်သော်လည်းကောင်း အငယ်တန်းအလုပ်သမားတစ်ဦးအဖြစ် သဘောထားကာ ဆက်ဆံထားသည်။ ဌာနမှူးကို မတွေ့မြင်ရသလောက်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူက သူ့အား 'ပစ်မထားရန်' ကြိုးပမ်းထားသည်။ သူ၏အထက်လူကြီးသည် ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။ သူက ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌနှင့်သာ ဆက်ဆံရမည်။ သူ၏တစ်ဦးတည်းသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်သည် ကျေးရွာရဲတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

တစ်သမတ်တည်းသဘော မဟုတ်သည်မှာ ယုံမှားသံသယ ရှိစရာ မလိုပါ။ သူတို့ မည်ကဲ့သို့ ရင်ဆိုင်မည်ဆိုသောအချက်မှာ သိသာထင်ရှားလှသည်။ သူတို့ အနေနှင့် မှားယွင်းဆုံးဖြတ်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဤလိုအဖွဲ့အစည်းမျိုးနှင့် ဆက်ဆံရသည်မှာ ရှုးသွပ်သည့်သဘောသာ ဖြစ်သည်။ သူက ၎င်းတို့အနေနှင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပေးထားသော ရွေးချယ်မှုကိုသာ ပြုလုပ်ရပေသည်။ ရဲတိုက်ကြီးနှင့် ထူးခြားသော ဆက်သွယ်မှုရှိသည့် ကျေးရွာအလုပ်သမားတစ်ဦးအဖြစ် လုပ်ဆောင်မည်လော၊ သို့မဟုတ် အပြင်ပန်းအားဖြင့် ကျေးရွာအလုပ်သမားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး တကယ်တမ်းတွင် ဗာနေဗက် ယူဆောင်လာသော အကြောင်းကြားချက်များအတိုင်း လုပ်ဆောင်ရသူ တစ်ဦးအဖြစ် လုပ်ဆောင်ရမည်လော။

ကေက ဤနှစ်ခုကို ရွေးချယ်ရာတွင် လုံးဝ တုံ့နှေးမှု မရှိပါ။ သူ ရောက်ရှိပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ကြုံတွေ့ရသော အတွေ့အကြုံများ မရှိသည့်တိုင်လည်း တုံ့နှေးစရာ အကြောင်းမရှိပါ။ ရဲတိုက်ကြီးနယ်ပယ်နှင့် ဝေးနိုင်သမျှ ဝေးရာသို့ အရွှေ့ခံရပြီး သာမန် ကျေးလက်အလုပ်သမားတစ်ဦးအနေနှင့် ရဲတိုက်ကြီးထဲမှာ အောင်မြင်မှုတစ်ခုခုရရှိရန် သူ မျှော်လင့်နိုင်ပါသလား။ ယခုပင် သူ့အပေါ်မှာ များစွာသံသယဝင်နေကြသော ကျေးရွာသားများသည် သူ့ကို သူတို့လို ရွာသားတစ်ဦးအနေဖြင့်သာ ဆက်ဆံကြပေလိမ့်မည်။ သူသည် ဂါစတက်ကာတို့၊ လက်ဆိမန်းတို့နှင့် ဘာမျှမထူးခြားတော့ပါ။ သူ့အတွက် ပွင့်နေသော လမ်းများအားလုံး ပိတ်သွားရုံတင်မက ရဲတိုက်က လူကြီးမင်းများ၏ အခွင့်အရေးပေးမှုကိုလည်း မမြင်တွေ့နိုင်တော့ပါ။

ဒါက အန္တရာယ်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ အထဲမှာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖော်ပြထားသည်။ သူ့အနေနှင့် ဘယ်လိုမှ မရှောင်လွှဲနိုင်ပါ။ သူသည် အလုပ်သမားတစ်ဦး အဆင့်သို့ လျှောကျသွားသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ အမှာစကားများ ပါနေသည့်တိုင် သူတို့က အလုပ်ရှင်အဖြစ်နှင့် ရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ကေသည် အလုပ်သမားတစ်ဦးဖြစ်လိုခဲ့လျှင် သည်အတိုင်းလုပ်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ အခြားမျှော်လင့်ချက် ဘာမှမရှိပါ။ အထဲမှာရေးထားသည့်စကားလုံးများက ရှင်းနေသည်။ 'သင်သိပြီး

mgyoe.com

m . com

ဖြစ်သည့်အတိုင်း' ဆိုသည့်စကားက သူ ရောက်ရှိကြောင်း သတင်းပို့ကတည်းက သူသည် မင်းကြီး၏အလုပ်တွင် ခန့်အပ်ပြီးဖြစ်ကြောင်းကို ရည်ညွှန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကေသည် နံရံပေါ်မှ ရုပ်ပုံတစ်ခုကို ဖြုတ်ချလိုက်ပြီး စာကို သံချောင်းမှာ ဖောက်ချိတ်ထားလိုက်သည်။ ဤနေရာသည် သူနေသည့်အခန်းဖြစ်၍ စာသည် ထိုနေရာတွင် ရှိနေရမည်။

ထို့နောက် သူသည် တည်းခိုခန်း ဧည့်ခန်းသို့ ဆင်းသွားသည်။ ဗာနေဗက်သည် စားပွဲတစ်လုံးတွင် လက်ထောက်များနှင့်အတူ ထိုင်နေသည်။

"အို... မင်းတို့က ဒီမှာပါလား"

ကေက လွှတ်ခနဲ ပြောလိုက်သည်။ ဗာနေဗက်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် ဝမ်းသာသွား၍ ဖြစ်သည်။ ဗာနေဗက်သည် ချက်ချင်းပင် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။

ကေ၏မျက်နှာကိုမြင်တွေ့လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လယ်သမားတွေ စားပွဲမှ ထပြီး သူ့အနီးသို့ ဝိုင်းလာကြသည်။ သူ့နောက်ကို လိုက်ပြီး ဝိုင်းအုံလာတတ်သည်မှာ သူတို့၏အကျင့်ဖြစ်နေပေပြီ။

"ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်နောက်ကို ဘာဖြစ်လို့ အမြဲတမ်း လိုက်နေကြတာလဲ"

ကေ အော်လိုက်သည်။ သူတို့ စိတ်ဆိုးကြပုံ မရပါ။ နောက်ကို တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်သွားပြီး သူတို့နေရာတွင် ပြန်ထိုင်လိုက်ကြသည်။ သူတို့အထဲက တစ်ယောက်က သူ့အနီးမှ ဖြတ်သွားရင်း မျက်နှာကြီး ပြုံးပြီး တောင်းပန်စကားပြောသည်။ အခြားသူများလည်း ပြုံးနေကြသည်။

"နားထောင်စရာ သတင်းအသစ်တွေ အမြဲတမ်းကို ကြားရတယ်" သူက ဆက်ပြောရင်း သတင်းများသည် သူ့အတွက် အစားအသောက်များဖြစ်သည့်ပမာ နှုတ်ခမ်းကို လျှက်လိုက်သည်။ ကေက ကျေရာကျေကြောင်းစကား ဘာမျှပြန်မပြောပါ။ သူတို့အနေနှင့် သူ့အပေါ်တွင် ရိုသေလေးစားမှု အနည်းငယ်ရှိနေသည်မှာ ကောင်းသည့်အချက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဗာနေဗက်အနီးသို့ သူ ရောက်ရုံပဲရှိသေးသည်၊ သူ့လည်ကုပ်ပေါ်သို့ လယ်သမားတစ်ယောက်က သက်ပြင်းရှူလိုက်သည်။ သူက ဆားပုလင်း လာယူတာပါဟု ပြောသည်။ ကေက ခြေထောက်ကို ဆောင့်လိုက်ရာ လယ်သမားသည် ဆားပုလင်းမပါဘဲ သုတ်သီးသုတ်ပျာ ပြန်ထွက်သွားသည်။ ကေအနေနဲ့ လွယ်ကူသည့် အလုပ်တစ်ခု ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ လယ်သမားတွေ သူ့ကိုဆန့်ကျင်လာအောင် နှိုးဆွလိုက်ဖို့ပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့အနေနှင့် သူ့ကို ကပြကြသည်။ နှောင့်ယှက်နေခြင်းသည် သူ့အဖို့ လက်မခံနိုင်စရာဖြစ်သည်။ အခြားသူများအတွက် ခွင့်ပြုမထားနိုင်ပါ။ သူတို့ကတော့ ခွင့်ပြုနိုင်ကြမည်လား။ သူတို့၏စားပွဲတွင် သူ သွားထိုင်လျှင် သူတို့ ထွက်သွား

mgyoe.com

mgyoe.com

ကြမည်လား။ ဗာနေဗက်ရှိနေသဖြင့်သာ သူက ထိုကဲ့သို့ မပြုလုပ်ရန် ထိန်းချုပ်ထားလိုက်သည်။

သူက ၎င်းတို့ကို အော်ငေါက်ပစ်ရန် လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ သူတို့က သူ့ကို ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့အချင်းချင်း ဘာမှမပြောကြဘဲ သူတို့အားလုံး တညီတညွတ်တည်း သူ့ကို ငေးကြည့်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မကောင်းသောစိတ်ထားဖြင့်မဟုတ်ဘဲ တကယ်ပင် သူ့ထံမှ တစ်ခုခု အလိုရှိသဖြင့် ကြည့်ရှုနေကြခြင်းဖြစ်သည် ဟူသော ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။ သို့မဟုတ် တည်းခိုခန်းများထုံးစံအတိုင်း ကလေးဆန်ကြခြင်းပဲ ဖြစ်နိုင်သည်။ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်သည်ပင်လျှင် တစ်စုံတစ်ယောက်ထံ သွားပို့ရမည့် ဘီယာခွက်ကို ကိုင်ကာ သူ့ကို ငေးကြည့်နေသည်။ မီးဖိုချောင်တံခါးကို မှီပြီး ရပ်နေသော သူ့မိန်းမထံ ပို့ရမည့် ဘီယာဖြစ်သည်။

ကေသည် စိတ်တည်ငြိမ်သွားဟန်ဖြင့် ဗာနေဗက်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ သူ့လက်ထောက်နှစ်ယောက်ကို ထွက်သွားစေချင်သည်။ သို့သော် ဘယ်လိုပြောရမည်မသိ။ ထို့ပြင် သူတို့သည် ဘီယာကိုသောက်ရင်း အေးအေးဆေးဆေး ရှိနေကြသည်။

"စာကို ကျွန်တော် ဖတ်ပြီးပြီ။ အထဲမှာ ဘာတွေပါတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိသလား"

ကေက မေးလိုက်သည်။

"မသိပါဘူး"

သူ့အမူအရာက သူ့စကားထက် ပိုပြီးရှင်းနေသည်။ ကေသည် လယ်သမားတွေ၏အပြုအမူကြောင့် ဗာနေဗက်အပေါ် အမြင်မှားနေခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ တကယ်တော့ သူ ရှိနေခြင်းက စိတ်သက်သာဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။

"စာထဲမှာ ခင်ဗျားအကြောင်းပါတယ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ဆီက အမှာစကားတွေကို ဌာနမှူးဆီကို မကြာခဏ ပို့ပေးရမယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ အထဲမှာ ဘာတွေပါတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် တွက်ခဲ့တယ်"

"ကျွန်တော့်ကို မှာလိုက်တာက ခင်ဗျားကို စာပေးပြီး စာကိုဖတ်ပြီးသွားတဲ့အထိ စောင့်နေတဲ့။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားက တစ်ခုခု စကားပြန်လိုက်ရင်၊ ဒါမှမဟုတ် စာရေးပေးလိုက်ရင် ယူသွားဖို့ပဲ"

"ဟုတ်ပြီ စာရေးပေးစရာမလိုဘူး။ ပါးစပ်ကသာ ပြောလိုက်ပါ။ ဒါနဲ့ စကားမစပ် ဌာနမှူးနာမည်က ဘယ်သူတဲ့လဲ။ သူ့လက်မှတ်ကို ကျွန်တော် ဖတ်လို့မရဘူး"

"ကလမ်"

ဗာနေဗက် ဖြေသည်။

mgyoe.com

"ကောင်းပြီ။ ဟာကာလမ် ကို ပြောလိုက်ပါ။ ကျွန်တော့်ကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့ အတွက်နဲ့ သူ့ရဲ့မေတ္တာတရားအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့။ ကျွန်တော့်ကို ဘယ်သူကမှ ဒီမှာ အသိအမှတ်မပြုကြဘူး။ သူ့ညွှန်ကြားချက်တွေကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ လိုက်နာပါ့မယ်။ ကနေ့အတွက်တော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဘာမှ အထူးအထွေ ပြောစရာ မရှိပါဘူး"

ဗာနေဗက်က ဂရုတစိုက် နားထောင်ပြီးနောက် ကျွန်တော်၏အမှာစကားကို ပြန်လည်ရွတ်ကြားရန် တောင်းပန်သည်။ ကျွန်တော်က သဘောတူလိုက်သောအခါ သူက အမှာစကားကို တစ်လုံးချင်း ပြန်ရွတ်ပြသည်။ ထို့နောက် သူက ပြန်ရန် ထလိုက်သည်။

ကေက သူ့မျက်နှာကို တစ်ချိန်လုံး လေ့လာလျက်ရှိသည်။ ယခုအခါ နောက်ဆုံး လေ့လာလိုက်သည်။ ဗာနေဗက်သည် ကေနှင့် အရပ်အမောင်း အတူတူ လောက်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့မျက်လုံးများက ကေကို ငုံ့ပြီး ကြည့်နေသည်။ ယင်းသို့ကြည့်ခြင်းမှာ ရိုကျိုးစွာနှင့်ဖြစ်သည်။ ဤလူသည် အခြားသူတစ်ယောက်ကို အရှက်ခွဲမည့်ပုံစံမျိုး လုံးဝမရှိပါ။ သူသည် ဆက်သားတစ်ယောက်သာဖြစ်သည်။ သူ ယူလာသော စာထဲတွင် ဘာတွေပါသည်ကို သိပုံမရပါ။ သို့သော် သူ၏မျက်လုံးတွင် ဖော်ပြနေသည်များ၊ သူ့အပြုံးနှင့် သူ့အမူအရာတို့သည် အမှာစကားတစ်ခုကို ပြောပြနေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ကေက သူ့ကို လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ယင်းအတွက် သူ အံ့အားသင့်သွားပုံရသည်။ အကြောင်းမှာ သူက ဦးညွှတ်ပြီး အရိုအသေပြုရန် ပြင်ဆင်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဗာနေဗက်သည် တံခါးကိုမဖွင့်ခင် တံခါးကို ပခုံးနှင့် မှီပြီး ရပ်နေ၏။ အခန်းကို နောက်ဆုံးအနေနှင့် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ ဗာနေဗက်ထွက်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကေက သူ့လက်ထောက်တွေကို ပြောလိုက်သည်။

"လုပ်ငန်းအစီအစဉ်တွေကို ငါ အခန်းထဲမှာ စဉ်းစားလိုက်မယ်။ အဲဒီတော့မှ ငါတို့ ဘာကို အရင်ဆုံးလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ဆွေးနွေးကြမယ်"

သူတို့က သူနဲ့အတူလိုက်ပါလိုကြဟန်ရှိသည်။

"ဒီမှာပဲနေကြ"

ကေ ပြောလိုက်သည်။

သူတို့က လိုက်ပါလိုဆဲပင် ရှိနေကြသည်။ ကေက သူ့အမိန့်ကို အာဏာသံ အပြည့်ဖြင့် ပြောလိုက်ရသည်။

ဗာနေဗက် အခန်းထဲမှာ မရှိတော့ပါ။ သို့သော် သူသည် ထွက်သွားခါစပဲ ရှိသေးသည်။ သို့သော်လည်း တည်းခိုခန်းအပြင်ဘက်တွင် နှင်းတွေ ကျနေသဖြင့်

mgyoe.com

mgyoe.com

ကေ သူ့ကို မမြင်တွေ့ရတော့ပါ။

ကေ အော်ခေါ်လိုက်သည်။

"ဗာနေဗက်"

ပြန်ထူးသံ မကြားရပါ။ သူ တည်းခိုခန်းထဲမှာပင်ရှိနေသေးသလော၊ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကေက အသံကုန် အော်ခေါ်လိုက်သည်။ ညအတွင်းသို့ တုန်ဟည်းသွားသည်။ အဝေးဆီမှ သဲ့သဲ့ကလေး ထူးသံ ကြားရသည်။ ဗာနေဗက်သည် တော်တော်ဝေးဝေးသို့ ရောက်သွားချေပြီ။ ကေက သူ့ကို ထပ်ခေါ်လိုက်ပြီး တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူနှင့်တွေ့ရန် လျှောက်သွားသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်တွေ့သည့်နေရာကို တည်းခိုခန်းမှ မမြင်တွေ့နိုင်ပါ။

"ဗာနေဗက်" ကေက သူ့အသံ မတုန်အောင် မထိန်းနိုင်ဘဲဖြစ်နေသည်။ "ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ပြောစရာတစ်ခုရှိတယ်။ ရဲတိုက်ကြီးကို အမှာစကားပါးနိုင်ဖို့အတွက် ခင်ဗျားအလာကို ကျွန်တော် စောင့်နေရမယ့်အလုပ်က မကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်တစ်ခုပဲ။ ခင်ဗျားကိုသာ ကျွန်တော် အခုလို လိုက်မမီခဲ့ရင် ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အမြန်ကြီး ထွက်သွားရတာလဲ။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျား တည်းခိုခန်းထဲမှာ ရှိနေသေးတယ်လို့ ထင်တာ။ ခင်ဗျား နောက်တစ်ခေါက်ကို ကျွန်တော် ဘယ်လောက်အကြာကြီး စောင့်နေရမယ်ဆိုတာကို ဘယ်သူသိနိုင်မှာလဲ"

"ဌာနမှူးကို ခင်ဗျား မေးနိုင်တာပဲ။ ခင်ဗျားချိန်းတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော် လာအောင် ပြောနိုင်တယ်"

ဗာနေဗက် က ပြောသည်။

"အဲဒီလောက်နဲ့ မလုံလောက်ဘူး။ ကျွန်တော်က တစ်နှစ်လောက်ကြာအောင် ဘာမှပြောစရာမရှိတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားထွက်သွားပြီး ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်အကြာမှာ အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာတစ်ခုလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်"

"ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ကလွဲပြီး ခင်ဗျားနဲ့ သူနဲ့ကြားမှာ တခြားဆက်သွယ်ရေးနည်းလမ်းတစ်ခု ထားသင့်တယ်လို့ ဌာနမှူးကို ကျွန်တော် သတင်းပို့ရမလား"

"မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီလိုမျိုးမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်က ပြီးသွားတဲ့ကိစ္စကို ပြောတာ။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ ကျွန်တော် လိုက်မိတာ ကံကောင်းတယ်"

"ကျွန်တော်တို့ တည်းခိုခန်းကိုပြန်ကြမလား။ ဒါမှ ခင်ဗျား အဲဒီမှာ ကျွန်တော့်ကို အမှာစကားအသစ်ပေးနိုင်မှာ"

ဗာနေဗက်က ပြောပြောဆိုဆိုပင် တည်းခိုခန်းသို့ ခြေလှမ်းဆုတ်လိုက်ပြီ

mgyoe.com

mgyee.com

ဖြစ်သည်။

"အဲဒီကိုပြန်ဖို့ မလိုဘူး။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့အတူ အတော်ကလေး ဝေးတဲ့ အထိ လိုက်ခဲ့မယ်"

"ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ တည်းခိုခန်းကို မပြန်ချင်တာလဲ"

ဗာနေဗက် မေးသည်။

"အဲဒီမှာရှိတဲ့လူတွေက ကျွန်တော့်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ပေးတယ်။ လယ်သမားတွေ ဘယ်လောက်ပေကတ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား အတွေ့ပဲ"

"ခင်ဗျားအခန်းကို ကျွန်တော်တို့ သွားနိုင်တယ်"

"အဲဒါက အိမ်ဖော်တွေရဲ့အခန်းပဲ။ ညစ်ပတ်ပြီး ပြည့်ကျပ်နေတာပဲ။ အဲဒါကြောင့် အဲဒီမှာ မနေရအောင် ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့ အတော်ကလေးကြာအောင် လိုက်ခဲ့မယ်။ တစ်ခုပဲရှိတယ်။ ကျွန်တော့်ကို လက်တွဲပြီး ခေါ်ပါ။ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့် ထက် ခြေမြဲတယ်"

ထို့နောက် ကေက ဗာနေဗက်၏လက်ကို တွဲကိုင်လိုက်သည်။ ညက အရမ်း မှောင်နေသည်။ ဗာနေဗက်၏မျက်နှာကို ကေ မမြင်ရပါ။ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာ ရေးရေးလေး တွေ့မြင်ရသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့လက်ကို ဆွဲကိုင်နိုင်ဖို့ တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ခန့် စမ်းယူ ရသည်။

ဗာနေဗက် အလျှော့ပေးလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် တည်းခိုခန်းနှင့် ဝေးရာသို့ လျှောက်သွားကြသည်။ ကေ ဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစားပြီးလျှောက်သည် ဖြစ်စေ ဗာနေဗက်၏ခြေလှမ်းများကို မမီပါ။ သူက တရွတ်တိုက်ပြီး ပါသွားနေသည်။ သို့သော် ဗာနေဗက်က ဘာမျှမပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေသဖြင့် သူ ကျေနပ်နှစ်သက် ရသည်။ ဤခရီးသည် သူတို့နှစ်ဦးကို ပေါင်းဖက်စေသည့် အဓိကအကြောင်းရင်းပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့ ဆက်ပြီး လျှောက်သွားနေကြသည်။ သို့သော် ဘယ်ကိုသွားနေမှန်း ကေ မသိပါ။ သူ့အနေနှင့် ဘာမျှ မခွဲခြားနိုင်ပါ။ သူတို့ ဘုရားကျောင်းကို လွန်ခဲ့သလား၊ မလွန်သေးဘူးလား ဆိုသည်ကိုပင် မသိပါ။ ကေသည် ကြိုးစားအားထုတ်ပြီး သွားနေ ရသဖြင့် သူ၏ စိတ်အစဉ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ပါ။ စိတ်အစဉ်က လွင့်ပျံ့နေသည်။ သူ့မြို့ ကလေးကို အမှတ်ရသည်။ သူ့မြို့ကလေး၏ ဈေးပိုင်းမှာလည်း ဘုရားကျောင်း တစ်ကျောင်းရှိသည်။ သင်္ချိုင်းဟောင်းတစ်ခုက ဝန်းရံထားသည်။ ယင်းသင်္ချိုင်းကိုလည်း အုတ်တံတိုင်းအမြင့်ကြီးက ကာရံထားသည်။ ယင်းတံတိုင်းကြီးကို ကောင်ကလေး အနည်းငယ်ကသာ တက်နိုင်သည်။ ကေလည်း ရံဖန်ရံခါတက်နိုင်ပြီး မတက်နိုင်သည့်

mgyee.com

mgyoe.com

အခါများလည်း ရှိသည်။

တံတိုင်းပေါ်ကိုတက်ကြသည်မှာ စပ်စုစရာရှိ၍မဟုတ်ပါ။ သချိုင်းသည် သူတို့အတွက် အထူးတဆန်းမဟုတ်ပါ။ သူတို့သည် မကြာခဏပဲ မလွယ်ပေါက် ကလေးတစ်ခုမှနေပြီး သချိုင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ အောင်မြင်စွာ တက်ရောက်လိုသည်က ချောမွတ်သော တံတိုင်းတစ်နေရာဖြစ်သည်။ သို့သော် တစ်မနက် တွင်တော့ လူရှင်းနေသော ဈေးပိုင်းတွင် နေရောင်ခြည် ဖြာနေပါသည်။ ယင်းမြင်ကွင်း မျိုးကို ကေ အရင်က မြင်တွေ့ဖူးပါသလား၊ နောင်တွင်ရော မြင်တွေ့ဖူးပါ့မလား။ သူက အလွယ်တကူပင် တံတိုင်းကို တက်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။ သူက ပါးစပ်တွင် အလံတစ်ခုကို ကိုက်ပြီး ယခင်က အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ချော်ကျခဲ့သော တံတိုင်းကို ယခုအခါ ပထမ အကြိမ် ကြိုးစားစဉ်မှာပင် အောင်မြင်စွာ တက်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။ သူ၏ခြေထောက်မှ ကျောက်တုံးများ တဒေါက်ဒေါက်မြည်နေသော်လည်း သူသည် တံတိုင်းထိပ်သို့ ရောက်သွားပါသည်။ သူက အလံကို ထိပ်မှာ စိုက်လိုက်သည်။ အလံသည် လေထဲတွင် တဖျပ်ဖျပ်ဖြစ်နေသည်။ သူက အောက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ ဘေးပတ်ပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ မြေပြင်ပေါ်မှ သချိုင်း လက်ဝါးကပ်တိုင်များကို ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုနေရာတွင် ထိုအချိန်တွင် သူ့လောက်ကြီးကျယ်သူ တစ်ယောက်မျှမရှိပါ။

အကြောင်းအားလျော်စွာ သူ၏ဆရာသည် ထိုနေရာမှ ဖြတ်သွားသည်။ ဆရာ၏ ခက်ထန်သော အကြည့်ကြောင့် ကေ ပြန်ဆင်းရသည်။ ခုန်ချလိုက်သော အခါ သူ့ဒူး နာသွားသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်အောင် မနည်းလျှောက်ရသည်။ သို့သော် တံတိုင်းထိပ်ကို သူ ရောက်ခဲ့သည်။ ယင်းအောင်မြင်မှုသည် သူ့ဘဝ၏ အောင်ပွဲပင် ဖြစ်သည်။ ယခုနှစ်ပေါင်းများစွာအကြာ နှင်းတောထဲတွင် ဗာနေဗက်လက်မောင်းကို ကိုင်ပြီး သွားနေရသောအခါ ယင်းသို့ အမှတ်ရနေမှုသည် သူ့ကို အများကြီး အထောက် အကူပြုတော့သည်။

သူက ပိုပြီး တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။ ဗာနေဗက်က သူ့ကို ဆွဲခေါ်သွားနေသည်။ တိတ်ဆိတ်မှုကို မဖြိုခွင်းပါ။ သူတို့လျှောက်နေသော လမ်းသည် လမ်းမျက်နှာပြင်ကို ထောက်ချင့်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့သည် လမ်းချိုင့်ကလေး ထဲသို့ မဝင်သေးကြောင်း သတိပြုမိသည်။ သူ သွားရသည်မှာ ဘယ်မျှပင်ပန်းသည် ဖြစ်စေ သူ စိတ်မလျှော့ပါ။ သူ တရွတ်တိုက်ပြီး ပါသွားနိုင်ရန်အတွက် သူ့မှာ အင်အား အပြည့်ရှိနေပါသည်။ တစ်ချိန်ချိန်ကျလျှင် လမ်းဆုံးသို့ရောက်ပေလိမ့်မည်။ နေ့ခင်းဘက် ရောက်လျှင် ရဲတိုက်ကြီးအနီးသို့ ရောက်ရှိပေလိမ့်မည်။ ဆက်သားက သူ့ကို အတိုဆုံး ဖြတ်လမ်းမှ ခေါ်ဆောင်သွားနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ထိုအချိန်မှာပင် ဗာနေဗက် ရပ်လိုက်သည်။ သူတို့ ဘယ်ရောက်နေပြီနည်း။ လမ်းဆုံးသို့ ရောက်ချေပြီလော။ ဗာနေဗက် သူ့ကို ထားပစ်ခဲ့တော့မည်လော။ သူ မအောင်မြင်ပါ။ သူက ဗာနေဗက်၏လက်ကို ပိုပြီး တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ သူ့လက်များ နာသွားသည်အထိဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် မယုံကြည်နိုင်စရာတစ်ခု ဖြစ်ချေပြီလား။ သူတို့ ရဲတိုက်ထဲကို ရောက်နေပြီလား။ သို့မဟုတ် တံခါးပေါက်တစ်ခုကို ရောက်နေပြီလား။ သို့သော် ယခုအထိတော့ သူတို့သည် အမြင့်ကို မတက်ခဲ့ရသေးပါ။ သို့မဟုတ် ဗာနေဗက်က သူ့ကို မသိမြင်နိုင်သော တောင်တက်လမ်းတစ်ခုမှ ခေါ်ဆောင်ခဲ့သလား။

"ကျွန်တော်တို့ အခု ဘယ်ရောက်နေပြီလဲ"

ကေ အသံတိုးတိုးဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ဗာနေဗက်ကို မေးသည်ထက် သူ့ကိုယ်သူ မေးသလိုမျိုးဖြစ်သည်။

"အိမ်ရောက်နေပြီ"

ဗာနေဗက် ခပ်တိုးတိုးပင် ပြန်ပြောသည်။

"အိမ် ဟုတ်လား"

"သတိထားပါ၊ ခင်ဗျား ချော်လဲလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ အောက်ကို ဆင်းကြမယ်"

"အောက်ကို ဟုတ်လား"

"လှေကား တစ်ထစ် နှစ်ထစ်လောက်ပါ"

ဗာနေဗက် ယင်းသို့ပြောရင်း တံခါးတစ်ခုကို ခေါက်နေတော့သည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ဖွင့်ပေးသည်။ သူတို့သည် မှောင်မည်းနေသော အခန်းကြီးတစ်ခု၏ တံခါးပေါက်ဝတွင် ရောက်ရှိနေကြသည်။ နောက်ဘက်ရှိ စားပွဲတစ်လုံးပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသော မှန်အိမ်ကလေး၏ အလင်းရောင်မှတစ်ပါး ဘာ အလင်းရောင်မှ မရှိပါ။

"အစ်ကိုနဲ့ပါလာတာ ဘယ်သူလဲ ဗာနေဗက်"

မိန်းကလေးက မေးသည်။

"မြေတိုင်းစာရေး"

"မြေတိုင်းစာရေး"

မိန်းကလေးက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် သံယောင်လိုက်လိုက်ပြီး စားပွဲဆီသို့ ကြည့်လိုက်သည်။ စားပွဲတွင် ယောကျ်ားကြီးတစ်ယောက်၊ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်နှင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ထိုင်နေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

သူတို့က ကေကို နှုတ်ဆက်ကြသည်။

ဗာနေဗက်က သူ့မိသားစု တစ်စုလုံးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ သူ့မိဘနှစ်ပါး အပြင် သူ့ညီမများဖြစ်သော အော်လဂါနှင့် အမာလီယာတို့နှင့် ဖြစ်သည်။

ကေက သူတို့ကို မသိမသာ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး စွတ်စိုနေသော သူ၏ ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်ယူပြီး မီးဖိုကင်တွင် ကင်ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။

ယင်းသို့ဖြင့် အိမ်ကို ရောက်ရှိသူမှာ ဗာနေဗက်သာဖြစ်ပြီး သူကိုယ်တိုင် မဟုတ်ပါ။ သို့သော် သူတို့ အဘယ်ကြောင့် ဒီကိုလာကြသနည်း။

ကေက ဗာနေဗက်ကို ဘေးသို့ဆွဲပြီး မေးလိုက်သည်။

"ခင်ဗျား ဒီကိုဘာလို့လာတာလဲ။ ဒါမှမဟုတ် ရဲတိုက်နယ်မြေထဲမှာ ခင်ဗျား နေတာလား"

"ရဲတိုက်နယ်မြေ"

"ဒီမယ် ဗာနေဗက်၊ ခင်ဗျား တည်းခိုခန်းက ထွက်ခဲ့တာနဲ့ ရဲတိုက်ကြီးကို သွားမလို့မဟုတ်လား"

"မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် အဲဒီက ထွက်ခဲ့တာ အိမ်ပြန်မလို့ပဲ။ မနက်ဖြန်မနက် အစောကြီးအထိ ကျွန်တော် ရဲတိုက်ကို မသွားဘူး။ ကျွန်တော် အဲဒီမှာမအိပ်ဘူး"

"အိုး ရဲတိုက်ရှိရာ ရဲတိုက်လမ်းကို မသွားဘဲ ဒီကိုလာတာ၊ ခင်ဗျား ဘာဖြစ် လို့ အဲဒီလိုမပြောရတာလဲ"

"ခင်ဗျားကမှ မမေးဘဲကိုး။ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို အမှာစကား ပေးစရာ ရှိတယ်လို့ပဲ ပြောတယ်။ တည်းခိုခန်း ခန်းမကြီးမှာ မပြောချင်ဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့အခန်း မှာလည်း မပြောချင်ဘူး။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို အေးအေးဆေးဆေး ပြောနိုင်အောင် ကျွန်တော့်မိဘအိမ်ကို ခေါ်လာခဲ့တာပဲ။ ခင်ဗျားက ရှောင်စေချင်ရင် အိမ်သားတွေ ရှောင်ပေးကြလိမ့်မယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားနေချင်တယ်ဆိုရင် ဒီည ဒီမှာ နေနိုင်တယ်။ ကျွန်တော်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူးလား"

ကေ ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ပါ။ ဤကိစ္စသည် နားလည်မှုလွဲမှားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သာမန် နားလည်မှုလွဲမှားခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့အား ဗာနေဗက်၏ ငွေရောင် တောက်နေသော ဂျက်ကက်အင်္ကျီက လှည့်ဖြားဖမ်းစားခဲ့သည်။ ယခုအခါ ဂျက်ကက် အင်္ကျီကြယ်သီးများ ဖြုတ်ထားသောအခါ အဖာအထေးတွေ ပြည့်နေသော ရှပ်အင်္ကျီ ကြမ်းကြီးကို တွေ့ရသည်။ ယင်းအင်္ကျီ၏အောက်တွင်ကား အလုပ်ကြမ်းသမား တစ်ယောက်၏ ဖောင်းကြွသော ရင်အုံကြီးဖြစ်သည်။ သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း ယင်းအဖြစ်နှင့် လိုက်ဖက်ရုံသာမက ပို၍ပင် ပေါ်လွင်လာတော့သည်။ သူ့ဖခင် အဘိုးကြီး

mgyoe.com

mgyoe.com

သည် ခြေထောက်များ မကောင်းသဖြင့် စမ်းတဝါးဝါးလျှောက်နေရသည်။ သူ့မိခင်ကလည်း တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ကြီးဖြစ်၍ ဖြည်းဖြည်းချင်းသာ လျှောက်နိုင်သည်။ အဘိုးကြီးနှင့် အဘွားကြီးသည် ကေ ဝင်လာကတည်းက သူ့ထံသို့ လာနေကြသည်မှာ သူ့အနီးရောက်ဖို့ အများကြီးလိုသေးသည်။ ဆံပင်အဝါနှင့် ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကလည်း သူတို့ချင်း ဆင်တူသလို သူတို့အစ်ကိုနှင့်လည်း ဆင်တူလှသည်။ သူတို့အစ်ကိုထက် ပိုရုပ်ကြမ်းပုံရသည်။ သူတို့မိဘများအနား ရစ်သီနေပြီး ကေက နှုတ်ဆက်သည်ကို စောင့်စားနေကြသည်။ သို့သော် ကေက နှုတ်ဆက်စကား မဆိုပါ။

သည်ရွာရှိ လူများအားလုံးက သူ့ကို တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းဖြင့် ဆွဲဆောင်နေကြသည်။ အကြောင်းမှာ သူက ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်မဝင်စားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာ သူ့မှာ တည်းခိုခန်းသို့ ပြန်သွားနိုင်သော ကျန်းမာနေသော အနေအထားရှိလျှင် သူက ချက်ချင်းပင်ပြန်သွားမည်ဖြစ်သည်။ မနက်ဖြန်မနက်ကျလျှင် ဗာနေဗက်နှင့်အတူ ရဲတိုက်ကြီးသို့ လိုက်သွားနိုင်သော အခြေအနေရှိသော်လည်း ယင်းအချက်က သူ့ကို မဆွဲဆောင်ပါ။ သူက ဗာနေဗက်၏လက်ကိုတွဲပြီး ညကြီးမင်းကြီးမှာ ရဲတိုက်ကြီးထဲသို့ ရောက်သွားလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့သည်။ သူက ဗာနေဗက်ကို သူ၏အဆင့်အတန်းထက်ပိုပြီး အထင်ကြီးခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။ သို့သော် ရဲတိုက်ကြီးထဲတွင် ညအိပ်ခွင့် မရှိသော လူတစ်ယောက်သည် နေ့အချိန်မှာ ရဲတိုက်ကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက်နိုင်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မျှော်လင့်ချက်မရှိသော အလုပ်တစ်ခုသာဖြစ်သည်။

ကေသည် ပြတင်းပေါက်တစ်ခုနားက ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်လျက်ရှိသည်။ သူသည် နောက်ထပ်ဘာအခွင့်အရေးမှမယူဘဲ ထိုနေရာမှာ တစ်ညလုံး ထိုင်သွားမည်သာ ဖြစ်သည်။ သူတို့က ထမင်းစားပွဲတွင် ညစာစားရန်ခေါ်ကြသည်ကို သူက မသိကျိုးနွံပြုပြီး သူ၏ထိုင်ခုံတွင် ခေါင်းငုံ့ပြီး ထိုင်နေသည်။

ညီအစ်မနှစ်ယောက်အနက် ပို၍ သိမ်မွေ့နူးညံ့ဟန်ရှိသော အော်လဂါသည် အပျိုတစ်ယောက်၏ ရှက်ရွံ့ခြင်းမျိုးမရှိဘဲ ထိုင်ရာမှ ထလာပြီး ကေအား ပေါင်မုန့်နှင့် ဝက်ပေါင်ခြောက်စားရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။ သူမက သူ့အတွက် ဘီယာသွားယူလာမည်ဟု ဆိုသည်။

"ဘယ်က သွားယူမှာလဲ"

ကေက မေးလိုက်သည်။

"တည်းခိုခန်းက"

သူမက ပြန်ပြောသည်။

ဤသည်မှာ ကေအတွက် သတင်းကောင်းဖြစ်သည်။ သူ့အတွက် ဘီယာ

mgyoe.com

mgyoe.com

ယူလာပေးမည့်အစား သူ့ကို တည်းခိုခန်းသို့ ပြန်ပို့ပေးရန် ကေ က သူမကို တောင်းပန်လိုက်သည်။ တည်းခိုခန်းမှာ လုပ်စရာအလုပ်တွေ ရှိနေသည်ဟု ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် အဖြစ်မှန်က သူမသည် သူ၏တည်းခိုခန်းအထိ သွားမည်မဟုတ်ဘဲ အနီးအနားတွင်ရှိသော 'ဟာရင်ယော့' တည်းခိုခန်းသို့ သွားမည်ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကေက သူမနှင့်အတူ လိုက်ပါခွင့်ပြုရန် တောင်းပန်လိုက်ပြန်သည်။ သူက ယင်းတည်းခိုခန်းတွင် တစ်ညတာ တည်းခိုခွင့်ရရန် မျှော်မှန်းပြီး ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုတည်းခိုခန်းသည် ဘယ်လောက်ပဲ စုတ်ချာသည်ဖြစ်စေ ဤမိသားစုပေးမည့် အကောင်းဆုံး အိပ်ရာထက်တော့ သူ ပိုပြီးနှစ်ခြိုက်ပါသည်။

အော်လဂါက ချက်ချင်း ပြန်မဖြေပါ။ သူမက ထမင်းစားပွဲဆီသို့ ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ၏အစ်ကိုက မတ်တတ်ထရပ်ပြီး ခေါင်းညိတ်ကာ ပြောလိုက်သည်။

"လူကြီးမင်း ဆန္ဒရှိရင် လိုက်ပါစေ"

သို့သော် သူတို့စဉ်းစားနေသည်မှာ ကေကို တည်းခိုခန်းက ဝင်ခွင့်ပြုပါ့မလားဟု ဖြစ်သည်။ သူက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သွားမည်ဟု ပြောလိုက်သည်။

တည်းခိုခန်းသို့သွားသော ခရီးတိုကလေးကို ကေသည် အော်လဂါ၏လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကို သူမအပေါ်တွင် မှေးထားရသည်။ ဗာနေဗက်နှင့် တုန်းကလိုပင် ဖြစ်သည်။ သူက သည်လိုမှမဟုတ်လျှင်လည်း မသွားနိုင်ပါ။

ဤတည်းခိုခန်းသည် ရဲတိုက်ကြီးက လူကြီးမင်းများအတွက် သီးသန့်ထားသော တည်းခိုခန်းဟု ကေ သိရသည်။ ရဲတိုက်ကြီးမှ လူကြီးမင်းများ ရွာထဲတွင် ကိစ္စရှိ၍ လာရောက်သည့်အခါ ဤတည်းခိုခန်းမှာပင် ထမင်းစားကြသည်။ ရံခါတွင် ညအိပ်ကြသည်။ အော်လဂါက ကေအား လေသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောသည်။ သူမနှင့်အတူ လမ်းလျှောက်ရသည်မှာ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။ ကေက သူမက ပေးသော နှစ်သိမ့်မှုကို ဂရုမပြုရန် ကြိုးစားသည်။ သို့သော် ကျေနပ်နှစ်သက်မှုက ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

အပြင်ဘက်မှ ကြည့်ရသည်ကတော့ တည်းခိုခန်းသည် ကေ နေထိုင်သော တည်းခိုခန်းနှင့် ချွတ်စွပ်ပင်ဖြစ်သည်။ ရွာတွင်းရှိအိမ်များအားလုံးသည် အနည်းနှင့်အများတော့ တစ်ပုံစံတည်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤတည်းခိုခန်းမှာတော့ အနည်းငယ်သော ခြားနားမှုများစွာရှိသည်ကို ချက်ချင်းပင်သိသာသည်။ အိမ်ရှေ့လှေကားတွင် လက်ရန်းများရှိသည်။ တံခါးဝတွင် မှန်အိမ်ကောင်းကောင်းတစ်လုံး ချိတ်ဆွဲထားသည်။ တံခါးထိပ်တွင် မင်းကြီး၏ တံဆိပ်အရောင်များပါရှိသော အလံတစ်ခု တဖျပ်ဖျပ်ရှိနေသည်။

ခန်းမကြီးထဲသို့ရောက်ရှိသွားသောအခါ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်နှင့် တန်းပြီး တွေ့ရသည်။ ၎င်းက လှည့်လည်စစ်ဆေးနေဟန်ရှိသည်။ ၎င်းက ကေကို မျက်လုံး

mgyoe.com

mgyoe.com

သေးသေးများဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်လုံးများက စူးစမ်းလေ့လာသည့်ပုံစံလည်း ဖြစ်သည်။ နီးတစ်ဝက်အိပ်တစ်ဝက်ပုံစံလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သူက

"မြေတိုင်းစာရေးဟာ ယမကာခန်းကလွဲရင် တခြား ဘယ်နေရာကိုမှ သွားခွင့် မရှိဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့၊ သူက ကျွန်မကို လိုက်ပို့တာပါ"

အော်လဂါက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သို့သော် ကေက အော်လဂါ၏လက်ကို လွှတ်လိုက်ပြီး တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ကို ဘေးသို့ ဆွဲခေါ်သွားသည်။ အော်လဂါက ခန်းမကြီးထိပ်တွင် စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့် စောင့်နေသည်။

"ကျွန်တော် ဒီမှာ ညအိပ်ချင်တယ်"

ကေက ပြောလိုက်သည်။

"အဲဒါ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒီတည်းခိုခန်းက ရဲတိုက်ကြီးက လူကြီးမင်းတွေ အတွက် သီးသန့်ထားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား မသိဘူးနဲ့တူတယ်"

"ဒါက စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကို အခန်း ထောင့်တစ်နေရာရာမှာတော့ အိပ်ခွင့်ပြုနိုင်လိမ့်မယ်ထင်တယ်"

"ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် လုပ်ပေးချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တင်းကျပ်တဲ့ စည်းကမ်းဥပဒေအဖြစ် ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်တဲ့ တခြားအကြောင်းလည်း ရှိပါတယ်။ ရဲတိုက်ကြီး လူကြီးမင်းတွေက သိပ်ပြီးမှ အကဲဆတ်တတ်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ သူစိမ်းတစ်ယောက်ကိုမြင်တွေ့ရင် သည်းခံနိုင်ကြမှာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ဒီမှာ အိပ်ခွင့်ပေးပြီး ခင်ဗျားကို သူတို့ တွေ့သွားရင် ကျွန်တော့်အတွက်ရော ခင်ဗျားအတွက်ရော ပျက်စီးမယ့်ကိန်းပဲ"

သူက အရပ်မြင့်ပြီး အင်္ကျီကြယ်သီးများကို တင်းရင်းစွာ တပ်ထားသည်။ လက်တစ်ဖက်က နံရံကို ထောက်ထားပြီး လက်တစ်ဖက်ကို သူ့တင်ပါးပေါ်တင်ကာ ကေကို အနည်းငယ် ကုန်းငုံ့ပြီး ကြည့်နေသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်စိတ်ချစွာနှင့် ပြောနေသည်။ သူ၏အဝတ်အစားများသည် လယ်သမားတစ်ယောက်၏ ဝတ်ကောင်း စားလှများသာဖြစ်သော်လည်း သူက အခြားရွာသားများနှင့် မတူပါ။

"ခင်ဗျားပြောတာ ကျွန်တော် လုံးဝယုံပါတယ်။ ကျွန်တော်က စည်းကမ်းကို အမှုမထားဖို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ပြောချင်တာက ရဲတိုက်ကြီး အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးမှုရှိပါတယ်။ ရှေ့မှာ ဒါ့ထက်ပိုပြီး ရှိနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ဒီမှာ

mgyoe.com

mgyoe.com

အိပ်ခွင့်ပြုတဲ့အတွက် ခင်ဗျားမှာ အန္တရာယ်တစ်ခုခုရှိလာရင် ကျွန်တော် ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါတယ်"

"ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒါတွေ အားလုံးသိပါတယ်"

ကေသည် သူ၏ဆန္ဒကို ပိုပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောရန်ဖြစ်သော်လည်း တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်၏ အထက်ပါစကားကြောင့် သူ အနေခက်သွားပြီး မေးခွန်းတစ်ခုကိုသာ မေးလိုက်သည်။

"ဒီမှာ ကနေ့ည ရဲတိုက်လူကြီးမင်းတွေ အများကြီးတည်းနေကြသလား"

"အဲဒါဆိုရင်တော့ ကနေ့ညက ပိုကောင်းပါတယ်။ လူကြီးမင်းတစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ်"

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က အားပေးသည့်အနေဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ သူ့ကို လက်ခံလိုက်ပြီဆိုသည့်သဘောဖြစ်သော်လည်း ကေက သူ့ဆန္ဒကို ဖိအားမပေးဘဲ တည်းနေသည့် လူကြီးမင်း၏နာမည်ကိုသာ မေးလိုက်သည်။

"ကလမ်"

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က အမှတ်မထင်ပြောလိုက်ပြီး သူ့ထံသို့ အပြေးအလွှားလာနေသော လူတစ်ဦးကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူလာရောက်သည့်အကြောင်းက အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် တစ်ခုခုအလိုရှိနေသဖြင့် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ကို လာခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်သည် လိုက်မသွားဘဲ ကေကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် ကေ ဘာတစ်ခွန်းမျှ မပြောနိုင်ပါ။ တည်းခိုခန်းတွင်ရှိနေသူသည် သူ့အား ပံ့ပိုးသူဖြစ်ကြောင်းသိရှိရ၍ ဝမ်းအသာကြီး သာနေတော့သည်။ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်သည် သူ့ကို တစ်ချက်ပြန်ကြည့်ပြီး တံခါးပေါက်မှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ကေက ထိုနေရာမှာပင် ရပ်နေသည်။ အော်လဂါ ရောက်ရှိလာပြီး သူ့ကို ဆွဲခေါ်သွားသည်အထိ ဖြစ်သည်။

"တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ကို အစ်ကို ဘာပြောနေတာလဲ"

"ကနေ့ည ဒီမှာအိပ်ဖို့ တစ်နေရာကို ပြောနေတာ"

"အစ်ကို ကျွန်မတို့အိမ်မှာ နေမှာမဟုတ်လား"

အော်လဂါ အံ့အားသင့်စွာပြောသည်။

"အင်း"

ကေက ပြောလိုက်ပြီး သူမ ထင်လိုရာ ထင်စေတော့ဟုဆိုကာ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

၀

mgyoe.com

mgyoe.com

[၃]

ယမကာခန်းက ရောမအခန်းကြီးဖြစ်သည်။ အလယ်ပိုင်းက ကွက်လပ်ကြီးဖြစ်သည်။ နံရံတစ်လျှောက်ရှိ စည်ပိုင်းထိပ်များတွင်ကား လယ်သမားတွေ အများကြီး ထိုင်နေကြသည်။ သို့ရာတွင် ကေ၏ တည်းခိုခန်းရှိ လယ်သမားများနှင့်ကား ခြားနားကြသည်။ သူတို့က ပိုပြီးသပ်ရပ်ပြီး ဝါကြင်ကြင်အင်္ကျီများကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ဘောင်းဘီရှည်ကျပ်ကျပ်နှင့် ဂျက်ကက်အင်္ကျီပွပွများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ သူတို့က လူဖလံကလေးတွေ ဖြစ်ကြသည်။ ရုပ်ချင်း ဆင်ဆင်များဖြစ်ကြသည်။ ပါးပြင်ဝိုင်းဝိုင်း၊ မျက်နှာပြင်ပြားပြားနှင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေကြသည်။ သူတို့၏မျက်လုံးများက ဝင်ရောက်လာသော လူသစ်များကို လိုက်ကြည့်နေကြသည်။ သို့သော် ဖြည်းလေးစွာနှင့် မသိကျိုးကျွံစွာ ဖြစ်သည်။ သို့တစေလည်း အရေအတွက်များပြားသည်နှင့် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုတို့က ကေအား တစ်မျိုးဖြစ်စေသည်။ သို့ဖြင့် သူ ဘာ့ကြောင့် ဒီကိုလာရသည်ကို ပြသသည့်အနေနှင့် အော်လဂါ၏လက်ကို ပြန်တွဲလိုက်သည်။ အော်လဂါ၏အသိဖြစ်သော လူတစ်ယောက်က တစ်နေရာမှ ထပြီး သူမထံသို့ လျှောက်လာသည်။ သို့သော် ကေက အော်လဂါ၏လက်ကို ကိုင်လိုက်ကာ တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားစေသည်။ သူ၏အပြုအမူကို မည်သူမျှ လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိပါ။ သို့သော် အော်လဂါက သည်းခံပြီး ဘေးတစောင်းကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။

ဘီယာကို ဖရီဒါ ဟုခေါ်သော မိန်းကလေးက ယူလာသည်။ ဆံပင် ကောင်းကောင်း၊ မျက်လုံးဖျော့ဖျော့၊ ပါးချိုင့်ချိုင့်နှင့် ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူမ၏အကြည့်က ထည်ဝါသည်။ သူမသည် သူနှင့် မျက်လုံးချင်း ဆုံမိ

mgyoe.com

mgyoe.com

သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူနှင့်ပတ်သက်သော ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချလိုက်သည်ဟု ကေ ယူဆလိုက်သည်။ ယခင်က သူ မသိရှိသော အချက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူမ၏အကြည့်က ထိုအချက်ရှိနေကြောင်း အတည်ပြုသည်။ အော်လဂါနှင့် စကားပြောနေသော သူမကို သူက ဘေးတိုက်အနေအထားမှနေပြီး အကဲခတ်နေသည်။ အော်လဂါနှင့် ဖရီဒါတို့သည် သိပ်ပြီး မရင်းနှီးကြပါ။ သူတို့က အေးစက်စက်ပင် စကားအနည်းငယ်မျှသာ ပြောကြသည်။ ကေက ပိုပြီးကြားချင်သဖြင့် သူ့အနေနှင့် မေးခွန်းတစ်ခုကို ကြားဖြတ်ပြီး မေးလိုက်သည်။

"ဟာကလမ်ကို မင်းသိသလား"

အော်လဂါ ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောသည်။

"မင်း ဘာရယ်တာလဲ"

ကေ စိတ်တိုစွာ မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်မ မရယ်ပါဘူး"

သူမက ငြင်းဆန်သည်။ သို့သော် ဆက်ပြီး ရယ်မောနေသည်။

"အော်လဂါက ကလေးဆန်တာပဲ"

ကေက ယင်းသို့ပြောလိုက်ပြီး ကောင်တာပေါ်မှာ ထိုင်ပြီး ကုန်းငုံ့လိုက်သည်။ ဖရီဒါ၏အကြည့်ကို ထပ်မံရရှိရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူမက မျက်လွှာကို ချလိုက်ပြီး ရှက်ရွံ့စွာ ရယ်မောသည်။

"အစ်ကိုက ဟာကလမ်ကို မြင်ဖူးချင်လို့လား"

ကေက တွေ့မြင်လိုကြောင်း ပြောသည်။ သူမက သူမ၏လက်ဝဲဘက်ရှိ တံခါးတစ်ခုကို ညွှန်ပြရင်း

"အဲဒီမှာ ချောင်းကြည့်တဲ့အပေါက်ကလေးတစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီအပေါက်ကနေ အစ်ကို ကြည့်နိုင်တယ်"

"တခြားလူတွေ ရှိနေတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

ကေက မေးလိုက်သည်။

သူမက အောက်နှုတ်ခမ်းကို လိပ်လိုက်ပြီး တံခါးဆီသို့ သူ့ကို ဆွဲခေါ်သွားသည်။ သူမ၏လက်က နူးညံ့လှသည်။ အပေါက်ကလေးက ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုရန်အတွက် တမင်သက်သက် ဖောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ခန်းလုံးကို ကောင်းစွာမြင်ရသည်။

အခန်းအလယ်ရှိ စာရေးစားပွဲမှ ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ကလမ်ထိုင်နေသည်။ သူ့ရှေ့တွင် ခပ်နိမ့်နိမ့်ကလေး ချိတ်ဆွဲထားသော မှန်အိမ်၏ အလင်း

mgyoe.com

mgyoe.com

ရောင်ကြောင့် သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး ထိန်လင်းနေသည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် မကြီး မသေး၊ ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး၊ လေးလေးကန်ကန်ဖြစ်သည်။ သူ့မျက်နှာက ချောမွတ်ဆဲ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အသက်အရွယ်အရ ပါးရေကျနေပြီဖြစ်သည်။ နှုတ်ခမ်းမွေး နက်နက်များက ရှည်လျားသည်။ သူ့မျက်လုံးများက ကိုင်းမပါသော မျက်မှန် အောက်တွင် ပျောက်နေသည်။ သူ၏ လက်ဝဲဘက်တံတောင်က စားပွဲပေါ်တွင် ထောက်ထားသည်။ ဗာဂျီးနီးယား ဆေးပြင်းလိပ်ကို ညှပ်ထားသော သူ၏ညာလက်က ဒူးပေါ်တွင် ရှိနေသည်။

စားပွဲပေါ်တွင် ဘီယာဖန်ခွက်တစ်ခွက်ရှိသည်။ စားပွဲပတ်ပတ်လည်တွင် အနားကွပ်ရှိနေသဖြင့် စားပွဲပေါ်တွင် စာရွက်စာတမ်း ရှိ မရှိ ကေ မမြင်ရပါ။ ယင်းအချက်ကို သေချာစေရန် သူက ဖရီဒါကို ကြည့်ခိုင်းပြီး စားပွဲပေါ်တွင် စာရွက်တွေ ရှိ မရှိ မေးသည်။ သူမက စောစောကလေးတင်မှ ယင်းအခန်းထဲသို့ ရောက်ရှိခဲ့သဖြင့် စားပွဲပေါ်တွင် ရှင်းနေကြောင်း ပြောနိုင်သည်။

သူ့အတွက် ကြည့်ချိန် စေ့သွားပလားဟု ဖရီဒါကို မေးသည်။ ဖရီဒါက သူကြည့်သလောက် ကြည့်နိုင်ကြောင်း ပြောသည်။ ယခုအခါ ကေသည် ဖရီဒါနှင့် နှစ်ယောက်တည်းဖြစ်သည်။ အော်လဂါက ယခုအခါ သူ့အသိထံသို့ ရောက်ရှိနေပြီး စည်ပိုင်းမြင့်ကြီးတစ်လုံးပေါ်တွင်ထိုင်ကာ သူမ၏ခြေထောက်များကို လှုပ်ယမ်းနေသည်။

"ဖရီဒါ၊ ဟာကလမ်ကို မင်း ကောင်းကောင်းသိသလား"

ကေက လေသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"အို... သိတာပေါ့။ ကောင်းကောင်းကြီး သိတာပေါ့"

သူမက ကေအပေါ် မှီလာသည်။ ထိုအခါတွင် သူမက လည်ဟိုက် ဘလောက် အင်္ကျီကို ရက်စွဲ့စွာဖြင့် ထိကစားနေသည်။ ထို့နောက် သူမက ဆက်ပြောသည်မှာ

"အော်လဂါရယ်တာ အစ်ကို သတိမထားမိဘူးလား"

"အတော်ရိုင်းတဲ့ သတ္တဝါပဲ"

ကေက ပြောလိုက်သည်။

"အင်း သူရယ်တာ အကြောင်းရှိတယ်။ အစ်ကိုက ကလမ်ကို သိသလား မေးတယ်။ အင်း ညီမက"

သူမက တစ်ချက်ပင့်ကြည့်လိုက်ပြီး

"ကျွန်မက သူ့ရဲ့ အပျော်မယား"

"ကလမ်ရဲ့ အပျော်မယား"

ကေက မေးလိုက်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

သူမ ခေါင်းညိတ်သည်။

"ဒါဆိုရင်"

သူ အလေးအနက်မထားရာရောက်အောင် ကေ ပြုံးလိုက်သည်။

"ညီမဟာ အစ်ကို့အတွက် အထူးလေးစားရမယ့် လူတစ်ယောက်ပဲ"

"အစ်ကိုတစ်ယောက်တည်းအတွက် မဟုတ်ပါဘူး"

ဖရီဒါက ရင်းနှီးစွာ ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် သူ့အပြုံးကိုတော့ မတုံ့ပြန်ပါ။

သူမ၏မာနကို ဆွဲချရန် ကေ့မှာ လက်နက်တစ်ခုရှိသည်။ ယင်းလက်နက်ကို သုံးလိုက်သည်။

"ညီမ ရဲတိုက်ကြီးကို ရောက်ဖူးသလား"

သို့သော် ပစ်မှတ်က လွဲသွားသည်။ သူမ ပြန်ဖြေသည်မှာ

"ဒီဆိုင်မှာရှိနေတာ ညီမအတွက် မလုံလောက်ဘူးလား"

သူမ၏ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အထင်ကြီးမှုက နယ်နိမိတ်မရှိပါ။ ယင်းအချက်ကို သူမက ကေသိအောင် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ညီမဟာ ဒီယမကာအခန်းမှာ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ကြီးရဲ့နေရာကို ယူလိုက်တာပဲ"

"ဟုတ်တယ်၊ ညီမက တံတားနားက တည်းခိုခန်းမှာ နွားတင်းကုပ် အလုပ်သမဘဝက စခဲ့တာပဲ"

"ဒါလောက်နူးညံ့တဲ့ လက်ကလေးတွေနဲ့လား"

ကေက မေးခွန်းထုတ်သလိုမျိုးနှင့် ပြောလိုက်သည်။ သူက သူမကို မြှောက်ပင့်နေသည်လား၊ သို့မဟုတ် သူမတွင်ရှိသော အခြင်းအရာတစ်ခုမို့ ယင်းသို့ပြောသည်လား ဆိုသည်ကိုတော့ သူ မသိပါ။

သူမ၏လက်ကလေးများ သေးသွယ်ပြီး နူးညံ့သည်ကတော့ အမှန်ပင်။ ဒို့သော် ယင်းတို့သည် အားနည်းခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

"အဲဒီတုန်းက အဲဒီလက်တွေအတွက် ဘယ်သူကမှ ပြဿနာမဖြစ်ခဲ့ဘူး။ နောက်ပြီးတော့ အခုလည်းပဲ..."

ကေက သူမကို စူးစမ်းသည့်အနေဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ သူမက ခေါင်းကို ယမ်းခါလိုက်ပြီး ဘာမှထပ်မပြောပါ။

"ညီမမှာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိမှာပေါ့။ အဲဒီလျှို့ဝှက်ချက်တွေကို လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီဝက်လောက်ကမှသိတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ညီမ ပြောမှာမဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး အဲဒီလူကလည်း သူ့အကြောင်း ဘာမှမပြောရသေးဘူး"

mgyoe.com

ဒီစကားက မှားသွားပုံရသည်။ သူ့အတွက် အဆင်ပြေနေသော မိန်းမူး ရှိဝေနေသည့်အဖြစ်မှ သူမ လန့်နိုးသွားပုံရသည်။ သူမ၏ခါးစည်းကြိုးတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော သားရေအိတ်ကလေးထဲမှ သစ်သားစတစ်စကို ထုတ်ယူပြီး ချောင်းကြည့်ပေါက်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူမအမူအရာပြောင်းလဲသွားသည်ကို ဖုံးကွယ်သည့်အနေဖြင့် ကေ့အား ပြောလိုက်သည်။

"အစ်ကို့အကြောင်း ကျွန်မ အကုန်သိပါတယ်။ အစ်ကိုက မြေတိုင်းစာရေးတစ်ယောက်ပဲ"

ယင်းသို့ပြောလိုက်ပြီးနောက် ဆက်ပြောသွားသည်။

"ကျွန်မ အခု အလုပ်ပြန်လုပ်တော့မယ်"

သူမက ယမကာကောင်တာနောက်သို့ ပြန်သွားသည်။ ထိုအခါ ဟိုက ဒီကမှ လူများ ထလာပြီး သူတို့၏ဘီယာခွက်ကို ထပ်ဖြည့်ကြသည်။

ကေက သူမနှင့်ထပ်ပြီး စကားပြောလိုသဖြင့် ဖန်ခွက်လွတ်တစ်လုံးယူပြီး သူမထံသို့ သွားသည်။

ကေက ပြောလိုက်သည်။

"ဒီမယ် ဖရော်လင်း ဖရီဒါ၊ နွားတင်းကုပ် အလုပ်သမတစ်ယောက်ကနေ ယမကာအခန်းက ဒီအဆင့်အထိရောက်အောင် တက်လာတာဟာ ရောမအောင်မြင်မှုကြီး တစ်ခုဖြစ်တယ်။ စိတ်ဓာတ်ခွန်အား အင်မတန်ကြီးမားတဲ့သဘောကို ပြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုလူမျိုးတစ်ယောက်ရဲ့ရည်မှန်းချက်ဟာ ဒါလောက်နဲ့တင် ပြီးဆုံးသွားမှာလား၊ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ဘူး။ မရယ်ပါနဲ့ ဖရော်လင်း ဖရီဒါ၊ ညီမရဲ့မျက်လုံးတွေက ပြောနေတယ်။ အတိတ်က ရခဲ့တဲ့ အောင်မြင်မှုထက်သာတဲ့ အောင်မြင်မှုတွေဟာ ရှေ့မှာဖြစ်ပေါ်လာမယ့်သဘော ရှိနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်နေတဲ့လူတစ်ယောက်၊ ပိုမိုကြီးမားတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေရှိနေတဲ့ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ အဲဒီအတိုင်း တက်လှမ်းသွားနိုင်အောင် လူတစ်ယောက်ဆီက အကူအညီရယူတာဟာ ညီမရဲ့သိက္ခာကို မထိခိုက်ပါဘူး။ ဘေးလူတွေမရှိတဲ့နေရာမှာ ညီမဟာ အဲဒီလူနဲ့ တစ်ချိန်မှာ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောသင့်ပါတယ်"

"အစ်ကို ဘာကိုပြောချင်တာလဲ။ ညီမကို ကလမ်ရဲ့လက်ကနေ ခေါ်သွားချင်တာလား"

"အစ်ကို့ရဲ့သဘောကို ညီမ သိတာပဲ။ ဟုတ်တယ်၊ ဒါဟာ အစ်ကို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပဲ။ ကလမ်ကို ညီမ စွန့်လွှတ်လိုက်ပါ။ အစ်ကို့ရဲ့ ချစ်သူပဲဖြစ်ပါစေ"

mgyoe.com

mgyoe.com

ထို့နောက် ကေ အော်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"အော်လဂါရေ… ကိုယ်သွားလို့ရပြီ။ ကိုယ်တို့ အိမ်ပြန်ရအောင်"

အော်လဂါ ကျိုးနွံစွာဖြင့် စည်အဖုံးပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။ သို့သော် သူ့မိတ်ဆွေထံမှ ချက်ချင်း ထွက်မလာနိုင်ပါ။

ဖရီဒါက လေသံတိုးတိုးဖြင့် ကေ့အား မေးသည်။

"ညီမ အစ်ကိုနဲ့ ဘယ်တော့ စကားပြောရမလဲ"

"အစ်ကို ဒီမှာ ဒီည အိပ်နိုင်လား"

"ဖြစ်ပါတယ်"

"အစ်ကို အခု နေရမလား"

"ပထမ အော်လဂါနဲ့လိုက်သွားပါ။ ဒါမှ ညီမ ဒီလူတွေအားလုံးကို ရှင်းပစ်လို့ရမယ်။ ခဏလေးကြာမှ အစ်ကို ပြန်လာပါ"

"ကောင်းပြီ"

ကေ ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူက စိတ်မရှည်စွာနှင့် အော်လဂါကို စောင့်နေသည်။ လယ်သမားတွေက သူမကို သွားခွင့်မပေးပါ။ သူတို့က ဆူညံစွာ အော်ဟစ်ကာ သူမကို ဝိုင်းပတ်ပြီး ကနေကြသည်။ ရုံဖန်ရံခါဆိုသလို သူတို့အထဲမှ တစ်ယောက်သည် စက်ဝိုင်းထဲမှ ထွက်သွားပြီး အော်လဂါ၏ခါးကို တင်းကျပ်စွာ ဖက်ပြီး ပတ်ချာပတ်ချာလှည့်ပြီး ကပါသည်။ အကက ပိုပြီး မြန်လာသည်။ အော်ဟစ်သံတွေက ပိုပြီး ဆူညံလာသည်။ ပိုပြီး ကြမ်းလာသည်။

အော်လဂါက ရယ်ကာမောကာနှင့် ဝိုင်းကြီးပတ်ချာကို ဖောက်ထွက်နေရန် ကြိုးစားလျက်ရှိသော်လည်း ယခုအခါတွင် ဆံပင်တွေတဝဲဝဲနှင့် လယ်သမားတစ်ယောက်လက်မှ အခြားတစ်ယောက်လက်သို့ ပြောင်းလျက်ရှိသည်။

"ဒီလိုလူမျိုးတွေအတွက် ညီမ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်ရတာပဲ"

သူမက နှုတ်ခမ်းပါးပါးကို ကိုက်ပြီး မဲ့ရွဲ့သည်။

"သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲ"

ကေ မေးလိုက်သည်။

"ကလမ်ရဲ့ တပည့်တွေပဲ။ ဒီလူတွေကို သူနဲ့ ခေါ်လာတယ်။ သူတို့က ညီမကို ဒုက္ခပေးကြတယ်။ အစ်ကို့ကို ညီမ ဘာတွေပြောနေမိသလဲ မသိဘူး။ အစ်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေတယ်ဆိုရင် တောင်းပန်ပါတယ်။ အပြစ်တင်ရမှာက ဒီလူတွေပဲ။ အင်မတန် စက်ဆုပ်စရာကောင်းတဲ့ လူတွေပဲ။ ညီမက သူတို့အတွက် ဘီယာထည့်ပေးရတယ်။ သူတို့ကို ခေါ်မလာပါနဲ့လို့ ကလမ်ကို ညီမ ခဏခဏပြောပါတယ်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ညီမပြောတာကို သူ ထည့်ပြီးစဉ်းစားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလကားပါပဲ။ ကလမ် မရောက်ခင် တစ်နာရီလောက်ကိုပင် သူတို့ဟာ ခြံထဲကိုဝင်လာတဲ့ ကျွဲတွေ နွားတွေလိုပဲ ရောက်လာကြတယ်။ တကယ်လည်း သူတို့ဟာ ခိုင်းနွားခြံတွေထဲသွားဖို့ကောင်းတယ်။ အစ်ကိုသာ မရှိဘူးဆိုရင် ညီမ ဒီတံခါးကို ဖွင့်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါမှ ကလမ်က သူတို့ကို မောင်းထုတ်ပစ်မှာ"

"သူတို့အသံတွေကို ကလမ် မကြားဘူးလား"

ကေ မေးလိုက်သည်။

"ဟင့်အင်း၊ မကြားဘူး။ သူ အိပ်ပျော်နေတယ်"

"အိပ်ပျော်နေတယ်၊ ဟုတ်လား။ ကိုယ် စောစောက ချောင်းကြည့်တော့ သူ နိုးနေပါတယ်။ စားပွဲမှာ ထိုင်နေတယ်"

"သူက အမြဲတမ်း အဲဒီလိုပဲထိုင်တယ်။ အစ်ကို သူ့ကိုကြည့်တုန်းက သူ အိပ်ပျော်နေတယ်။ သူ အိပ်ပျော်မနေဘူးဆိုရင် ညီမက အစ်ကို့ကို ကြည့်စေပါ့မလား။ အဲဒါ သူအိပ်တဲ့ပုံစံပဲ။ လူကြီးမင်းတွေဟာ သိပ်ပြီး အိပ်ကြတယ်။ အဲဒါ နားလည်ဖို့ ခက်တယ်။ အဲဒီလောက် မအိပ်ရင်လည်း တပည့်တွေကို သည်းခံနိုင်ပါ့မလား။ အခုတော့ သူတို့ကို ညီမကိုယ်တိုင် မောင်းထုတ်ရတော့မယ်"

သူမက ထောင့်တစ်ထောင့်မှ ကြာပွတ်တစ်ချောင်းဆွဲယူပြီး ကနေတဲ့ လူတွေထဲကို သိုးကလေးတစ်ကောင်လို တစ်ချက်တည်း ခုန်ဝင်လိုက်သည်။ ပထမတော့ သူတို့က သူမကို နောက်ထပ် ကရန် ဝင်လာသည့် လူတစ်ယောက်အဖြစ် ငုံ့ကြည့်နေကြသည်။ သူမက ကြာပွတ်ကို မြှောက်ပြီး အော်လိုက်သည်။

"ကလမ်ရဲ့အမိန့်အရ ရှင်တို့ တင်းကုပ်ထဲသွားကြ၊ အားလုံးသွားကြ"

သူမက တကယ်ပြောနေမှန်းသိသောအခါ သူတို့ နောက်ဘက်သို့ ရှဲသွားကြသည်။ တံခါးတစ်ခုကို ဖွင့်ပြီး ထွက်သွားကြသည်။ ညလေအေးက တံခါးပေါက်မှ ဝင်လာသည်။ ဖရီဒါက သူတို့နောက် လိုက်ပါသွားပြီး တင်းကုပ်တွေထဲသို့ မောင်းသွင်းနေသည်။

ရုတ်ခြည်းပင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ယင်းကြောင့်ပင် ကေသည် ဆင်ဝင်ခန်းဆီမှ ခြေသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ကေက လုံခြုံစိတ်ချစေသည့်သဘောဖြင့် အရက်ကောင်တာနောက်သို့ ဝင်လိုက်သည်။ ဤအခန်းထဲတွင် ပုန်းစရာဟူ၍ ဤတစ်နေရာပဲ ရှိသည်။ သူက ယမကာအခန်းထဲတွင် နေခွင့်ရှိသည်။ သို့သော် သည်မှာ သူ တစ်ညလုံး နေမည်ဆိုလျှင် သူ့ကို မမြင်အောင် ရှောင်ရမည်။ တံခါးပွင့်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူက ကောင်တာအောက်သို့ ဝင်မိသည်။ သူ့ကို မြင်တွေ့သွားလျှင် အန္တရာယ်ရှိသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

သို့သော် သူက ဇရုတ်သုတ်ခ လယ်သမားတွေရန်က လွတ်အောင် ပုန်းနေသည်ဟူသော ဆင်ခြေကန်နိုင်ပါသည်။ ခန်းမဆောင်ထဲသို့ ဝင်လာသူမှာ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။

"ဖရီဒါ"

သူက အော်ခေါ်လိုက်ပြီး အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသည်။

ကံကောင်းထောက်မစွာပင် ဖရီဒါ မကြာခင်မှာပင် ပြန်လာသည်။ သူမက ကေအကြောင်း မပြောပါ။ လယ်သမားတွေအကြောင်းသာ တိုင်တန်းသည်။ ကေကို ရှာဖွေသည့်အနေဖြင့် ကောင်တာ၏နောက်ဘက်သို့ ဖရီဒါ ရောက်လာသည်။ သူမ၏ ခြေထောက်နှင့် ကေ ထိတွေ့ရသည်။ ထိုအချိန်မှစပြီး သူ လုံခြုံစိတ်ချသွားရပြီဟု နားလည်လိုက်သည်။ သို့သော် ဖရီဒါက ကေအကြောင်း ဘာမျှမပြောသော်လည်း တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က မေးလိုက်သည်။

"မြေတိုင်းစာရေးကော"

"မြေတိုင်းစာရေး... ကျွန်မ သူ့အကြောင်း လုံးဝမေ့နေတယ်"

ယင်းသို့ပြောပြီး ဖရီဒါက သူမ၏ခြေထောက်ကလေးကို ကေ၏ရင်ဘတ်ပေါ် တင်လိုက်သည်။

"သူ အစောကြီးကတည်းက ပြန်သွားရောပေါ့"

"သူ ဒီမှာတော့ မရှိဘူး"

ဖရီဒါက အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြောလိုက်သည်။

"သူ တစ်နေရာရာမှာ ပုန်းနေလိမ့်မယ်နဲ့တူတယ်။ သူ့ကိုကြည့်ရတာ သူက ဘာမဆိုလုပ်မယ့်ပုံမျိုးပဲ"

"ဒီလိုလုပ်မယ့်ပုံမျိုးတော့ မရှိပါဘူး"

သူမက သူ့ရင်ဘတ်ကို ခပ်နာနာကလေးဖိရင်း ပြောသည်။ ထို့နောက် သူမက ရုတ်တရက် ရယ်မောလိုက်ရင်း စားပွဲအောက်သို့ ငုံ့လိုက်ကာ

"ဒီအောက်မှာများ သူ ပုန်းနေမလားမသိဘူး"

သူမက သူ့ကို ခပ်ဖွဖွကလေးနင်းလိုက်ပြီး ကိုယ်ကို ပြန်မတ်ကာ

"မရှိဘူး၊ သူ ဒီမှာမရှိဘူး"

"သူသွားပြီဆိုတာ သေသေချာချာမသိရတဲ့အတွက် ငါ့စိတ်ထဲမှာထင့်နေတယ်။ ဟာကလမ်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ ဒီဆိုင်ရဲ့စည်းကမ်းကြောင့်ပဲ။ ဒီစည်းကမ်းကို ငါ လိုက်နာရသလို ဖရော်လင်း ဖရီဒါလည်း လိုက်နာရမယ်။ ကောင်းပြီ၊ ယမကာအခန်းကို မင်း တာဝန်ယူမယ်ဆိုရင် ငါ ကျန်တဲ့အခန်းတွေမှာ လိုက်ရှာလိုက်မယ်။ ကောင်းသော

mgyoe.com

mgyoe.com

ညပါ။ ကောင်းကောင်းအိပ်ပါ"

အခန်းထဲမှ သူ သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဖရီဒါသည် မီးကို ပိတ်လိုက်ပြီး စားပွဲအောက်ရှိ ကေ၏ဘေးသို့ ရောက်လာသည်။

"အို... အချစ်ရယ်၊ အချစ်ရယ်"

သူမက တိုးဖွဖွကလေး ရွတ်ဆိုသည်။ သို့သော် ကေကို မထိပါ။ သူမက အချစ်ဇောမှာ မျောနေသည့်အတိုင်း ပက်လက်လှန်ပြီး အိပ်ကာ သူမ၏လက်များကို ဘေးဆန့်ထားလိုက်သည်။ သူမက ကြည်နူးနေသဖြင့် အချိန်ကို သတိမပြုမိတော့ဟန် ရှိသည်။ ထို့နောက် သူမက တစ်ခုခုပြောမည့်အလား၊ တေးသီချင်းကို ညည်းသည့်အလား သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ပြီးမှ ကေကို ကလေးငယ်တစ်ဦးပမာ ဆွဲယူလိုက်ပြီး

"ဒီမှာ အရမ်းကို ပူးကပ်နေတာပဲ"

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖက်လိုက်ကြသည်။ သူမ၏ကိုယ်ကလေးက ကေ၏လက်ထဲမှာ တရှိန်းရှိန်းဖြစ်နေသည်။ ကေက သူ့ကိုယ်သူ ပျောက်ဆုံးသွားသလို သို့မဟုတ် ထူးဆန်းသော နေရာတစ်ခုတွင် လှည့်လည်နေသလိုမျိုး ခံစားရသည်။

ကလမ်၏ အခန်းထဲမှ အမိန့်အာဏာနှင့် ခေါ်သံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ဖရီဒါ"

ဖရီဒါက ခေါက်ရိုးကျိုးနေသည့်အနေဖြင့် ဆတ်ခနဲ ခုန်ထလိုက်သည်။ နောက်မှ သူမ ဘယ်နေရာတွင်ရှိနေသည်ကို အမှတ်ရသွားပြီး

"ကျွန်မ မသွားဘူး။ ကျွန်မ သူ့ဆီ ဘယ်တော့မှ မသွားတော့ဘူး"

ကေက သူမ၏စကားကို ကန့်ကွက်ပြီး သူမအား ကလမ်ထံသို့သွားရန် ပြောချင်သည်။ ကပိုကရိုဖြစ်နေသော သူမ၏အင်္ကျီကို ကြယ်သီးများ တပ်ပေးသည်။ သို့သော် ပါးစပ်မှ သွားပါဟု ပြောမထွက်ပါ။ သူ၏လက်ထဲတွင် ဖရီဒါရှိနေသည်ကို ကြည်နူးနှစ်သက်နေသည်။ ဖရီဒါကိုလွှတ်လိုက်လျှင် သူ့မှာရှိသမျှအားလုံးကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရသလို ရှိချေသည်။

သူ၏အားပေးမှုကြောင့် သူမသည် အားမာန်ပြည့်သွားဟန်ဖြင့် တံခါးကို လက်သီးဆုပ်ဖြင့် ထုကာ အော်လိုက်သည်။

"ကျွန်မ မြေတိုင်းစာရေးနဲ့အတူ ရှိနေတယ်"

ယင်းအတွက် ကလမ် နှုတ်ဆိတ်သွားဟန်ရှိသည်။ သို့သော် ကေ ဒူးထောက်ကာ ထိုင်လိုက်ပြီး သူ့ပတ်ပတ်လည်ကိုငေးကြည့်နေမိသည်။ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ၊ သူ၏ ရည်မှန်းချက်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ၊ ဖရီဒါထံက သူ ဘာမျှော်လင့်နိုင်သလဲ။ သူမက ယခုအခါ အားလုံးကို သစ္စာဖောက်လိုက်ပြီ။ သူက သူ့ရည်မှန်းချက်ကို

mgyoe.com

mgyoe.com

ပျောက်ကွယ်ရမည့်အလား တစ်ညလုံး ဘီယာတောထဲမှာ နေခဲ့သည်။

"မင်း ဘာလုပ်တာလဲ၊ တို့နှစ်ယောက်လုံး ပျက်သုဉ်းပြီ"

ကေက သူ့ဘာသာသူ ပြောသလို ပြောလိုက်သည်။

"ဟင့်အင်း၊ ပျက်သုဉ်းရတာ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ့အတွက် ကျွန်မ အစ်ကို့ကို ရတယ်။ ဘာမှမစိုးရိမ်နဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်က ဘာဖြစ်လို့ ရယ်နေကြတာလဲ"

"ဘယ်သူတွေလဲ"

ကေ မေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

အရက်ကောင်တာပေါ်တွင် သူ၏လက်ထောက်နှစ်ယောက် ထိုင်နေကြသည်။ သူတို့သည် ညက အိပ်ရေးပျက်ထားသဖြင့် မျက်လုံးကြီးတွေ မို့မောက်နေသည်။ သို့သော် ရွှင်လန်းလျက်ရှိကြသည်။

"မင်းတို့ ဒီမှာ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ"

ကေ အော်လိုက်သည်။

"ဆရာ တည်းခိုခန်းကိုပြန်မလာလို့ ဆရာ့ကို ကျွန်တော်တို့ လိုက်ရှာကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗာနေဗက်အိမ်မှာ သွားရှာကြတယ်။ နောက်ဆုံး ဒီကိုရောက်လာကြတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ညလုံး ဒီမှာထိုင်နေကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့အဖြစ်က မလွယ်ဘူး"

"မင်းတို့ကို ငါ လိုချင်တာက နေ့ဘက်ပဲ။ ညဘက်မဟုတ်ဘူး။ သွားကြ"

"အခု နေ့ဘက်ပဲ"

သူတို့က နေရာမရွေ့ဘဲ ပြန်ပြောသည်။

အမှန်တကယ်ပင် နေ့ဖြစ်သည်။ ဝင်းဘက်ရှိ တံခါးများကို ဖွင့်ထားသည်။ လယ်သမားများ ဝင်လာကြသည်။ သူတို့နဲ့ အော်လဂါပါ ပါလာသည်။ ကေက အော်လဂါကို လုံးဝမေ့နေသည်။ သူမ၏ဆံပင်နှင့် အဝတ်အစားများက ကပိုကရို ဖြစ်နေကြသော်လည်း သူမက မနေ့ညကလိုပင် လန်းဆန်းလျက်ရှိသည်။ တံခါးဝသို့ ရောက်ရောက်ချင်းပင် သူမ၏မျက်လုံးများက ကေထံသို့ ရောက်လာသည်။

"အစ်ကို ညီမနဲ့အတူ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်မလိုက်တာလဲ။ ဒီသတ္တဝါမအတွက် ကြောင့်လား"

အော်လဂါက သူမ၏မှတ်ချက်ကို ထပ်တလဲလဲ ရွတ်ဆိုလျက်ရှိသည်။

ခဏတာမျှပျောက်သွားသော ဖရီဒါသည် အဝတ်ထုပ်တစ်ထုပ်နှင့် ပြန်ရောက်လာသည်။ အော်လဂါက စိတ်ထိခိုက်စွာနှင့် တစ်ဖက်သို့ ဖယ်ပေးသည်။

"ကျွန်မတို့ သွားလို့ရပြီ"

mgyoe.com

mgyoe.com

ဖရီဒါက ပြောလိုက်သည်။ သူမက တံတားနားက တည်းခိုခန်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဖရီဒါနှင့်အတူ ကေ လျှောက်သွားသည်။ လက်ထောက်နှစ်ယောက်နောက်မှ လိုက်သွားသည်။ လှည့်လည်ပွဲလေးတစ်ခုပမာ ဖြစ်သည်။

လယ်သမားတွေက ဖရီဒါကို စက်ဆုပ်ဟန်ပြကြသည်။ တစ်ယောက်က ဆိုလျှင် သူမကို တားသည့်အနေဖြင့် တုတ်ချောင်းတစ်ခုဖြင့် ကာထားသည်။ သူမက တုတ်ပေါ်ကနေ ခုန်ကျော်သွားသည်။

သူတို့တစ်တွေ နှင်းတောထဲသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ကေမှာ အသက်ရှုရချောင်သွားသည်။ လေဟာပြင်ထဲသို့ရောက်ရှိသွားကာ သွားရလာရသည်မှာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိသွားသည်။ သူတစ်ယောက်တည်းဆိုလျှင် သည့်ထက်ပင် နေလို့ထိုင်လို့ကောင်းပေလိမ့်မည်။

တည်းခိုခန်းသို့ရောက်သောအခါ ကေသည် သူ့အခန်းသို့ တန်းသွားပြီး ခုတင်ပေါ်တွင် လှဲချလိုက်သည်။ ဖရီဒါက ကေ၏ဘေး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် သူမအတွက် အိပ်ရာပြင်လိုက်သည်။ လက်ထောက်နှစ်ယောက်လည်း လိုက်ဝင်လာကြသည်။ မောင်းထုတ်လိုက်သောအခါတွင်လည်း သူတို့သည် ပြတင်းပေါက်မှနေပြီး ပြန်ဝင်လာကြသည်။ ကေသည် အထူးပင် ပင်ပန်းနေပြီဖြစ်၍ သူတို့ကို ထပ်ပြီး မောင်းမထုတ်နိုင်တော့ပါ။

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်၏မိန်းမသည် တကူးတကန့်ပင် ဖရီဒါကိုလာပြီး နှုတ်ဆက်သည်။ ဖရီဒါက သူမကို 'အမေ' ဟု ခေါ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်က အထူးပင် ခင်မင်ကြပုံရသည်။ အပြန်အလှန် နမ်းကြသည်။ အကြာကြီး ဖက်ထားကြသည်။

အေးချမ်းမှုနှင့် တိတ်ဆိတ်မှုသည် အခန်းထဲတွင် ခဏကလေးမျှသာဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ အိမ်ဖော်များသည် သူတို့၏ဖိနပ်ကြီးများဖြင့် အခေါက်ခေါက်ဝင်ရောက်လာကြသည်။ တစ်ခုခု ယူလာကြသည်။ တစ်ခုခု လာရှာကြသည်။ သူတို့လိုချင်တာရှိပြီဆိုလျှင် ကေ၏အောက်မှ အတင်းဆွဲထုတ်ကြသည်။

သူတို့က ဖရီဒါကိုသူတို့၏လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးအနေဖြင့် နှုတ်ဆက်ကြသည်။

ဤကဲ့သို့ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်လုပ်နေကြသော်လည်း ကေသည် ခုတင်ပေါ်တွင် တစ်နေ့လုံး နေသည်။ တစ်ညလုံးလည်း ဖြစ်သည်။ ဖရီဒါက သူ၏ ရုံးခန်းကလေးအဖြစ် ဖန်တီးပေးသည်။ နောက်တစ်နေ့မနက် သူ အိပ်ရာမှ ထသောအခါတွင်ကား သူအများကြီး လန်းဆန်းနေပြီဖြစ်သည်။ ထိုနေ့သည် ထိုရွာသို့ သူ ရောက်ရှိပြီး စတုတ္ထမြောက်နေ့ဖြစ်သည်။

၁

mgyoe.com

[၄]

ကေက ဖရီဒါနှင့် တီတီတာတာစကားတွေ ပြောချင်သည်။ လက်ထောက်နှစ်ယောက်က တွယ်ကပ်နေကြသဖြင့် မပြောရ။ ဖရီဒါကလည်း သူတို့နှင့် တစ်ချိန်လုံး ရယ်လားမောလား နောက်လားပြောင်လား ရှိနေသည်။ သူတို့က အခန်းထောင့်တစ်နေရာတွင် စကတ်ဟောင်းနှစ်ခု ခင်းပြီး ထိုင်နေကြသည်။ ယင်းကလည်း သူ့ကို အလေးပြုသည့် အနေဖြင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့က မြေတိုင်းစာရေးအား အနှောင့်အယှက်မပေးဖို့ ဖရီဒါကို တဖွဖွ သတိပေးနေကြသည်။ အခန်းထဲမှာ နေရာသိပ်မယူမိအောင်လည်း သတိထားနေကြသည်။ သူတို့က စကားတွေကောင်းနေကြသော်လည်း အခန်းထောင့်မှာ ပေကတ်ပြီး ထိုင်နေကြသည်။ အဝတ်ထုပ်ကြီးတစ်ခုလားဟု အောက်မေ့ရသည်။ နေ့ခင်းဘက် အတွေ့အကြုံအရ သူတို့သည် မျက်ခြည်မပြတ်စောင့်ကြည့်နေတတ်သူများ ဖြစ်ကြောင်းတော့ သိရှိပါသည်။ သူတို့မျက်လုံးတွေက သူ့ဆီသို့ အမြဲတမ်းရောက်နေကြသည်။ သူတို့ ကလေးတွေလို လက်ကို မှန်ပြောင်းသဏ္ဍာန်လုပ်ပြီး ကြည့်တတ်ကြသည်။ သူတို့၏မုတ်ဆိတ်မွေးတွေကို ပွတ်သပ်ရင်း အမှတ်မထင် လှမ်းကြည့်တတ်ကြသည်။ မည်သူက မုတ်ဆိတ်မွေး ပိုထူသည်၊ သို့မဟုတ် ပိုချွန်သည်ဟုလည်း ပြိုင်တတ်ကြသည်။ ဖရီဒါက ဒိုင်လူကြီး ဖြစ်သည်။ သူတို့တစ်တွေ၏ ရယ်စရာကောင်းသည့် အပြုအမူများကို ကေက အိပ်ရာပေါ်မှနေပြီး ဘာမှ အမှုမထားသလို ကြည့်နေသည်။

သူ အိပ်ရာမှ ထလိုက်သောအခါ သူ့အား ပြုစုရန် သူတို့အားလုံး ပြေးလာကြသည်။ သူက နေလို့သိပ်မကောင်းသေးသဖြင့် သူတို့၏ပြုစုမှုကို မငြင်းဆန်နိုင်ပါ။ သူက သူတို့အပေါ်မှာ မှီခိုနေရတုန်းပဲ ရှိသည်။ ယင်းအတွက် မကောင်းတဲ့ နောက်ဆက်

mgyoe.com

mgyoe.com

တွဲများ ရှိလာနိုင်သည်။ သို့သော် သူ မတတ်နိုင်ပါ။ ဖရီဒါ ဖျော်လာသော ကော်ဖီကို သောက်ရသည်မှာ မကောင်းပါ။ ဖရီဒါ မွှေးပေးသော မီးဖိုကို လှုံရသည်မှာ မကောင်းပါ။ လက်ထောက်နှစ်ယောက် သူ့အတွက် ဆက်တိုက် အောက်ဆင်းလိုက် တက်လိုက် လုပ်နေကြသည်မှာ မကောင်းပါ။ သူတို့က ရေနှင့် ဆပ်ပြာ ယူလာပေးသည်။ ဘီးနှင့် မှန် ယူလာပေးသည်။ သူက တိုးတိုးကလေး ရမ်သောက်ချင်သည်ဟုပြောလိုက်လျှင် သူတို့က ရမ် ယူလာပေးသည်မှာလည်း မကောင်းပါ။ သူတို့၏ပြုစုမှုအတွက် နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်များ ရှိလာနိုင်သည်။ သို့သော် မငြင်းဆန်နိုင်ပါ။ ကေက ယင်းကဲ့သို့မှာကြားရန် စောင့်ဆိုင်းရင်းကြားကပင် ပြောလိုက်သည်။

"မင်းတို့နှစ်ယောက် သွားကြတော့။ လောလောဆယ်မှာ မင်းတို့ကို ငါ မလိုဘူး။ ငါ ဖရော်လင်း ဖရီဒါနဲ့ ပြောစရာတွေရှိတယ်"

သူတို့၏မျက်နှာပေါ်တွင် ဆန့်ကျင်သည့် အရိပ်အယောင်များ မပေါ်သည့်တိုင်အောင် သူက ချွေးသိပ်သည့်အနေဖြင့်

"နောက်ပိုင်းကျမှ ငါတို့သုံးယောက် ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌကြီးကို သွားတွေ့ကြမယ်။ အဲဒီတော့ အောက်ထပ် ယမကာခန်းကနေ ငါ့ကို စောင့်နေကြ"

သူ့စကားကို သူတို့ နားထောင်ကြသည်။ သို့သော် မသွားခင် သူတို့က ပြောကြသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ဒီကနေလည်း စောင့်နိုင်ပါတယ်"

"ငါသိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ ဒီကနေ စောင့်နေတာကို ငါ မကြိုက်ဘူး"

လက်ထောက်နှစ်ယောက် ထွက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဖရီဒါက သူ့ပေါင်ပေါ် လာထိုင်သည်။ သူ ကသိကအောက်ဖြစ်သွားသော်လည်း သဘောကျ ကျေနပ်သည်။

"လက်ထောက်တွေကို အချစ် ဘာဖြစ်လို့မောင်းထုတ်ရတာလဲ။ ညီမတို့အနေနဲ့ သူတို့ကို ဘာမှလျှို့ဝှက်စရာမရှိဘူး။ ပြီးတော့ သူတို့က မိတ်ဆွေကောင်းတွေပဲ"

"မိတ်ဆွေကောင်းတွေ၊ ဟုတ်လား။ သူတို့က အစ်ကို့ကို အမြဲတမ်း ချောင်းကြည့်နေကြတာပဲ။ ဒါ စိတ်ပျက်စရာပဲ"

"အချစ် ဘာကိုဆိုလိုတယ်ဆိုတာ ညီမ သိပါတယ်"

သူမက သူ၏လည်ပင်းကို သိုင်းဖက်လိုက်ပြီး တစ်ခုခုပြောရန်ကြိုးစားသည်။ သို့သော် ပြောသည့်အဆင့်သို့ မရောက်ပါ။ သူတို့၏ကုလားထိုင်များသည် ခုတင်နှင့် နီးလွန်းနေသဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ခုတင်ပေါ်သို့ လိမ့်ကျသွားကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် အိမ်ဖော်များ ဝင်လာကြသည်။

"ကြည့်စမ်း၊ သူတို့ ဘယ်လိုအိပ်နေကြတာလဲ"

mgyoe.com

တစ်ယောက်က စာနာထောက်ထားစွာဖြင့် စောင်ခြုံပေးလိုက်သည်။

အတန်ကြာသောအခါ ကေသည် စောင်ခြုံထဲမှ ထွက်လိုက်ပြီး ဘေးဘီကို ကြည့်သည်။ လက်ထောက်နှစ်ယောက်တို့ အခန်းထောင့်တွင် ရှိနေကြသည်။ ကေ မအံ့ဩပါ။ သို့သော် သူတို့အပြင် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်၏မိန်းမ အဘွားကြီး ရှိနေသည်။ သူမက ခုတင်အနီးမှာ ထိုင်ပြီး သားမွေးထိုးနေသည်။

"ကျုပ် ဒီနေရာမှာရှိနေတာ ကြာလှပြီ"

အဘွားကြီးက ပြောသည်။ သူမ၏အသံက မနှစ်မြို့ဖွယ်ရှိသည်။ ကေ က သူမရောက်ရှိနေသည်ကို မကြိုက်ပါ။ ထို့ကြောင့် သူက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ထထိုင်သည်။ ဖရီဒါလည်း ထထိုင်သည်။ ကေက အဘွားကြီး၏ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်။

"အဒေါ်ကြီး ကျွန်တော့်ကို ပြောစရာရှိရင် ကျွန်တော် ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌနဲ့တွေ့ပြီး ပြန်လာတဲ့အထိ မစောင့်နိုင်ဘူးလား။ ကျွန်တော် သူနဲ့ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ရှိလို့ပါ"

"ကျုပ်ကိစ္စက အရေးကြီးပါတယ် လူကြီးမင်း။ ဆရာ့ရဲ့အခြားကိစ္စက အလုပ်ကိစ္စပဲဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ကျုပ်ကိစ္စက သက်ရှိလူတစ်ယောက်နဲ့ ဆိုင်ပါတယ်။ ဖရီဒါနဲ့ ဆိုင်ပါတယ်"

"အို ဟုတ်လား။ ဒါဆိုရင် အဒေါ်ကြီးပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စက ကျွန်တော်တို့အချင်းချင်း ဖြေရှင်းရမှာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဖရီဒါကို ကျုပ် ချစ်လို့ပဲ။ ဖရီဒါကို ကျုပ် အလေးထားလို့ပဲ"

အဘွားကြီးက ဖရီဒါ၏ခေါင်းကို သူမဘက်သို့ ဆွဲယူလိုက်သည်။

"ဖရီဒါက အဒေါ်ကြီးကို ဒါလောက်ယုံကြည်လေးစားမှုရှိတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ကလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ဖရီဒါက စောစောက ပြောတယ်။ ကျွန်တော့် လက်ထောက်တွေဟာ မိတ်ဆွေကောင်းတွေတဲ့။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးဟာ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းတွေပါပဲ။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် ပြောပါ့မယ်။ ဖရီဒါနဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် အကောင်းဆုံးကတော့ လက်ထပ်ကြဖို့ပါပဲ။ မြန်နိုင်သမျှ မြန်လေ ကောင်းလေပါပဲ။ ဖရီဒါဟာ ကျွန်တော့်အတွက် အများကြီး နစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။ ဟာရင်ဟော့ တည်းခို ခန်းက အလုပ် ဆုံးရှုံးခဲ့တယ်။ ဟာကလမ်နဲ့ ဆက်ဆံရေး ပျက်ပြားခဲ့ရတယ်။ ဒါတွေ အတွက် ကျွန်တော် ဘယ်လိုပေးဆပ်လို့မှ ကုန်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး"

ဖရီဒါ ခေါင်းမော့လိုက်သည်။ သူမ၏မျက်လုံးတွင် မျက်ရည်များ ရွှဲစိုနေသည်။ အောင်မြင်ခြင်းအစအန တစ်စက်ကလေးမှ မတွေ့ရပါ။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မကို တခြားလူတွေကနေ ခွဲထုတ်ပြီး ပြောရတာလဲ"

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဘာပြောတယ်"

ကေနှင့် အဘွားကြီး ပြိုင်တူမေးလိုက်သည်။

"သူ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားတယ်။ စိတ်ထိခိုက်စရာတွေနဲ့ သိပ်ပြီး ဝမ်းသာစရာတွေ ပေါင်းပြီး တုန်လှုပ်သွားတာပဲ"

အဘွားကြီးက ပြောလိုက်သည်။

ဖရီဒါက အဘွားကြီး၏စကားကို ထောက်ခံသည့်အနေဖြင့် ကေကို တအား သိုင်းဖက်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ကေကို အငမ်းမရ နမ်းနေသည်။ အခန်းထဲမှာ အခြား ဘယ်သူမှ မရှိတဲ့အတိုင်းပင်။

ပြီးတော့ သူမ ငိုရှိုက်သည်။ ကေကို ဖက်ထားဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ကေ၏ ရှေ့တွင် ဒူးထောက်ပြီး ကျသွားသည်။ ကေက ဖရီဒါ၏ဆံပင်များကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ယုယစွာ ပွတ်သပ်ရင်း အဘွားကြီးကို မေးလိုက်သည်။

"အဒေါ်ကြီး မကန့်ကွက်ဘူးမဟုတ်လား"

"လူကြီးမင်းက ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ"

အဘွားကြီးမှာလည်း မျက်ရည်တွေ စီးကျနေသည်။ သူမက အနည်းငယ် ပန်းလျနေပုံရသည်။ အသက်ကို ကြိုးစားပြီး ရှူနေရသည်။ သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် သူမက အားယူပြီး ပြောလိုက်သည်။

"လောလောဆယ်မှာ ပြဿနာက တစ်ခုပဲရှိတယ်။ ဆရာက ဖရီဒါကို ဘာ အာမခံချက် ပေးမလဲ။ ဆရာ့ကို ကျုပ် လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာက ဒီမှာ သူစိမ်းတစ်ယောက်ပဲ။ ဆရာ့အကြောင်းကို ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး။ ဆရာ့ရဲ့မိသားစု အခြေအနေကို ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး။ အဲဒီတော့ အာမခံချက်တစ်ခုတော့ လိုအပ် ပါတယ်။ ဆရာ သဘောပေါက်ပါလိမ့်မယ်။ ဆရာကိုယ်တိုင်လည်း ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဆရာ့ကြောင့် ဖရီဒါမှာ အများကြီး နစ်နာခဲ့ရတယ်လို့"

"ဟုတ်ပြီ၊ အာမခံချက် ရှိရမှာပေါ့" ကေက ပြောလိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့ အဲဒါ တွေကို နိုတြီရှေ့နေတစ်ယောက်ရှေ့မှာ ပြောမှကောင်းမယ်။ ပြီးတော့ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ မြို့စားကြီးရဲ့အရာရှိတွေလည်း ရှိနေရင် ကောင်းမယ်။ နောက်ပြီးတော့ လက်မထပ်ခင်မှာ ကျွန်တော် လုပ်စရာတစ်ခုရှိတယ်။ ကလမ်နဲ့ ကျွန်တော် စကားပြောရမယ်"

"ဒါ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘယ်လိုစိတ်ကူးလဲ"

ဖရီဒါက ပြောလိုက်သည်။ ကိုယ်ကို အနည်းငယ် ဆန့်လိုက်ပြီး ကေကို ဖိကပ်ထားလိုက်သည်။

"ဒါက လုပ်ကိုလုပ်ရမယ်။ အစ်ကို့အနေနဲ့ မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင် ညီမ လုပ်ရမယ်"

mgyoe.com

"ညီမ မလုပ်နိုင်ဘူး။ ညီမ မလုပ်နိုင်ဘူး။ ကလမ်က အစ်ကို့ကို ဘယ်တော့မှ စကားပြောမှာမဟုတ်ဘူး။ အစ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒါမျိုး စဉ်းစားမိတာလဲ"

"သူက ညီမကို စကားမပြောဘူးလား"

"ညီမကိုလည်း ပြောမှာမဟုတ်ဘူး။ အစ်ကို့ကိုလည်း မပြောဘူး။ ဒါ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စပဲ"

ထို့နောက် သူမက အဘွားကြီးဘက်သို့လှည့်လျက်

"သူ ဘာတွေပြောနေတာလဲ အမေ"

"ဆရာက လူထူးလူဆန်းတစ်ယောက်ပဲ"

တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်မကြီးက ပြောလိုက်သည်။ သူမ၏ကိုယ်ခန္ဓာကြီးက အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်သည်။ သူမက ကိုယ်ကို ပိုဆန့်လိုက်ပြီး ခြေထောက်များကို ကားထားသည်။ သူမ၏ ရောမဒူးခေါင်းကြီးများက ပါးလွှာသော စကတ်အောက်မှ ထိုးထွက်နေသည်။

"ဆရာက မဖြစ်နိုင်တာကို ပြောနေတာပဲ"

"ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ"

"အဲဒါကို ပြောမလို့ပဲ။ ကျုပ်က ရဲတိုက်ကြီးက မဟုတ်ဘူး။ သာမန် မိန်းမ တစ်ယောက်ပဲဖြစ်တယ်။ အဆင့်အနိမ့်ဆုံး တည်းခိုခန်းမတစ်ခုရဲ့ (အဆင့်အနိမ့်ဆုံးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါနဲ့ သိပ်မကွာခြားလှပါဘူး) ပိုင်ရှင်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်စကားကို ဆရာ သိပ်အလေးမထားတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ကျုပ်မျက်လုံးတွေ ဖွင့်ထားတာဖြစ်လို့ ကျုပ်က လူပေါင်းစုံနဲ့ တွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီတည်းခိုခန်းရဲ့ တာဝန်တစ်ခုလုံးကို ကျုပ် ထမ်းဆောင်ခဲ့ရတယ်။ မာတင်က တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင် မဟုတ်ပါဘူး။ သူဟာ လူကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်ပေမဲ့ တာဝန်ဆိုတာကို မသိဘူး။ ဉပမာပြရရင် သူ့ရဲ့ပေါ့ဆမှုကြောင့် ဆရာလေးဟာ ဒီရွာမှာ ရှိနေရတာပဲ။ ဒီခုတင်ပေါ်မှာ အခုလို အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်နေနိုင်တာပဲ"

"ဘာ"

ကေ မေးလိုက်သည်။ စိတ်မဝင်စားဘဲဖြစ်နေရာမှ ရုတ်တရက် နိုးကြားလာသလိုမျိုးဖြစ်သည်။ စိတ်ဝင်စားသွားဟန်ထက် ဒေါသဖြစ်သွားဟန်ရှိသည်။

"သူ့ရဲ့ပေါ့ဆမှုကြောင့် ဆရာ အခုလို တွေးထင်နိုင်တာပဲ"

သူက ကေကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောသည်။ ဖရီဒါက သူမကို မပြောရန် တားသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"မပြောလို့မဖြစ်ဘူး"

သူမက ချာခနဲ တစ်ကိုယ်လုံး လှည့်လိုက်ပြီး ပြောသည်။

"မြေတိုင်းစာရေးကြီးက ကျုပ်ကို မေးခွန်းတစ်ခုမေးတယ်။ အဲဒါကို ကျုပ်က ဖြေရမယ်။ တို့နားလည်ထားတဲ့အချက်ကို သူ နားလည်သွားအောင် တခြားနည်းလမ်း မရှိဘူး။ ဟာကလမ်က သူ့ကို ဘယ်တော့မှ စကားပြောမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်တော့မှ စကားပြောနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်စကားကို နားထောင်ပါ။ ဟာကလမ်က ရဲတိုက်ကြီးက လူကြီးမင်းတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီရဲတိုက်ကြီးမှာ သူ ဘယ်အဆင့်ရှိတာ ထားတော့။ ရဲတိုက်ကြီးက လူကြီးမင်းတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာနဲ့တင် သူဟာ အဆင့်မြင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဆိုတာ လုံလောက်နေပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဆရာက ဘယ်သူလဲ။ ဆရာက ရဲတိုက်ကြီးက မဟုတ်ဘူး။ ရွာထဲကလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်ကမှ မဟုတ်ဘူး။ ဆရာက သူစိမ်းတစ်ယောက်ပဲ။ ဆရာက အလိုမရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ နေရာတိုင်းမှာ ပြဿနာတွေ ဖော်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ အိမ်ဖော်တွေရဲ့အခန်းမှာနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ ရည်ရွယ်ချက်တွေ မှေးမှိန်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ တို့ရဲ့အချစ်ကလေး ဖရီဒါကို ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ။ ဒါတွေအားလုံးဟာ ဆရာ့ကို အပြစ်ပြောနေတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်ဟာ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်းမြင်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ ဆရာ ဘာကိုဆိုလိုချင်သလဲဆိုတာကို ကျုပ်စဉ်းစားတယ်။ ကလမ်လို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က ဆရာနဲ့ စကားပြောရမယ်။ ဆရာ့ကို ဖရီဒါက ချောင်းကြည့်ခွင့်ပေးတာကို ကျုပ် နားမလည်ဘူး။ ဒီမှာ သူဟာ ဆရာ့ကြောင့် ပျက်စီးတာပဲ။ ပြောစမ်းပါဦး၊ ဆရာက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကလမ်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ချင်တာလဲ။ ဆရာက တွေ့နိုင်တယ်လို့ ယူဆထားလို့ပဲ။ ဆရာ သူနဲ့ မတွေ့နိုင်ပါဘူး။ ဒါကိုပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်လည်း မတွေ့နိုင်ပါဘူး။ ကလမ်က ရွာထဲက ဘယ်သူနဲ့မှ စကား မပြောပါဘူး။ ဖရီဒါတစ်ယောက်ကပဲ ထူးခြားချက်ရှိတယ်။ ဒီထူးခြားချက်အတွက် ကျုပ် ဂုဏ်ယူပါတယ်။ ဖရီဒါရဲ့နာမည်ကိုတောင် သူ အော်ခေါ်တယ်။ ဖရီဒါပဲ သူနဲ့ စကားပြောနိုင်တယ်။ ချောင်းကြည့်ပေါက်ကို အသုံးပြုနိုင်တယ်။ ဖရီဒါဟာ တစ်ချိန်က သူနဲ့ ငြိစွန်းခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုဆိုရင် ဖရီဒါလည်း သူ့ရှေ့ကို ဝင်လို့မရတော့ဘူး။ သူ့ဆီက ထွက်ခဲ့လို့ပဲ။ ကျုပ် တစ်ခုပဲ နားမလည်နိုင်တာကတော့ တစ်ချိန်က ကလမ်ရဲ့ အပျော်မယားဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဖရီဒါဟာ ဘာဖြစ်လို့များ ဆရာရဲ့လက်ထဲကို ရောက်ရတာလဲ"

"ဒါဟာ မှတ်သားလောက်စရာပဲပေါ့"

ကေက ပြောလိုက်ပြီး ဖရီဒါကို သူ့ရင်ခွင်ထဲသို့ ဆွဲယူလိုက်သည်။ သူမကလည်း ခေါင်းကလေးကို ငုံ့ပြီး တိုးဝင်သည်။ ကေ ဆက်ပြောသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

"ဒါဟာ တချို့နေရာတွေမှာ အဒေါ်ကြီးရဲ့အမြင်တွေ မှားနေတယ်ဆိုတာကို ပြတာပဲ။ ကျွန်တော်ဟာ ကလမ်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်စရာ မဟုတ်ဘူးလို့ အဒေါ်ကြီးပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအချက်က ကျွန်တော့်ကို မတားနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဟာ တံခါးတစ်ချပ်မခြားမိ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့နိုင်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကို 'ဟာရင်ဟော့' တည်းခိုခန်းမှာ သွားတွေ့နိုင်ပါတယ်"

"ဒါ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကလမ်ကို ဆရာ ဘာဖြစ်လို့တွေ့ချင်တာလဲ"

"ဖရီဒါအကြောင်း ပြောမလို့ပေါ့"

"ဖရီဒါအကြောင်း ဟုတ်လား"

အဘွားကြီး သံယောင်လိုက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဖရီဒါဘက်သို့လှည့်ကာ

"ဖရီဒါ ကြားလား။ နင့်အကြောင်းကိုပြောချင်လို့ ကလမ်ကို တွေ့ချင်တာတဲ့"

"ဒီကိစ္စကို ဖရီဒါ ဘယ်လိုသဘောရသလဲ။ ဖရီဒါကိုယ်တိုင် ပြောစမ်းပါ"

ကေက မေးလိုက်သည်။

သူမက အဝေးဆီသို့ ရီမှျော်နေသည်။ သူမ၏ပါးပြင်ကို ကေ၏ရင်အုပ်တွင် ကပ်ထားသည်။

"အမေပြောတာ မှန်တယ်။ ကလမ်ဟာ ညီမနဲ့ ဘာမှပတ်သက်စရာ မရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ အစ်ကို့ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုပြဿနာမျိုးက သူ့ကို အနှောင့်အယှက်မဖြစ်ပါဘူး။ နောက်တစ်မျိုး တွေးမိတာကတော့ ညီမတို့ နှစ်ယောက် အရက်ကောင်တာအောက်မှာ တွေ့ခဲ့ကြရတာဟာ သူ့လက်ရာပဲ။ အဲဒီ အချိန်တွေအတွက် ညီမတို့ကို အပြစ်တင်ဖို့ မလိုပါဘူး။ ဂုဏ်ပြုဖို့ပဲ လိုပါတယ်"

ဖရီဒါ၏စကားလုံးများ ချိုမြိန်လှသည်။ ယင်းချိုမြိန်မှုများ သူ့ရင်တွင်းသို့ စိမ့်ဝင်သွားစေရန် ကေက သူ့မျက်လုံးများကို တစ်ခဏ နှစ်ခဏမျှ မှိတ်ထားလိုက်သည်။

ထို့နောက်

"ဒါဆိုရင် ကလမ်နဲ့တွေ့ဆုံရေးကို နောက်ဆုတ်ဖို့အခြေအနေ ပိုနည်းသွားတာပေါ့"

"ဘုရား ဘုရား၊ လူကြီးမင်းက ကျွန်မယောက်ျားလိုပဲ အင်မတန် ကလေးဆန်ပြီး ခေါင်းမာတာပဲ။ ဆရာက ရွာမှာ သုံးလေးရက်ပဲ နေရသေးတယ်။ ဒီမှာ တစ်သက်လုံးနေလာတဲ့လူတွေထက် ပိုပြီးသိတယ်လို့ထင်နေတယ်။ ကျုပ်လိုအဘွားကြီး တစ်ယောက်ထက် ပိုသိတယ်လို့ ထင်နေတယ်။ ဟာရင်ဟော့တည်းခိုခန်းမှာ အများကြီး ကြားခဲ့ မြင်ခဲ့ရတဲ့ ဖရီဒါထက် ပိုသိတယ်လို့ ထင်နေတယ်။ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ တစ်ခုခုဟာ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ကျုပ် မငြင်းပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘူးခါပြီး သူများပေးတဲ့

mgyoe.com

mgyee.com

အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်းတွေကို ငြင်းဆန်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်အဖို့တော့ ဘာမှ ဖြစ်မလာနိုင်ပါဘူး။ ကျုပ်က ဆရာ့အတွက် ပူပန်နေတယ်လို့များ ထင်နေသလား။ ဆရာဘာသာ ဆရာဆိုရင် ကျုပ်အနေနဲ့ ဘာမှထည့်တွက်နေစရာမရှိပါဘူး။ ကျုပ် ယောက်ျားကို ကျုပ်ပြောတဲ့ စကားတစ်ခွန်းလည်း ရှိပါတယ်။ 'သူနဲ့ပတ်သက်လာရင် ရှင် ဝေးဝေးရှောင်ပါ' လို့။ ဖရီဒါသာ ဆရာနဲ့ပတ်သက်မနေရင် ကျုပ်လည်း ဒီအတိုင်း လုပ်မှာပဲ။ ဖရီဒါကို ဆရာ ကျေးဇူးတင်ထိုက်တယ်။ ဆရာကြိုက်သည်ဖြစ်စေ မကြိုက် သည်ဖြစ်စေ ဖရီဒါကြောင့်သာ ကျုပ် ဆရာ့ကို သတိပြုမိနေတာပဲ။ နောက်ပြီးတော့ ကျုပ်ကို ဆရာ ပစ်ပယ်လို့မရဘူး။ ဖရီဒါကလေးကို စောင့်မ ကြည့်ရှုနေတဲ့လူ ကျုပ် တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။ ဖရီဒါပြောတာ မှန်ကောင်း မှန်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါတွေအားလုံး အခုလိုဖြစ်တာဟာ ကလမ်ရဲ့ အလိုဆန္ဒအရပဲဆိုတာ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က ကလမ်နဲ့ ဘာမှပတ်သက်စရာအကြောင်းမရှိဘူး။ ဆရာက ဒီမှာနေနေပြီး ဖရီဒါကိုလည်း ခေါ်ထားတယ်။ ကျုပ်ပြောစရာရှိတဲ့စကားကိုတော့ ပြောရလိမ့်မယ်။ လူကြီးမင်းအနေနဲ့ ရွာထဲ တစ်နေရာရာမှာနေဖို့ နေရာရှာထားပါ။ ဒီကနေ လူကြီးမင်းကို ကျုပ် မောင်း ထုတ်လိုက်ရင် နေဖို့အတွက်ပါ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အဒေါ်ကြီးစကားက ပွင့်လင်းပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျုပ်ရဲ့အနေအထားက မရေရာဘူးလား။ ဖရီဒါရဲ့အနေအထားကရော ဒီအတိုင်းပဲလား"

"ဟင့်အင်း၊ ဖရီဒါရဲ့အနေအထားက လူကြီးမင်းနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ ဖရီဒါက ဒီအိမ်နဲ့ဆိုင်တယ်။ သူ့အနေအထားက မရေရာဘူးလို့ ဘယ်သူကမှ မပြောနိုင်ဘူး"

"ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ၊ ကျုပ်အနေအထားက မရေရာဘူးပေါ့။ အဒေါ်ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေမှာလည်း မှန်သင့်သလောက်မှန်တာတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လုံးဝကြီးတော့ မမှန်ဘူး။ ဥပမာပြောရရင် ကျုပ်လိုချင်ရင် အခန်းကောင်းကောင်းတစ်ခုကို ကျုပ် ရနိုင်ပါတယ်"

ကေက ပြောလိုက်သည်။

"ဘယ်မှာလဲ၊ ဘယ်မှာလဲ"

အဒေါ်ကြီးနဲ့ ဖရီဒါတို့ ပြိုင်တူမေးလိုက်ကြသည်။

"ဗာနေဗက်အိမ်မှာ"

"အလကားလူ" အဒေါ်ကြီးက အော်လိုက်သည်။ "ဗာနေဗက်အိမ်မှာတဲ့လား။ မင်းတို့ ကြားကြသလား" သူမက အခန်းထောင့်ဆီသို့ ကြည့်လိုက်သည်။ လက်ထောက် နှစ်ယောက်က ထိုနေရာတွင် မရှိကြတော့။ သူတို့က သူမ၏နောက်တွင် လက်ချင်း ချိတ်ပြီး ရပ်နေကြသည်။ သူမက အကူအညီလိုသည့်အနေဖြင့် လက်ထောက်တစ်

mgyee.com

mgyoe.com

ယောက်၏လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး "သူ ဗာနေဗက်တို့အိမ်မှာ သွားပြီး အကြည် ဆိုက်နေတယ်ဆိုတာ မင်းတို့ ကြားကြသလား။ အို ဟုတ်ပါတယ်၊ သူ အဲဒီမှာ အိပ်စရာ တစ်နေရာ ရတယ်။ သူက ဟာရင်ဟော့ကို မသွားဘဲ အဲဒီမှာ တစ်ညလုံးနေခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့နှစ်ယောက်က ဘယ်သွားနေကြသလဲ"

"မဒမ်ခင်ဗျား" လက်ထောက်နှစ်ယောက် ဖြေချိန်မရခင်မှာပင် ကေက ပြောလိုက်သည်။ "သူတို့က ကျွန်တော့်ရဲ့လက်ထောက်တွေပါ။ ဒါပေမဲ့ အဒေါ်ကြီးက ကိုယ့်ရဲ့လက်ထောက်တွေအဖြစ်နဲ့၊ ပြီးတော့ ကိုယ်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရတဲ့ လူတွေ အဖြစ်နဲ့ ဆက်ဆံနေတယ်။ ကျွန်တော်က ဘယ်ကိစ္စမှာမဆို အဒေါ်ကြီးနဲ့ ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့စွာ ငြင်းခုံချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့လက်ထောက်တွေနဲ့ ပတ်သက် လို့တော့မဟုတ်ဘူး။ ဒါက ထင်ရှားတဲ့ကိစ္စတစ်ရပ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော့် လက်ထောက်တွေနဲ့ စကားမပြောဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်။ ကျွန်တော့်တောင်းပန်ချက် အတိုင်း မဖြစ်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော့်လက်ထောက်တွေကို ဘာမှပြန်မပြောပြဖို့ ပိတ်ပင် ရပါလိမ့်မယ်"

"ဒါဆိုရင် ကျုပ်ကိုကော ယူကြီးမင်းနဲ့ စကားပြောခွင့် မပြုဘူးလား"

အဒေါ်ကြီးက ပြောလိုက်ရာ သုံးယောက်စလုံး ရယ်မောကြသည်။ အဒေါ် ကြီးက သရော်လှောင်ပြောင်သည့်အနေဖြင့် ဖြစ်သည်။ လက်ထောက်နှစ်ယောက် ထုံးစံအတိုင်း တာဝန်မရှိသည့်အနေဖြင့် ဖြစ်သည်။

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့။ ညီမတို့ ဘာဖြစ်လို့ မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေကြရသလဲဆိုတာ အစ်ကို ကြိုးစားပြီး နားလည်ပေးပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အခုလိုဖြစ်ကြရတာ အားလုံးဟာ ဗာနေဗက်မိသားစုကြောင့်ပဲ။ ညီမတို့ဟာ အခု သူတို့နဲ့ အပြန်အလှန် ပတ်သက်နေကြတယ်။ အစ်ကို့ကို ယမကာခန်းထဲမှာ ပထမဆုံး ညီမမြင်လိုက်ရတော့ အစ်ကိုနဲ့ အော်လဂါ လက်ချင်းတွဲပြီး ဝင်လာကြတယ်။ အင်း... ညီမက အစ်ကို့ အကြောင်း နည်းနည်းပါးပါးသိထားပေမဲ့ ညီမက အစ်ကို့ကို ဘာသိဘာသာပဲ နေခဲ့တယ်။ အစ်ကို့ကိုတင်မကပါဘူး၊ အားလုံး အားလုံးကိုပဲ ဘာသိဘာသာပဲ အမှု မထားဘဲ နေခဲ့တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဲဒီအချိန်က ညီမဟာ ကိစ္စတော်တော် များများကို မကျေမနပ်ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ စိတ်ထဲမှာ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ ဥပမာပြောရရင် ယမကာအခန်းထဲက ဖောက်သည်တစ်ယောက်က ညီမကို စော်ကား ခဲ့ရင်ပေါ့။ သူတို့က ညီမနောက်ကိုပဲ လိုက်နေကြတယ်။ သူတို့ဟာ ကလမ်လို လူစား မျိုးတွေဆိုတာလည်း အစ်ကို တွေ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ထက်ဆိုးတဲ့လူတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ကလမ်ရဲ့တပည့်တွေက အဆိုးဆုံးတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့

mgyoe.com

mgyoe.com

သူတို့အထဲက တစ်ယောက်ယောက် စော်ကားခဲ့ရင် ညီမ ဘာဖြစ်သွားမလဲ။ ဒီကိစ္စကို ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက ဖြစ်ခဲ့တာလို့ ညီမ သဘောထားလိုက်တယ်။ ဒါမှ မဟုတ် ဒါဟာ အခြားတစ်ယောက်မှာဖြစ်တာလို့ ယူဆလိုက်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် သူများ ပြောတာ ကြားရတာလောက်ပဲလို့ သဘောထားလိုက်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဒါကို ညီမ မေ့ပစ်လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုလိုဖြစ်ရတာကို ညီမ ပြောမပြတတ်ဘူး။ အခုအချိန်မှာ ညီမ မစဉ်းစားတတ်ဘူး။ ကလမ်ကို ဆုံးရှုံးရတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ အားလုံးဟာ ပြောင်းလဲ သွားတယ်"

ဖရီဒါက စကားကို ပြောနေရင်းမှ တိခနဲ ရပ်လိုက်သည်။ ညှိုးငယ်စွာနှင့် ခေါင်းကို နှိမ့်ချလိုက်သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို သူမ၏ရင်ခွင်မှာ ပိုက်ထားလိုက်သည်။

"ဆရာတွေ့တယ်မဟုတ်လား" အဒေါ်ကြီးက ပြောလိုက်သည်။ သူမက သူမကိုယ်တိုင်အနေဖြင့် ပြောသလိုမဟုတ်ဘဲ ဖရီဒါစကားကို ငှားပြီး ပြောသလိုမျိုး ဖြစ်သည်။ သူမက ရှေ့ကို တိုးလာသည်။ ဖရီဒါနှင့်ကပ်ပြီး ထိုင်လိုက်သည်။ "ဆရာ တွေ့တယ်မဟုတ်လား။ ဆရာလုပ်ခဲ့တာတွေနဲ့ ဆရာ့တပည့်တွေ လုပ်တာကြောင့် အကျိုးတရားတွေ ရရှိနိုင်တယ်။ ဆရာဟာ ဖရီဒါကို သူ့ဘဝရဲ့ မပျော်ရွှင်မှုအခြေအနေ ကနေ ဆွဲယူခဲ့တယ်။ ဆရာနဲ့ အော်လဂါ လက်ချင်းချိတ်ထားတာကို မကြည့်နိုင်တဲ့ သူ့ရဲ့အခြေအနေကနေ အမြတ်ထုတ်ခဲ့တယ်။ ဗာနေဗက်မိသားစုထံ ဆရာရောက်သွား တာကို သူ မကြည့်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ဆရာ့ကို အဲဒီဘဝကနေ ကယ်တင်ခဲ့တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ အနစ်နာခံခဲ့တယ်။ အခုတော့ ဒါတွေအားလုံး ပြီးခဲ့ပြီ။ ဖရီဒါဟာ ဆရာ့ပေါင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေရဖို့အတွက် သူ့မှာရှိတာတွေအားလုံးကို ပေးခဲ့ရပြီး ဆရာဟာ ဗာနေဗက်တို့ အိမ်မှာ အိပ်ခဲ့ရတဲ့ နိုင်ဖဲကိုကိုင်ပြီး ကစားနေတာပဲ။ ကျုပ်ကို မှီခိုအားထားနေစရာ မလိုတော့ဘူးဆိုတာကို ပြခဲ့တယ်။ ဆရာဟာ အဲဒီအိမ်မှာအိပ်ခဲ့ရတဲ့အတွက် ကျုပ်ဆီမှာ ဘာမှမှီခိုအားထားစရာ မလိုတော့ဘူး"

"ဗာနေဗက်မိသားစုအနေနဲ့ ဘယ်လိုဒုစရိုက်မျိုး ကျူးလွန်ထားသလဲဆိုတာ ကျုပ် မသိဘူး" ကေက ဖရီဒါကို အသာအယာဆွဲထူရင်း ပြောလိုက်သည်။ သူမက အသက်မရှိသူတစ်ဦးလို ပျော့ကျသွားသည်။ ကေက ဖရီဒါကို ခုတင်ပေါ်တွင် အသာ အယာ ထိုင်ပေးလိုက်ပြီး သူကိုယ်တိုင်ကမူ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။ "သူတို့နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဒေါ်ပြောတာ မှန်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖရီဒါကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးပြီး ကျုပ်တို့ပြဿနာကို ကျုပ်တို့ဘာသာ ဖြေရှင်းပါရစေလို့ ပြောတာကတော့ တကယ် အမှန်ပဲ။ အဒေါ်က သူ့ကို ဘယ်လောက်ချစ်တယ်၊ ဘယ်လောက်ဂရုစိုက်တယ်လို့ ပြောခဲ့ပေမဲ့ ကျုပ်တော့ အဲဒါကို သိပ်မတွေ့ရဘူး။ ကျုပ်ကို အတော်ကြီးကို မုန်းပြီး

mgyoe.com

mgyoe.com

အကြီးအကျယ်လှောင်ပြောင်သရော်ပြီး အဒေါ်ကြီးဆီမှာမနေဖို့ တားမြစ်တာပဲတွေ့ရတယ်။ အဒေါ်ကြီးဟာ ကျုပ်နဲ့ ဖရီဒါ၊ ဖရီဒါနဲ့ ကျုပ်ကို ခွဲဖို့ကြံနေတာ ကောင်းတဲ့အလုပ်တစ်ခုပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်သိတာကတော့ ဒီလိုလုပ်လို့ မအောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။ တကယ်လို့ အောင်မြင်တယ်ဆိုရင်လည်း ကျုပ်ကလည်း ပြန်ပြီး သတိပေးပါရစေ။ အဒေါ်ကြီး နောင်တရရပါလိမ့်မယ်။ အဒေါ်ကြီး ကျုပ်ကို ဒီတည်းခိုခန်းမှာ လက်ခံထားတာဟာ အဒေါ်ကြီးသဘောနဲ့ မဟုတ်ပါဘူး။ အထက်အာဏာပိုင်တွေက ခိုင်းလို့ လုပ်ရတာပါ။ ကျုပ်ကို အခုထွက်သွားပါလို့ ပြောနေပြီဆိုတာကို ကျုပ် သူတို့ကို တိုင်ကြားရပါလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ကျုပ်ကို တခြားတစ်နေရာမှာထားခဲ့ရင် အဒေါ်ကြီး စိတ်ချမ်းသာပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်လောက်တော့ စိတ်ချမ်းသာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ် အခု ဒီကိစ္စနဲ့ အခြားကိစ္စတွေကို ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌကြီးနဲ့ သွားဆွေးနွေးမယ်။ ဒီအတွင်းမှာ ဖရီဒါကို ဂရုစိုက်ထားပေးပါ။ အဒေါ်ကြီးဟာ သူ့ကို အမေတစ်ယောက်လို ချစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အပြောနဲ့ အင်မတန်ဆိုးဝါးတဲ့အခြေအနေတစ်ခုကို ပို့ထားပါတယ်"

ထို့နောက် သူသည် လက်ထောက်တွေဘက်သို့ လှည့်လျက်

"သွားကြမယ်"

ချိတ်ထားသော ကလမ်၏စာကို ယူပြီး တံခါးဆီသို့ သွားသည်။ အဒေါ်ကြီး တုံဏှိဘာဝေဖြစ်ပြီး သူ့ကို ကြည့်နေသည်။ တံခါးချက်ပေါ်သို့ သူ့လက် ရောက်ရှိသော အခါတွင်မှ သူမက ပြောလိုက်သည်။

"ဆရာ တစ်ခုတော့မှတ်သွားပါ။ ဆရာက ကျုပ်လိုအဘွားကြီးတစ်ယောက်ကို ဘယ်လောက်ပဲစော်ကားစော်ကား ဆရာဟာ ဖရီဒါရဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းဖြစ်တယ်။ ဆရာ့ကို အခုလိုပြောရတဲ့ တစ်ခုတည်းသောအကြောင်းရင်းကတော့ ဆရာဟာ ဒေသရဲ့ အခြေအနေကို ဘာမှနားမလည်တာပဲ။ အဲဒီလိုနားမလည်တဲ့အတွက် ဆရာ့ရဲ့ အယူအဆနဲ့ သဘောထားအမြင်တွေကို၊ တကယ်ဖြစ်ပျက်နေတဲ့အခြေအနေတွေကို ချိန်ထိုးကြည့်ရင် ကျုပ်ခေါင်းတွေ ချာချာလည်အောင် မူးနောက်သွားရတယ်။ ဘာမှ မသိရှိ နားမလည်တဲ့အတွက် အဖြစ်မှန်ကို မရနိုင်တာပဲ။ ဘယ်တော့မှလည်း ရရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ တကယ်လို့ ဆရာဟာ ကျုပ်ပြောသလို နည်းနည်းလောက်ပဲယုံကြည်ရင်၊ ဆရာရဲ့ မသိနားမလည်မှုကို စကားကလေးလောက်ပဲ မျိုသိပ်ထားလိုက်ရင် ဆရာဟာ အခြေအနေကို အတော်ကလေး နားလည်သိရှိသွားနိုင်ပါတယ်။ ဆရာဟာ ကျုပ် အပေါ်မှာ သဘောထား မမျှတတာကလေးကို နည်းနည်းလောက်လျှော့လိုက်၊ ကျုပ် အများကြီး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေရတယ်ဆိုတာကို နည်းနည်းကလေးလောက် ရိပ်စားမိရင် အခြေအနေမှန်ကို သိရှိနိုင်ပါတယ်။ ကျုပ်သိနေတာကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဖရီဒါ

mgyoe.com

mgyoe.com

ကလေးဟာ သိန်းငှက်ကြီးလက်ကလွတ်ပြီး မြက်တောထဲက မြွေတစ်ကောင်ဆီ ကျရောက်နေပါတယ်။ အခြေအနေက ဒါ့ထက်ပိုပြီးဆိုးပါတယ်။ ဆရာ့ကို ကျုပ် အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောနိုင်ဖို့အတွက် ဒီအခြေအနေတွေကို ကျုပ် မေ့ထားဖို့ ကြိုးစားရပါလိမ့်မယ်။ ဟော ဆရာလေး စိတ်ဆိုးပြန်ပြီ။ ခဏနေပါဦး၊ မသွားပါနဲ့ဦး။ ကျုပ် တောင်းပန်တာကလေးကို နားထောင်ပါဦး။ ဆရာ ဘယ်လိုသိသွားသည်ဖြစ်စေ ဆရာဟာ အခြေအနေကို အသိရှိဆုံးလူတစ်ယောက်ဆိုတာကို မမေ့ပါနဲ့။ ပြီးတော့ သတိထားပါ။ ဒီတည်းခိုခန်းမှာ ဖရီဒါရှိနေတာဟာ ဆရာ့စိတ်ထဲမှာ ရှိသလောက် ထင်ရာ မစိုင်းနိုင်အောင် တားဆီးထားတာပဲ။ ဥပမာတစ်ခုပြောရရင် ဆရာဟာ ကလမ်နဲ့ တွေ့ချင်တဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကို ကျုပ်တို့ကို ရှင်းပြနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကို စိတ်လိုက် မာန်ပါ မလုပ်နဲ့။ ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ်"

သူမ မတ်တတ်ထလိုက်သည်။ စိတ်လှုပ်ရှားနေသဖြင့် အနည်းငယ်ယိမ်းယိုင် နေသည်။ ကေရှိရာသို့ ဒယီးဒယိုင် လျှောက်သွားပြီး ကေ၏လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ကာ သူ့ကို တောင်းပန်သည့်အနေဖြင့် မော့ကြည့်နေသည်။

"မဒမ်၊ ဘာဖြစ်လို့ အခုလို ကုန်းငုံ့ပြီး ကျုပ်ကို တောင်းပန်သလဲဆိုတာ ကျုပ် နားမလည်ဘူး။ ကျုပ်ဟာ ကလမ်နဲ့တွေ့ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုရင် အဒေါ် တောင်းပန်သည် ဖြစ်စေ မတောင်းပန်သည်ဖြစ်စေ ကျုပ် မလုပ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဘာဖြစ်လို့မလုပ်ရမှာလဲ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျုပ်ဟာ မသိနားမလည်တဲ့လူတစ်ယောက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အမှန်တရားက ထောက်ပြနေတာကတော့ မသိနားမလည်မှုက ကျုပ်ကို အခွင့် အလမ်းတွေ ပေးနေတာပဲ။ ဒါဟာ ပိုပြီးရဲရင့်စေတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဘယ်လိုဆိုးကျိုးတွေ လာပါစေ ကျုပ်ဟာ ခွန်အားရှိနေသရွေ့ကတော့ လုပ်မှာပဲ။ ဒီဆိုးကျိုးတွေဟာ ကျုပ်ကိုပဲ ပေးမှာပါ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးပါဘူး။ ဒါကြောင့် အဒေါ်တောင်းပန်နေတာကို ကျုပ် နားမလည်ဘူးလို့ပြောတာ။ အဒေါ်ဟာ ဘယ်တော့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဖရီဒါကို ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်နေမှာပဲ။ တကယ်လို့ ကျုပ်ဟာ ဖရီဒါရဲ့အမြင်အောက်က ပျောက်သွား ရင်လည်း ဒါဟာ ကောင်းတဲ့အချက်တစ်ခုပဲ။ အဲဒီတော့ အဒေါ်ကြီး ဘာကြောက် နေတာလဲ။ အဒေါ်ကြီး၊ မသိနားမလည်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ဖြစ်နိုင်တာအားလုံးကို တွေးဆနိုင်ပါတယ်" ကေက တံခါးကိုဖွင့်လိုက်ရင်း "အဒေါ်ကြီးက ကလမ်ကို မကြောက် ဘူးလား"

သူ လှေကားမှ ပြေးဆင်းသွားသည်ကို၊ လက်ထောက်များက နောက်မှ လိုက်ပါသွားသည်ကို အဒေါ်ကြီး တိတ်ဆိတ်စွာ ကြည့်နေသည်။

၀

mgyoe.com

mgyoe.com

[၁]

ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌနှင့် အခက်အခဲသိပ်မရှိဘဲ တွေ့ဆုံခွင့်ရသဖြင့် ကေ အံ့သြရသည်။ အခု အထိတော့ သူသည် အာဏာပိုင်များနှင့် ဆက်သွယ်ရာတွင် လွယ်ကူခဲ့သည်။

ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌသည် အဆစ်အမြစ်ရောင်ရောဂါဖြစ်နေသဖြင့် အိပ်ရာပေါ်တွင် လဲနေသည်။ အိပ်ရာပေါ်မှပင် ကေ့ကို တွေ့ဆုံသည်။

"ဟော ကျုပ်တို့ မြေတိုင်းစာရေးကြီးပါလား" သူ ထထိုင်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း မအောင်မြင်ပါ။ ပြန်လဲကျသွားသည်။ သူက တောင်းပန်သည့်အနေဖြင့် သူ့ခြေထောက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ အလင်းရောင်မှိန်မှိန်ကလေးတွင် ပြတင်းပေါက် ငယ်များကို တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းတို့ကိုလည်း ကန့်လန့်ကာများ ချထားသည်။ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် ကေအတွက် ကုလားထိုင်တစ်လုံးကို အသံမထွက်အောင် တွန်းပေးပြီး ခုတင်အနီးသို့ ချထားပေးသည်။

"ထိုင်ပါ မြေတိုင်းစာရေးကြီး၊ ဆရာ ဘာအလိုရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ပြောပါ"

ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌက ပြောသည်။

ကေက ကလမ်၏စာကိုဖတ်ပြပြီး အနည်းငယ်ဖြည့်စွက်ပြောဆိုလိုက်သည်။

ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌသည် ခုတင်ပေါ်တွင် အနည်းငယ်ကသိကအောက်ဖြစ်သွားဟန် ရှိသည်။ အတန်ကြာမှ သူက ပြောသည်။

"ဆရာပြောတာတွေအားလုံးကို ကျွန်တော် သိထားပါတယ်။ ကျွန်တော့် အနေနဲ့ ဘာမှမလုပ်ပေးတာကတော့ တစ်အချက် ကျွန်တော် နေမကောင်းတဲ့အတွက်

mgyoe.com

mgyoe.com

ပါပဲ။ ဒုတိယအချက်ကတော့ ဆရာ့အနေနဲ့ တော်တော်နဲ့ရောက်မလာလို့ပါပဲ။ နောက်ဆုံးမှာ ဆရာဟာ အလုပ်ကိုစွန့်လွှတ်လိုက်ပြီလို့တောင် ကျွန်တော်ထင်မိတယ်။ ယခု ဆရာရောက်လာပြီဆိုတော့ ဆရာ့ကို အဖြစ်အပျက်တွေကို အမှန်အတိုင်းပြောပြပါ့မယ်။ ဆရာ့ကို မြေတိုင်းစာရေးတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ ခန့်အပ်တယ်လို့ ဆရာက ယူဆတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဆင်မပြေတာက ကျွန်တော်တို့မှာ မြေတိုင်းစာရေး မလိုဘူး။ ဒီမှာ မြေတိုင်းစာရေးလုပ်စရာ ဘာတစ်ခုမှ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဒေသကလေးနဲ့ နယ်ခြားတွေကို အားလုံး တိုင်းထွာပြီးဖြစ်တယ်။ အားလုံးကို တရားဝင် မှတ်တမ်းတင်ထားပြီးဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ မြေတိုင်းစာရေးတစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ကြရမှာလဲ"

"ကျွန်တော့်အတွက်တော့ တကယ့်အံ့သြစရာကြီးပဲ။ ကျွန်တော်ရဲ့ ကြိုတင်တွက်ဆထားသမျှတွေအားလုံး ပျက်သွားရတယ်။ တစ်ခုပဲ မျှော်လင့်စရာရှိတယ်။ တစ်နေရာမှာ နားလည်မှု လွဲတာများ ရှိနေသလား"

"မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ"

"ဒါ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ ကျွန်တော် တပ်ခေါက်ပြီး ပြန်သွားရအောင် ခရီးရှည်ကြီးတစ်ခုကို မလာခဲ့ပါဘူး"

"ဒါက ပြဿနာတစ်ခုပဲ။ ဒါက ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ရမယ့် ပြဿနာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုနားလည်မှုလွဲမှားတာ ဖြစ်နိုင်တဲ့အကြောင်းကိုတော့ ကျွန်တော် ရှင်းပြပါ့မယ်။ မြို့စားကြီးရဲ့ ကြီးမားလှတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ကြီးမှာ ဒီဌာနက ဒီအမိန့်ထုတ်ပြီး တခြားဌာနက ဟိုအမိန့်ထုတ်တာမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ တစ်ဌာန လုပ်တာကို တစ်ဌာနက မသိနိုင်ပါဘူး။ ဗဟိုအုပ်ချုပ်မှုက ပြည့်စုံကောင်းမွန်လှပေမဲ့ အခြေအနေအရ နောက်ကျနေတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မကြာမကြာဆိုသလို အသေးအဖွဲ လွဲမှားမှုကလေးတွေ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ သေးသေးမွှားမွှားကိစ္စလေးတွေမှာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဥပမာ ဆရာ့ရဲ့ကိစ္စမျိုးပေါ့။ ကြီးကြီးမားမားကိစ္စတွေမှာ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဆရာရဲ့ အမှုရာဇဝင်ကို ကျွန်တော် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲပြောပါ့မယ်။ ဘာတစ်ခုမှ လျှို့ဝှက်မထားပါဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ အချိန်တော်တော်ကြာကြာတုန်းက ကျွန်တော် ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ခါစတုန်းက အမိန့်တစ်ခု ထွက်တယ်။ ဘယ်ဌာနကလဲဆိုတာတောင် မမှတ်မိဘူး။ မြေတိုင်းစာရေးတစ်ယောက် ခေါ်ယူဖို့ဖြစ်တယ်။ သူ့လုပ်ငန်းအတွက် လိုအပ်တဲ့ စီမံကိန်းတွေနဲ့ တိုင်းတာမှုတွေလုပ်ဖို့ မြူနီစီပယ်အဖွဲ့ကို ညွှန်ကြားတယ်။ ဒီအမိန့်ဟာ လူကြီးမင်းနဲ့ မသက်ဆိုင်နိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက ထုတ်ခဲ့လို့ပဲ။ ကျွန်တော် အခုလို အိပ်ရာထဲမှာလဲပြီး စဉ်းစားချိန်တွေသာ အလုံအလောက်မရှိရင် အဲဒီလိုဟာတွေကို မှတ်မိစရာတောင် မရှိဘူး။ မစ်ဇီ"

mgyoe.com